يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله

قیام حق

(ډاکتر عطاؤ الله کوپانسکی)

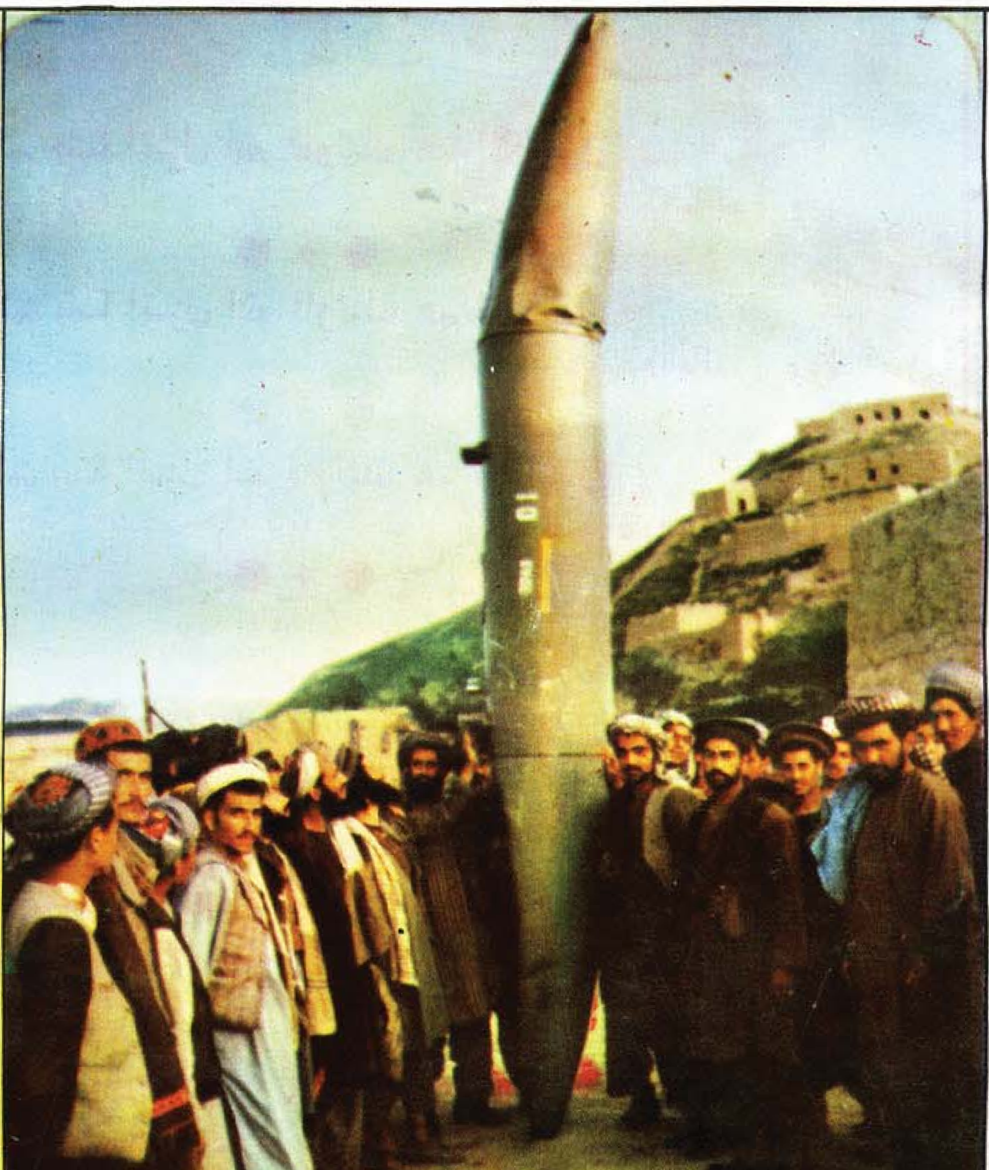

د زندان زیارت راته

یوسف (ع) د سنتو تجد

ثابت شو .

ډاکتر عطاؤ الله کوپا

فرمان خدا جل جلاله

●●● ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكفرون ○
(المآئده : ٤٤)

● ★ ●

●●● ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظلمون ○
(المآئده : ٤٥)

● ★ ●

●●● ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفسقون ○
(المآئده : ٤٧)

● ★ ●

ترجمه :

۱- او چا چی د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخی حکم ونکړ (تطبیق او تعمیل یی نکړ) ؛ نو همغوی کافران دی .

● ★ ●

۲- او چا چی د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخی حکم ونکړ (تطبیق او تعمیل یی نکړ) ؛ نو همغوی ظالمان دی .

● ★ ●

۳- او چا چی د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخی حکم ونکړ (تطبیق او تعمیل یی نکړ) ؛ نو همغوی فاسقان دی .

● ★ ●

زموږ شعـار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،

حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،

قرآن شریف مو قانون ،

د خدای (ج) په لارکی جهاد مو لار ،

د خدای (ج) په لارکی شهادت مو ستر هدف ،

آزادی مو عزت ،

او

شرعی حجاب مو پت دی .

ارگان نشراتی کمیتهٔ فرهنگی

شمارهٔ مسلسل ۲۲ ـ سال دوم ـ شمارهٔ دهم ـ شوال ۱۴۰۴

آنچه درین شماره میخوانید

شماره	مضمون	صفحه
۱ـ	پیغام	۴
۲ـ	تصفیه از دیدگاه روسهای . . .	۵
۳ـ	مرگ او د زړه خواله	۹
٤ـ	زمینه های پیشینهٔ فاجعهٔ ثور	۱۸
۵ـ	مینه او ایمان	۲۳
۶ـ	پایداری مذهب در زیر . . .	۲۶
۷ـ	د جهاد او اجتهاد امام . . .	۲۸
۸ـ	دعوت به یکتا پرستی	۳۰
۹ـ	د قرآن کریم ربښتیانی اتکل	۳۸
۱۰ـ	درسهای پیرامون . . .	٤٤
۱۱ـ	روسان او چنگیزان	٤۸
۱۲ـ	داستان حسرتناک مردم . . .	۵٤
۱۳ـ	اسلام و حکومت	۶۰

سیاست او فرهنګیالی

د ټولنو په سیاسی انقلابونوکی د فرهنګی مبارزی ارزښت ترلمره هم څرګند دی ، د افغانستان مجاهد او پاڅېدلی ملت چی دا وخت د خپل سیاسی او ټولنيز برخليك (سرنوشت) د ټاکنی لپاره کومی هلی ځلی روانی کړی دی ، او کومه سودا چی د سر په بیه کول غواړی ؛ په هغی کی یواځی پرتوره او ټوپك بسیا شوی نه دی ؛ بلکی ترڅنګ یی ورسره د خپل فرهنګی رسالت شمله هم هسکه ساتلی ده .

د دی لپاره چی د دغه ستر رسالت په ترسره کولوکی مو په زړه پوری ونډه اخيستی اوسی؛ خپلو مجاهدو ليکوالو ، انقلابی شاعرانو ، او متعهدو سیاسیونو ته یوځل بیا بلنه ورکوو ؛ چی (د هر دول عواملو لامله) خپل ابتنی قلمونه را واخلی او د انسانیت د ستر دښمن پر ککری یی د غشو په څیر ور غشی کړی .

والسلام

پیغام

یا د خوښی ژوند یا د خوښی مرګ

د افغانستان غیور مسلمان ملت چې له کله راسی اسلام مقدس دین د خپلو دنیوی او اخروی نیکمرغیو د ضامن او متضمن په توګه منلای او پیژندلای دی ؛ نو د ملاتړ او تائید لپاره یې هری سربښندنی ته په خلاص مټ ور د انګلی دي او په تش لاس او وچو هډوکو یې پر اسلام ننګ او ننګه کړیده .

لری به نه ځو ، په دغو را وروستیو پنځو شپږو کلو کی چې په افغانستان کی د «اوو غو یو غو بله» له اسلام سره کومې کانی راخیستی او په کوم نیت یې چې راخیستی دی ، د هغو په له منځه وړلو او شنډولو کی دغه زړه ور او غیرتی مجاهد اولس کومې سربښندنی وی چې وې نکړې ؟ کوم کوردی ، چې د «ښکر ور ثور» له زوره لوټې لوټې نشو ؟ ، کومه مور ده چې یا بچپله بوره نشوه ، یا یې د خور پرزړه د بوریدو داغ کینښود شو ؟ ، کومه پاکلمنی بی‌بی ده چې د کوندتون ترخه زهریې ونه څښل ؟ کومه خور ده چې د نازولی ورور داغ یې پرزړه د لاله داغ نشو ؟ ، کوم پلار دی چې خپلی ځیګر ټوټې ته یې پلاری ارمغان نکړه ؟ کوم منور او روناندی ځوان دی چې د «څرخی» څرخونو یې هډوکی ونه څیبښل ؟ او بالاخره کومې ساندی او سلګی وی چې مظلومیت یې عرش ته ونه رسید ؟

دا ټولی سربښندنی او ځان تیریدنی دی کړیدلی او نتلی ملت ناځانخبری او غیر شعوری ونه زغملی ، د وی دا ټولی ستونزی او د هغو عواقب په رنو سترګو لیدل ، خروا ریز بموئه یې کتل چې پرکورو یې د بلی په څیر اوری ، خپل کوچنیان او بی اسری تور سری یې لیدی چې سبا به یې څوک د پوښتنی هم نه وی ، د «څرخی» د اورجن جهنم لوخړی او د «هَلْ مِنْ مَزِيْد» زړه ورانوونکی چغی یې اوریدی ، او بالاخره یې د خوف ورجاء په رنګین امتزاج کی د خپلو مسلمانو واکمنو «تاویلی ، ماویلی» د سر په سترګو لیدل ؛ خو بیایې هم د سرییانو سرییتوب او د تالی څټوتالی څټل ننګ ګانه ، او پردی مؤمن او عقیدتمن وو ، چې کوم سر یوځل د کائناتو واکمن (ج) ته ټیټ شوی وی ؛ هغه د چا د سل زریز له چې د لک زریز یوځ په مخکی هم د ټیټیدو ندی .

دا ننګیالی اولس به ترهغی د اشعار زمزمه کوی چې ترڅو یې په سری کی ساه غړیږی :

« څو وانخلی له غلیمه انتقام

مرد له خوب کا ، نه خواړه کا ، نه آرام»

تصفیه از دیدگاه کمونیستهای روسیه

دکتور محمد ظاهر صدیق

در اوایل ماه سرطان روزنامهٔ پراودا ارگان نشراتی کمیتهٔ مرکزی حزب کمونست روسیه موضوعی را بچاپ رسانید که گویا تصفیهٔ عناصر و چهره های کم کار و کند کار در بعضی از جمهوریت ‑ های تحت اشغال روسیهٔ سرخ آغاز شده است . اهمیت موضوع درین است که درین تصفیه از کنار زدن یک تعداد اشخاص ذکر شده که در ازبکستان و لتوانیه در کرسی های مختلف اجرای وظیفه میکردند . قرار این توضیح تصفیه شامل آنعده از اعضای حزب میشد که در کار ها مسامحه میکردند و امور را بدلخواه سران کریملین پیش نمیبردند .

اگر به ظاهر این تصفیه توجه شود ، البته میتوان آنرا یک موضوع سطحی پنداشت . باین صورت که حلقهٔ رهبری خود را برای برطرف ساختن اشخاص کم توجه و مسامحه کار مجبور میباید و برای اصلاح امور و عبرت دیگران بچنین عملی دست میزند . با تعجب باید گفت که : حتی بزرگترین رسانه های گروهی جهان حین نشر این خبر ازان سطحی گذشتند و آنرا جزء امور روزمره و بدون بررسی جوانب مختلف آن پنداشتند .

اما اگر به عمق مساله توجه شود و جوانب مختلف آن مورد بررسی عمیق قرار گیرد ، آنگاه به سادگی دیده میشود که نه این یک کار عادی است و نه برای آمدن سرعت درکار به چنین اقدامی دست زده شده است .

ابتداء به موقعیت این دو محل که تصفیه در آن صورت گرفته ، توجه می کنیم ، اوزبکستان از امارات سابق اسلامی آسیای میانه است و لتوانیه در انتهای عرض قلمرو های تحت اشغال روس . قلمرو اولی در اواسط قرن ۱۹ بر اشغال روسها درآمد و قلمرو دومی در جریان جنگ دوم جهانی در زنجیر اسارت روسها افتاد . قلمرو اولی در مجاورت افغانستان است و قلمرو دومی منطقهٔ نزدیک به پولیند .

تخته خیز اولی روس برای هجوم به افغانستان همین اوزبکستان و تاجکستان بوده است و لتوانیه قلمروی است در انتهای غربی امپراطوری نوساختهٔ روسی که در ان جریانات پولیند از نزدیک مورد توجه میباشد . احضارات عسکری و هم انتقال جسد سربازان روسی از افغانستان به آنجا ، چشم های امید را بسوی این کشور بحیث منبع الهام جنبش های نوین برضد کمونیزم، متوجه ساخته است . باینصورت نمیتوان آغاز تصفیه های جدید را را در بعض مناطق امپراطوری روس مربوط اصلاحات اداری و یا رفع نواقص در امور روز ه دانست .

در قدم اول آغاز تصفیه را میتوان مربوط حلقهٔ رهبری جدید در دستگاه جهنمی رهبری مسکو

دانست بعد از انکه گلوی بریژنف را چنگال مرگ فشرد و اندروپوف بمیان آمد ، در بعض کدر های حزبی و اداری تغیراتی آمد و خواهی نخواهی درین تغیرات چهره های نو در کرسی های مهم بجای هوا خواهان بریژنف منسوب شدند . اما اکنون که چرنینکو بحیث دنباله رو مطلق مشی بریژنف رویکار میآید ، در اثر آمدن فشار از طرف هوا خواهان بریژنف ، کرسی های سابق را باز باید آنها بدست گیرند تا همان سیاست قبلی در امور حزبی و اداری بدون تغیر دنبال شده بتواند .

اما موضوع خیلی مهم و انگیزهٔ اصلی این تصفیه ها مسالهٔ افغانستان است . امروز حلقهٔ رهبری روسیه و سیاست تجاوز کارانهٔ آن محکوم تمام جهانیان است و آغاز تجاوز آن به افغانستان و دست زدن به کشتار وسیع مردمان بیدفاع این کشور ، احساس مخالفت و نفرت را در داخل قلمروهای تحت اشغال روس پدید آورده است . در آغاز روسهای سلطه جو و توسعه طلب اکثریت جوانان قلمروهای تحت اشغال امارات اسلامی آسیای میانه را برای درهم شکستن جریان مقاومت افغانان باین کشور میفرستادند ، اما وقتی مشت توطئهٔ آن در برابر مردم ما برای این جوانان روشن شد ، در بین آنان بی میلی خاصی نسبت به دوام این جنگ نمود ارگشت . همان بود که یکتعداد ازین سربازان تسلیم مجاهدین شدند و تعداد دیگر زیر فشار وجدان حاضر نبودند حسب الخواهش فرمانروایان روسی خود در جبهه به عملیات جنگی بپردازند .

از طرف دیگر تقریباً همه سوقیات روسها بداخل افغانستان بمرحلهٔ اولی از اوزبکستان و بمرتبهٔ دوم از تاجکستان صورت میگرفت ، تسهیلات طبی برای زخمی های روسی نیز از اوزبکستان فراهم می شد و پیش چشم او زبیک ها روزانه به دهها طیاره و هلیکوپتر جنگی از میدان های هوایی ماورالنهر پرواز کرده برسر مجاهدین و مردم بیدفاع ما هزاران تن بم را فرو می ریزند ، باینصورت مردمان اوز بیک و تاجک تماشا گران اولی سفاکی روسها در افغانستان و محل اولی انتقال جسد های عساکر متجاوز روس از افغانستان به سراسر امپراطوری روسیه می باشند .

این ها می بینند که روسها چه روزی برسر مردم افغانستان آورده اند ، آنها می بینند شب و روز چند طیاره نظامی با بم های تباهکن بسوی افغانستان پرواز می کند ، آنان می بینند چند قطار سرباز و سلاح و مهمات روس بسوی افغانستان در حرکت می افتد ، آنها می بینند روزانه چند تابوت از سربازان مهاجم روس از جبهه های افغانستان به امپراطوری روسیه واپس انتقال داده می شود و آنها می بینند که روزانه چند زخمی به شفاخانه های محلی داخل و چه تعداد از مجروحین با چهره های زرد و چشمان خجالت زده روی چوک - های صحن شفاخانه ها می گذارند .

مشاهدهٔ این وضع بهرصورت بر آنانیکه وجدان دارند و هنوز نور ایمان را در سینه های شان تزویر کمونیزم نتوانسته زائل سازد ، اثر می گذارد . این جریان حتماً نزد آنان که تعداد شان خوشبختانه کم نیست ، ایجاد سؤالاتی را می کند، اینکه این جنگ را کی براه انداخته ، درین جنگ حق بجانب کیست ؟ غایه نهایی این جنگ چیست و مهمتر از همه چرا هزاران هزار انسان

بخاطر سیاست توسعه جویانهٔ مسکو کشته شود و قلمرو یک ملت مسلمان پامال هجوم قشون سرخ گردد ؟ .

به یقین اشخاص سالخورده با مشاهدهٔ جریانات روزمرهٔ امور در اوزبکستان و تاجکستان روز-های را بیاد می آورند که بار اولی قشون روس بجان خود آنان افتاد و چنین مقاومت را با بیرحمی تمام در هم شکست . البته آنان دوبار در قلمرو شان چنین صحنه-های کشتار را دیدند ، بار اولی حین آمدن سواره نظام تزار و بار دوم حین هجوم سرخ کلاهان کمونست . بدون شک جوانان و خورد سالان مردمان آسیای میانه نیز این قصه های غم انگیز را از پدران شان که زنده مانده اند ، شنیده اند . همان است مجموع سوقیات و حرکات روز نزد هر اوزبیک و تاجیک ، هرتاتار و قرغز و هر ملیت دیگر این حوزهٔ فراخ نفرت و انزجار عمیقی را نسبت به روسهای متجاوز نزد آنان تولید می‌کند و احساس همدردی و برادری‌ها را با برادران مسلمان افغان تحریک مینماید . این جاست که کار فرمایان و کارکنان با بی میلی به کار روزمره می پردازند و خوش ندارند اوراق مربوط به سوقیات وحشیانهٔ روس بدون تأخیر تمام شود و یا مهمات، اموال و اشیای نظامی در خلال چند ساعت بسوی هدف در حرکت افتد .

تقویت احساس نا رضایتی در بین مردمان آسیای میانه که همه علایق استوار مذهبی و تاریخی با افغانستان دارند ، چرخ نظامی روس را با ارتباط به سوقیات آن در حاشیهٔ رصد ما کند می سازد و این کندی در نظر سلطه جویان مسکو تعبیری جز کار شکنی و غفلت در اجرای امور را ندارد . همان است که سردمداران کریملین به سلاح ننگین تصفیه دست می زنند و مخالفان خود را متهم به عدم وفاداری به دساتیر حزب و منافع پرولتاریای جهان می‌کنند و در نتیجه آلهای را که در انسان کشی و تسلط جوئی مسامحه می‌کنند ، بحیث خرابکار و کارشکن از صحنه بیرون میرانند .

در لتویه ، لتوانیه و ستونیه ، قلمروهای ساحل بالتیک که در نتیجه کشمکش های روابط قرن موجود بدام روسها افتاد . نیز تصفیه ها وجه ی اداری نداشته بلکه وجه سیاسی و ایدیولوژیک دارد . آغاز جنبش در بین کارگران پولیند که چار سال پیش آغاز یافت، مستقیماً از جریان مقاومت قهرمانانهٔ افغانستان آب میخورد .

جنبش کارگران پولیند در مرور زمان به یک مقاومت نیرومند ضد کمونستی و ضد روسی مبدل شد ، کارگران پولیند متحد شدند و صف واحدی را در برابر رژیم مزدور و فرمانروایان مسکو ایجاد کردند . این جنبش در خلال یک مدت کوتاه چنان نیرو گرفت که حکومت کمونستی پولیند از اداره و کنترول آن عاجز ماند . همان بود که مسکو تحمیل حکومت نظامی را برمردم پولیند وکارگران در حال قیام دستور داد و جنبش همبستگی را که به نمایندگی از کارگران پدید آمده بود ، غیر قانونی اعلام نمود . این اقدامات بروسیهٔ تا حدودی مؤثر افتاد و جلو اجتماعات و تظاهرات خیابانی کارگران را گرفته رهبران شان را بزندان افگند ، اما هرگز نتوانست جنبش کارگری را درهم شکنند . وقتی یک سال پیش مقررات حکومت نظامی در پولیند تخفیف یافت ، باز مسکو با چشمان حدقه برآمده دید که جنبش همبستگی نموده و کارگران به دنبال تحقیابی آرمان های شان میروند . دوام

این وضع سران کریملین را بکلی دیوانه ساخته ، زیرا تا حال به دروغ سران کمونستی شعار شانرا (کارگران جهان متحد شوید !) ساخته بودند و اینک می بینند که کارگران پولیند براستی متحد شده اند و طلسم و زنجیر بردهگی کمونیزم و امپراطوری روسیه را درهم می شکنند .

این جریانات که ضد تسلط جوی روس و ضد دکتاتوری پرولتاریا است ، به همه کشورهای اروپای شرق اثر افکنده و قلمروهای لتوبه ، لتوانیه و ستونیه را با استفاده از قوه و در خلال اوضاع بحرانی جهان بخود ضم کرده است ، لذا نا رضایتی آنان در برابر روس و روش کمونیزم در چنین حالات فزونی میگیرد . وقتی آنها می بینند مردم افغانستان جهاد شان را قهرمانانه علیه اشغالگران روس دنبال میکنند و همچنان کارگران پولیند که برزعم بلشویکها تکیه گاه کمونیزم است ، دست به قیام میزنند ، آنگاه آنها نیز روزنهٔ امیدی در برابر خود مییابند و با نتیجه این نا رضایتی در کم کاری و سامحهٔ آنان در امور روزمره دیده میشود . فرمانروایان مسکو همینکه چنین وضعی را در اجرای امور مشاهده می کنند ، بدون درنگ به تصفیه شروع میکنند و چهره های مخالف خود و ضد کمونیزم را از صحنه بیرون میکشند .

اما اگر نا رضایتی در بین افراد روسی الاصل پدیدار می گردد آنها را بدون درنگ به در مانگاههای روانی می برند و برای مردم خود چنین استدلال می کنند که گویا این ها عقل خود را از دست داده اند ، حتی سردمداران کریملین چهره های مشهور دفاع از کرامت انسانی را روانهٔ چنین در مانگاهها کردند . سولژ نتسین نویسنده معروف روسیه نیز چند گاهی را درین مراکز گذرانید تا از وطنش تبعید شد و دکتور سخروف دانشمند فزیک و مدافع بزرگ حقوق بشر نیز بچنین سرنوشتی مواجه شد و اکنون در بیرون از مسکو در حال تبعید بسر میبرد .

با بررسی نکات بالا باین نتیجه میرسیم که اکنون تصفیه در روسیهٔ سرخ بمعنی کنار زدن چهره ها و اشخاص است که مخالف سیاست توسعه جویی ، الحاد و کشتار وحشیانهٔ آن قرار میگیرند . چون در خلال شش سال اخیر تمام تلاش سران کریملین متوجه کشتار و ویرانی در افغانستان است و این تلاش آن بمقاومت شدید ملت مجاهد افغانستان مواجه شده ، لذا بحراناتی که از داخل و خارج دامنگیر روسیه می شود ، همه زادهٔ همین برخورد است ، آنهایی که در صحنهٔ بین المللی به نکوهش شدید مسکو می پردارند، کشتار وحشیانه تجاوزگران روس را در افغانستان به رخ سردمداران روسیهٔ کمونست میکشند و آنهای که در داخل قلمروهای تحت اشغال روسیه از خود نا رضایتی نشان میدهند ، بنام کارشکن و خرابکار از کارهای شان اخراج می شوند .

اما سران مسکو باید بدانند که اکنون جریان مقاومت مردم افغانستان دیگر در تمام بخش های زندگی و در بین تمام ملل اسیر تزارهای سرخ رخنه کرده است . بعد ازین آنها نمیتوانند جلو این مخالفت های روز افزون را بگیرند و با این تصفیه ها جریانی را جلوگیرند که همه چرخهای زندگی را در سراسر امپراطوری روسیه فرا گرفته است .

مرګی او د زړه خواله

«قیام حق» مجله غواړي ، تردې وروسته خپل درانه لوستونکي وخت پروخت د نړۍ د اسلامي رجالو له شخصیت او افکارو سره اشنا کړي . دادی د پولینډ د کارګري یوښت (سالیډیرټي) د تبعید شوي مشر مبارز مسلمان ډاکتر عطاؤ الله کوپانسکي هغه مرکه چې د «تکبیر» نومي او نیبزي اردوژبي مجلې خبریال ورسره کړیده ، د دې لړۍ لومړۍ کړۍ ده .

په پولینډ کې تقریباً په ټولو ښاروکې

اسلامي مرکزونه جوړ شویدي

په پولینډ کې سالیډیرټي (پیوستون)

د

اسلام د خپرولو وسیله ګرځیدلې ده

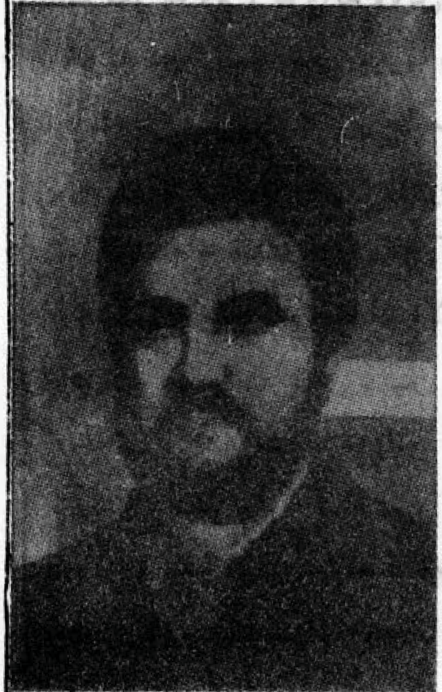

د «پیوستون» د افکارو د تنویر ځانګې مشر ډاکتر عطاؤ الله بګدان کوپانسکي .

د پولنډ د آزادي غورځنګ (پیوستون) او مشري لیخ والیسا به لوستوال ډیر ښه پیژني ، په ننني غونډه کې مونږ له تاسي سره د داسي یو چا پیژند ګلي کوو ، چې د لیخ والیسا په خوله د سالیډیرټي(پیوستون) رښتیني مشر، محکښ او ښستګردی . دا ډاکتر بګدان کوپانسکي .Dr) Bugdan Kopansky) چې اسلامي نوم یې عطاؤ الله کوپانسکي دی ، ډاکتر کوپانسکي د روسي ژبې او ادب محقق او دختیزې اروپا یو پوهیالي ګڼل کیږي ، دا وخت په امریکا کې د جلاوطنې ژوند تیروي ، چې زمـا لیدنـه کتنـه ورسره د شمالي امریکا په اسلامي برخـه کې پـه یـوه غونډه کې وشوه . ډاکتر صاحب

یواځې د سیاست متخصص او ښېرونکی نه دی ، بلکې یو تکړه ویاند او مقرر هم دی ، په مخصوصه اروپایي لهجه چې دوی په انګیسي ژبه کومه وینا وکړه، د هغې په اوریدو په ګرانه دا باور کیده چې ده ګنې انګیسي اوس اوس زده کړیده .

په غونډه کې د دوډۍ د وقفې پروخت را ته د دوی د ناستې وخت پلاس راغی ، ما ورته د مرکې غوښتنه وکړه ، زما د غوښتنې پسه ځواب کې یې په ډیره بې تکلفي وویل : شروع کړه ، ماته د قلم وسله درلوده او نه د کاغذ ، له ذهني پلوه هم مرکې ته تیار نه وم ، ما ورته وویل : خوښه دی نده چې چېرته په ناسته سره وغږیږو، ډاکټر صاحب په زوره وخندل ویل : وروره ! ما تراوسه په ناسته اوږده مرکه نده کړې، زه په ګرځیدا او ولاړه د خبرو اموخته یم ، د لینن په مذهب کې مونږ مزدورانو ته آرام او دمه ستره ګناه ده ، او بیادګو ندله اجازې پرته د خبرو او مرکې سوکه جزا د سایبریا په وا وروکې ګرځیده دی ، ما ورته وویل : ته خو اوس په پولینډ کې نه یې ، دا امریکا ده ، ډاکټر صاحب وویل : هو! رښتیا هلته د زړه خوالې ته اجازه نشته او د لته د زړه د خوالې وخت .

د ماسپښین اذان وشو ، له میزه پاځید، ویل: ځه ښه ده ماسخوتن ته به کینو په تفصیل به وغږیږو، دی له بل چا سره په خبرو شو ، زما ذهن د پوښتنو په جوړولو لګیا شو .

د ماسخوتن له لمانځه وروسته سره کیناستو ، له واره ډاکټر صاحب وویل: ستادي سوګند وی چې مرکه مکوه . زه د زړه خبرې کول غواړم ، مرکه ، وینا او مطبوعاتي کنفرانسونه خو رسمي خیزونه دی ، زه خو وایم چې تاسې را ته خپل غم وښیې او زه درته خپل زخمونه . **زه د سالیډیرتي (پیوستون)مشر نه ، د اسلامي غورځنګ یوعادي غړی** یم ، خپل همسفر او همکر (ما) ته د زړه خبرې وکړه ، - د نړۍ د نظام د بدلون یوه سپیڅلې غوښتنه ، د الهي حکومت د ټینګښت لرغوني خوب . پدې لار کې خندونه ، رېړی ، ستونزې او . . . د خبرو لپاره د موضوعګانو څه کمې دی ؟

ما وویل : بیخي سمه ده تاسې زما ګرانه اسانه کړه ، لوستونکي ټول غوږ غوږ دی ، د زړه خبره واوروی ، ډاکټر صاحب د ژوندنیو حالاتو په بوډلو لاس پورې کړ :

زه د جنوبي پولینډ په کاتوویسي Katowici نومې کلي کې زیږیدلی یم ، دا کلی د ډېرو مکرو دکان لامله مشهور دی ، ما په یوه افراطي کاتولیکه مذهبي کورني کې سترګې پرانیستي دي، له هلکتوبه کلیسا ته د عبادت لپاره تلو ، ما هم له مذهب سره ژوري اړیکې درلودې ، زمونږ ښوونکي پادري پرمونږ ډیر مهربانه و ، همیشه به یې بسکیټ ، خواږه ، میوې او نور خواږه راکول ؛ خو یو ځل داسې یوه پیښه وشوه چې زما یې له مذهبه ګرد سره زړه تور کړ ، ښه می یاد دی چې زما دولسمه کلیزه وه ، ما د کلیسا له چمن نه یو ګلاب را پرې کړ ، د خپل نوي کوټ په ګریوانه کې می وتوموبه «پادري» لکه چې زه د ګل د را شوکولو پروخت لیدلی وم ، ویې غوښتم ، ویلې : دا ګل دی له کلیسا نه شوکولی دی ؟ هغه په دومره سخته لهجه پوښتنه وکړه ، چې زه یې وډاروم، خو لسه سې رابنکله او دروغ می وویل چې له دا خو زما مور زما د کلیزې په ویاړ راکړې دی ، زما د ځواب په اوریدو

پادري صاحب زما را ښکل پوري وهل شروع کړل، همدا به يې ويل، زه د ګل غم نه یم وړی، ستا د دروغو سزا درکوم،» زما يې نه سابه په مالګه کړل، يو ځل يې بيا ملامته کړم، ويل څه، يو ګل بل هم وشو کوه؛ خو بيا دروغ ونه وايي، زه په ژړا کورته لاړم، مورته مې حال تير کړ، مور مې هم د پادري ننګه وکړه ويلې: «بيا دروغ مه وايه.» بله ورځ چې زه بيا له مور سره کليسا ته د سبق لپاره لاړم؛ نو مور مې له پادري نه پوښتنه وکړه: چې تاسي پرون. . . ؟ پادري رټ سنکر شو، او ويلې زه اصولاً کوچنيانو ته د سزا ورکولو مخالف يم، زما مور د پادري سخته عقيده مننه وه، داسي يې وګڼله چې ګنې د ګل د غلا او (وهلو) پيښه ما پخپله جوړه کړي وي، له هماغې ورځې زما په زړه کې له مذهب سره سخته کرکه پيدا شوه، د کليسا تګ مې پرينښود، او ليسې ته مې مخه کړه، له کليسا سره د ميني لويه ګټه داوه چې په لوست او مطالعه اموخته شوی وم.

په ښوونځي کې مې کمونيستي خپروني وليدې، او د کمونيزم پيريان را بالدې کيناستل، په څوارلس کلنی کې د خپل ښوونځي د کمونيستي اتحادیې غړی شوم، او په د دووکلوکې د ښوونځي د اتحادیې مشر وټاکل شوم.

د ښوونځي او پوهنځي تر بشپړونې مې په پوهنتون کې پر روسي ادبیاتو څیړنه او کار شروع کړ او پی، ایچ، ډي،(P.H.D.) مې پوره کړه، زما له علاق او شوق نه متاثر کمونيست ګوند زه د سياسي څانګې مدير وټاکلم، په درېيمه نړۍ کې د کمونيزم خپرول زما پر غاړه وو، باید ووایم، د دې کار لپاره زه د پولینډ لومړي وزير جروزلسکي، چې هغه وخت د لومړي منشي مرستيال و، ټاکلی وم.

ما په المغرب، ایران، سوریه او لیبیا کې د کمونیزم د خپرولو د امکاناتو څیړنه پیل کړه، او څو ځل مې رباط، فیض، تهران، قم، دمشق او طرابلس ته مسافرتونه وکړل، ما ته چې د دغه سفرونو په لړکې کومه خبره تر ټولو عجیبه وښکاریده، هغه په دغو هیوادو کې د ځینو ښځو جامې وې، سر تر پایه په څادر کې نغښتې. دغو پټمنو او حیاناکو ښځو زما سترګې څانته را ښکلې، زه د خپلو څیړنو په لړکې اسلامي فرهنګ ته سخت اړوم؛ نو مې د اخوان المسلمين له ځينو غړو سره لار پيدا کړه، د دوی په مټ ما په سوریه کې ترلاسه کړې وه، د ۱۹۹۹ ع په سفر کې زما لیدنه کتنه له مفتي اعظم شیخ کفتارو او نوموړی دیني عالم سعيد رمضان سره وشوه، د دوی څوارلو پرينښتي هم نه پوهيدل چې زه جاسوس يم، هغوی زه ليږلی د حق غوښتونکی او طالب ګڼلم؛ نو په ډيره مينه يې د اسلام په باب معلومات را کول. ـ د اخوان ـ المسلمين د وو غړو ماته د جميلې مريم «اسلام ایندماډرنیزم» او د مولانا مودودي(رح)«Towaed» «Undrstanding Islam» دلوست لپاره را کړل، يوه ورځ يې د ډوډۍ لپاره وبللم، له ډوډۍ وروسته يې راته د عربي روایاتو له مخې يوه تحفه را کړه، ماته ترنه د کوربه دا جمله ياده ده، چې «دا تحفه زما لخوا نه بلکې ستا د څښتن له لوري ده.» پدې وينايي غريو را ډک شو، او په ډيره بې قراري يې کتاب ښکل کړ او په سینې پوري يې ونيو، او ماته يې را کړ، دا وخت چې زما پر زړه کوم کيفيت خپور و، د هغې څرګندونه ناشوني ده، ما هم يې واره ښکل کړ، دا د (قرآن کريم) يوه لهستاني

ترجمه وه ، له ما سره له لیدوکتو
څو ورځې وروسته دغه اخوانیان
اعدام کړای شول .

زه شاهدي ورکوم چې قرآن
د خدای (جل جلاله) کتاب دی ،
لومړنیو څو آیاتونو یې زما د فکر
انداز واړاوه ، باور وکړئ چې
د فاتحې سورې په ختمیدو زه ذهنا
مسلمان شوی وم ، زما مطالعه
ډیره پراخه ده ، خو د قرآن
د بیان انداز چې زما پر ذهن
کوم اغیز پریښی دی ، د هغې
څرګندونه ناشونې ده .

**ما داسې ګڼله چې خدای (ج)
له خپلو ټولو رحمتونو او برکتونو
سره ماته په ذاتي توګه خطاب
فرمایي. او قرآن پرما نازلیږي،
ماته له قرآن سره د طبیعي
مسلمانانو د سلوک په لیدو ډیر
افسوس راځي، چې زیاتره خلک یې
د ناولونو په څیر لولي، نه یې پر معنا
او مطالبو غور کوي او نه یې
په عظمت دپوهیدو لپاره زیار باسي.**

په هر حال د قرآن په لوستو
زما د فکر انداز بیخي بدل شو ،
د کمونیست ګوند ملګري مې هم
په دې بدلون حیران وو ، د هوا
بدلون (تبدیلي هوا) لپاره یې
تورکیې ته واستولم ؛ خو کار
نور هم وړاندې تللی و، له ما سره
د نور سوچ او غور فرصت و ،
انقرې ته چې ورسیدم ، سبا
جمعه وه ، د رسته شپه مې
ناکراره تیره کړه، له خدایه(ج)
مې د ثابت قدمۍ او ټینګار دعا
غوښته ، سهار چې د هوټل
مزدور زما له سامان سره قرآن
ولید ، مسلمان وته وبښکاریدم ،
د «هلو» پرځای یې په ډیره مینه
را ته «السلام علیکم» ووایه ،
که څه هم لا ترهغې وخته په
اسلام کې زما معلومات او مطالعه
ډیره کمه وه ؛ خو په عربي ژبې
کې مې تر ډیره د پاتې کیدو او
استوګنې لامله غوږونه له
«السلام علیکم ، انشاء الله او
ماشاء الله» غوندې الفاظو سره
اشنا وو ، په مینه او خلوص مې
«السلام» لفظ په اوریدو په زړه کې
وویل : که ده (مزدور) زه مسلمان
ګڼلی یم ؛ نو زه به یې هم نهیلی
نکړم، «وعلیکم السلام» مې ورته
ووایه . او په سینې پورې مې
جوخت ونیو ، او ورته مې ویل
چې: هو زه سرله ننه مسلمان
شوم ، د جمعې د لمانځه وخت
او د جوماټ پته مې ترې
واخیسته .

**سهار چې د هوټل مزدور زما
له سامان سره قرآن کریم ولید ،
مسلمان ورته وبښکاریدم ، د «هلو»
پرځای یې په ډیره مینه راته
«السلام علیکم» ووایه**

زه د جمعې لمانځه له وخته
ډیر وختې جوماټ ته لاړم له او-
داسه سره نا اشنا وم ، په
وروستي ځای کې کیناستم ، لمونځ
کوونکي رانلل ، او له هر لوري
نه د سلام ، سلام اواز راته ،
لمونځ وشو ، او لمونځ کوونکو
په وتو شروع وکړه ، زه وړاندې
تیر شوم ، امام صاحب ته مې
ځان ورساوه ، سترګې مې لمدې
وې او ژبه مې لل شوه ، په
ماته ګوډه عربي مې امام پخپل
رانګ پوې کړ. زما له خبرو سره
د امام له خولې د «تکبیر» نداره
پورته شوه ، په ځواب کې ټول
جوماټ د «الله اکبر» نارو په
سر واخیست ، امام صاحب لمونځ
کوونکي له وتو منع کړل . ما
هملته د څوزرو مسلمانانو په
مخکې د «شهادت» کلمه تیره کړه،
بیا نو ټول لمونځ کوونکي پرما
را پریوتل او یویو را غاړې ووت،
د ټولو د سترګو چینې رواني
شوې ، داسې ښکاریده ، لکه
د چا یو خوږ نژدې عزیز او خپل
چې له مودو وروسته کورته
راغلی وي .

ترایمان راوړو (مسلمانیدو)
وروسته بیرته دمشق ته راغلم ،
او پرخپلو اخواني ملګرو مې

د لینن په مذهب کی مونږ. مزدورانو ته آرام او دمه ستره ګناه ده.

د مسلمانیدو زیری وکړ . یوه اخوانی ملګری می له واره خپله خور زما په نکاح کی راکړه ، سعید رمضان صاحب زمونږ نکاح ولوستله .

زه او میرمن می وار ساته راغلو ، او له خپلی بی بی نه می د اسلامی تعلیماتو زده کړه پیل کړه ، زما میرمن د عربی ژبی عالمه او په اسلامی فقهی کی ښه لاس لری . د وارو په پټه د اسلام تبلیغ پیل کړ ، «د پولینډ د مسلمانانو اتحادیه» مو جوړه کړه ، او د اتحادي لخوا مو د اسلامی کتابونو د ویش کار شروع کړ .

ماپه ۱۹۷۹ ع کی اسلام ومانه ، یو کال وروسته «والیسا» او نورو ملګرو می د سالیډیرتی پیشنهاد وړاندی کړ، په لومړی سر کی یی زه مخالف وم ؛ ځکه ما خپل ټول پام اسلامی تبلیغ پلورا - غونډول غوښتل ؛ خو ملګری (میرمن) می د هر ډول ظلم او تیری مخالفه وه او د حق او عدالت غوښ ملاتړی د مسلمانانو رسالت ګڼه او ویل یی چی : د سالیډیرتی (پیوستون) په رڼا کی به مونږ ته د اسلام د تبلیغ ښه پروګرام پلاس راشی ، مونږ په «ګدانسک» کی د سالیډیرتی بنسټ کیښود ، د رسالو (پمفلیټونو) ویش او ځینی نوری تیاری زما پرغاړه وی، د دی کار لپاره مو مرکزونه جوړکړل ، سالیډیرتی مو پر دوو برخوویشله ، د یوی برخی مشر لیخ والیساو ، چی اولسی مشرتوب هم ورسپارل شوی و ، د بلی برخی مشری زما پرغاړه وه ، چی د فرهنګی موادو پټ تیاری او له ملی او بین المللی مطبوعاتو سره اړیکی زما پرغاړه وو ، خو زما له فعالیتونه حکومت ډیر ژرخبر شو، زه یی ونیولم ، لس ورځی له پاسه یو کال می زندان تیر کړ ، د خپګان خبره راته داوه چی د هیڅ ډول کتاب راوړو اجازه راته نه وه ، په سرکی خو ډیر ستومانه وم ، خو وروسته راته یو نوی کار پلاس راغی ، «لا سی کار» می شروع کړ ، د بوټانو تلی به می ښه وسینځل او مهر به می تری جوړ کړ . د غاښونو له برش نه به می پهچاقو غاښو نهجوړکړه او د ستپوکار به می تری اخیسته . په جیل کی د تبلیغ چاری ډیری اغیز منی وی د جیل زیارت راته د یوسف (علیه السلام) د سنتو تجدید ثابت شو، د جیل تر خلاصون وروسته یی زه له هیواد نه وشړلم اوس د سیاسی پناه ګزین په توګه په امریکا کی اوسیږم .

پوښتنه :

ډاکتر صاحب ! په روس او ختیز یوروپ کی د اسلام د تبلیغ کار په کومه سویه کیږی ستاسی کړنلار څرنګه ده ؟

ډاکتر ګوپانسکی د تودی قهوی یوګوټ وکړ او تر لږ ځنډ وروسته ئی وویل : د کړنلاری تفصیلی بیان د تحریک د ګټو پرخلاف دی البته داسی ویلی چی له البانیا نه پرته په ټولو

کمونيستي هيوادوکي د روس په ګټون
په افريقايي هيوادو کې کود تاګانې
ورځني معمول دی، د سياسي
فشار، ظلم او تشدد او
استثمار په چاپېر کې کمونيزم
ښه وده کوي. د کمونيستانو
کړنلاره دا ده چې په خلکو
کې سخته مايوسي پيدا کړي، چې
د کمونيستي انقلاب لپاره لاره
هواره شي. د مايوسي دا فضا
په اسلامي هيوادو کې شته.
د واکمنو پلاس د عوامو د
سپکاوی. ورکاوی، غربت
او د پانګې له ظالمانه ويش نه
کمونستيان ګټه اخلي او
کمونيزم ددې د يکتا تورانو د
دښمن طاقت په څېرمنځ ته راځي
او دا ډېره خطرناکه خبره ده.
ځکه دا ملت نه خو زړيا وروسته
له منځه تلونکې دی او د دې د
يکتا تورانو پر خلاف اولسي
کرکه زياتيږي، که اسلامي
تحريکونو دې لورته پاملرنه ونه
کړه؛ نو د اولس قيادت به د
کمونستانو لاس ته ورشي، د کمونيزم
خاتمه ډېره اسانه ده. غربت،
او ظلم او امريت داسې
ځاله دی چې د کمونيزم مکروب
پکې هګۍ او بچي اچوي که
دا ځاله وچ کړای شي
کمونيزم بخپله مري. په
کومو هيوادونو کې چې ديلمه
پيږ؟ واکمنې وي‌هلته مطبوعات
ازاد دي د کارګر او محصلينو
په اتحاديو بنديز نه وي هغه
ملک له کمونيزم له پوره خوندي
دی، مثلاً زه په ايران کې د
کمونيستي انقلاب هيڅ خطر نه
حس کوم ازما دا خبره په تاسي
انقلاب په وسيله د کمونيستي
انقلاب راوستل ناشوني دي.
اوس چې تاسي د کمونيزم د
کړنلارې پر خبره بحث پيل
کړ، نو د هغه غلط فهمي ازاله

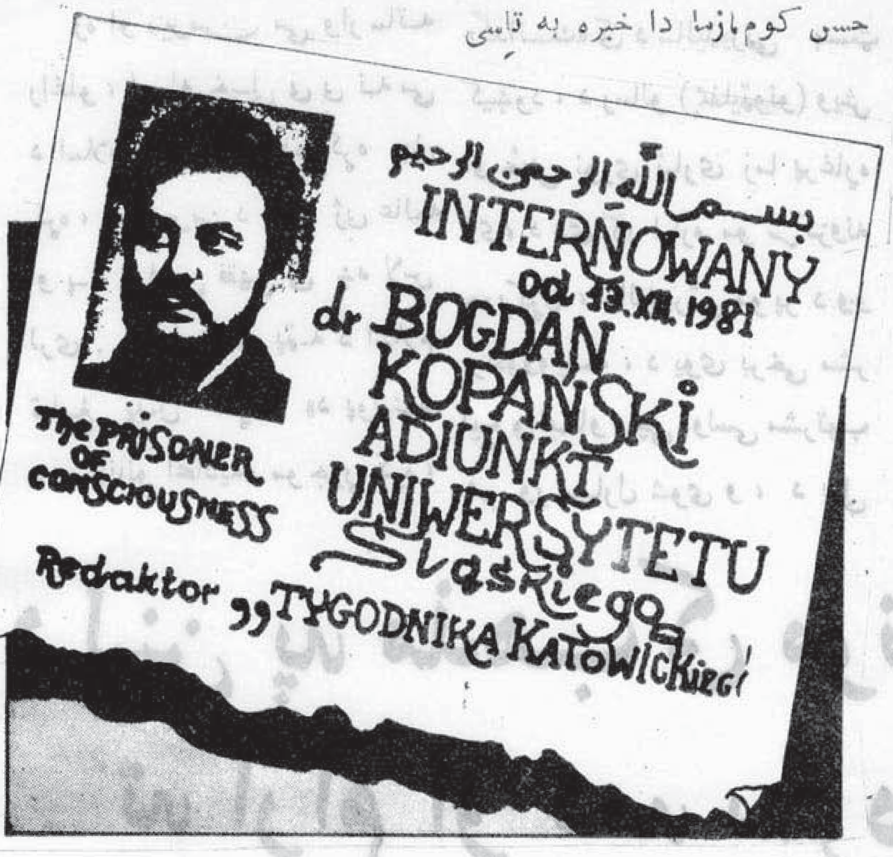

د ډاکټر عطاؤالله کوپانسکی د زندان د ورځو ياد

ضروري ده چې په عوامو کې
ليدل کيږي؛ بلکه د اروپا سياسي
پوهان هم د دې غلط فهمي
ښکار دي. چې کمونيستي انقلاب
په ولسي قوت منځ ته راځي.
حقيقت دادی چې کمونيست ګوند
عام خلک بې شعوره ګڼي. زه د
کمونيزم لپاره يو عربي ټکی استعمالوم
او هغه (زعيم ازم) يعنې کمونيستي
انقلاب د زعماوو انقلاب دی او
د دې مقصد لپاره د اولس پرځای
ته ملنډي ښکاري، ځکه چې د
واشنګټن د سياسي مداريانو دا
خيال دی چې ايران د کمونيزم
لپاره پخه ميوه ده، مګر هغوی دا
خبره له پنځو کالو راهيسې کوي
ترڅو پورې چې هلته د ازادو
انتخاباتو نظام ټينګ وي د
کمونيستي انقلاب خبره نه پيدا
کيږي. که د افغانستان په څېر
پوځي تيري وشو، هغه بيله
خبره ده. د پوځي او اولسي

د کلي زمیندار، پوهنځی د کارکرو مخکښي، پوځي جنرالان، وکیلان او سوداګر په جال کې ګیروي ـ نو په اولسي کچه د کمونیزم مقابله ډیره اسانه ده.

د عوامو بنیادي مسائلو د حل لپاره شي چې په هغو کې اجتماعي عدالت او ازادي د ټولو ته ضروري ده. نو په داسې ټولنه کې د کمونیزم د ریښو ځغلولو ته هیڅ وخت پلاس نه ورځي.

په ازاده ټولنه کې پوځي انقلاب هم ګران کار دی، ځکه په جمهوري ټولنه کې له پوځي واکمنو سره د اولس د مقاومت ویره وي. پوځي انقلاب که شي لاسي وي او که د هغه مطلب یواځې په پټه د اقتدار لاس ته راوستل وي. که د مقاومت له ویره هم وي نو د اقتدارو ډې پوځي جنرالان حکومت اولسو هغه له کوي. که جمهوري روایات ټینګ شي، نو باوري جنرالان هم په بارک کې بند وي او د ټانک په زور د واک کرسۍ ته د رانګ په ځای دریشي و بناسي او د سیاست له کوځې او لارې رامنځته کیږي. زمونږ د خبرو د اسلام تبلیغ په ډیره بشپړه پیمانه روان دی. د مسلمانانو په نیول شوو سیمو: باکو، اذربائیجان او نورو ښارونو کې بې شمیره مسلمانان د K.G.B. له لاسه له منځه ځي خو بیاهم اسلامي تحریک ژوندی دی د مسلمانانو پټې مطبعې فعالې دي. دا خبرې یواځې خوش فهمي نده ـ د کمونیست ګوند د تحقیق په ځانګه کې د کارکوونو ترټولو غټه ګټه داوه چې زه د حالاتو تحلیل په علمي اساس کوم.

خو پښه لاړه توګه د خپلې تجربې له مخې ویلای شم چې اسلامي نړۍ له سخت خطر سره مخامخ ده. په نیږدې راتلونکې کې نه اسلامي هیواد و نه د کمونیستي انقلاب په خطر کې ګورم، بلکه له مراکشه نه تر اندونیشیا پورې تقریباً ټول اسلامي هیوادونه د کمونیزم د سیلاب په مخ کې دي.

ما په خپلو سترګو د تاشقند، الماتا او روسي خوزستان په جوماتونو کې د ځوانانو اوږده کتارونه لیدلي دي. د ایران تر اسلامي انقلاب وروسته د مسلمانانو جوش او جذبه نوره هم زیاته شوې ده. په یوګوسلاویا کې ټول اسلامي مخکښان په زندان کې دي؛ خو له دې سره سره د نورو مسلمانانو شمیر مخ په زیاتیدو دی. هو په البانیا کې اسلامي تحریک د نشت برابر دی، البته داد اجتماعي ارتداد کیفیت دی. په پولنډ کې تقریباً په ټولو ښارونو کې اسلامي مراکز جوړ شویدي، د سالیډیرټي تحریک له برکته د کاتولیک کلیسا او اسلامي تحریک ترمنځ کړکېچ یوځه په ختمیدو ده. او اسلام ته د پښو ټینګولو موقع پلاس ورځي. **له کمونیزم سره د سختي کرکې له کبله هر هغه تحریک چې د روس د ګټو پر خلاف وي پولنډي عوام یې ښه مني. له همدې کبله پولنډیان افغاني مجاهدینو ته ډیر عقیدت لري** د سالیډیرټي د تحریک په وخت کې مونږ ډیر اسلامي مواد وویشل. نه یواځې په پولینډ کې بلکه د سالیډیرټي له رسالو سره سره مو په روسي ژبه اسلامي کتابونه هم روس ته په پټه واستول. د سالیډیرټي د تحریک په ذریعه الله تعالی مونږ ته د اسلام د تبلیغ یوه زرینه موقع پلاس را کړه او مونږ دا موقع ډیره ښه استعمالوو.

پوښتنه! په پولینډي او روسي ژبو اسلامي مواد څنګه تهیه کوئ، د عربي او اردو کتابونو له ترجمو له کاراخلی او که نوي کتابونه لیکی؟

ځواب: دا وخت مونږ ته د مطبوعاتو تالیف او

تخلیق ډیر گران دی، اوس
موانږ یواځې، له عربی ادب
نه استفاده کوو، د عربي ادب
د ترجمې کار زما میرمن په غاړه
لري او د انګریزي کتابونو
ترجمه ځیني نور ملګري کوي.
د مریم جمیلې «اسلام اینډ موډرن
ازم» او «سید ابوالاعلی مودودی
د «ټوورډز انډرسټینګ اسلام»
تقریباً له دوه لکه نه زیاتې روسي
او پولینډي ترجمې ویشل شوي
وي؛ خو نظامي حکومت زموږ
مطبعې تړلې دي؛ نو ځکه له
تیرو د وو کالو راهیسې نوي
کتاب ندي خپور شوي. خو زه
مایوس نه یم خدای (ج) به یوه
لاره پرانځي.

ډاکټر صاحب! په اسلامی نړۍ
کې د کمونیزم آینده څنګه وینې؟.

د سوال په اوریدو ډاکټر
صاحب یوسوږ اسویلی وکړ او
وې ویل: د دې پوښتنې په ځواب
کې څو کتابونه لیکل کیدای شي،
خو په لنډه توګه د خپلې تجربې
له مخې ویلای شم چې اسلامي
نړۍ له سخت خطر سره مخامخ
ده. په نږدې راتلونکې کې څو اسلامي
هیواد و نه د کمونیستي انقلاب په
خطر کې ګورم، بلکه له مراکش نه
تر اندونیشیا پورې. تقریباً ټول
اسلامي هیوادونه د کمونیزم د
سیلاب په مخ کې دي، ځکه د

کمونیستي انقلاب لپاره درګوده لار
اواریږي. تقریباً ټول اسلامي هیوادو
د دیکتاتورانو په شکنجه کې دي؛
هره خوا زیاتې خواره او لوږه مار
دي، په تیره بیا پوځي حکومتونو
داسې اندیز جوړ کړي چې عام
سړي ته ژوند کول ګران دي.
اترو د پیل دري ساعته تیرشوي.
ډاکټر صاحب اوس ... ی ...
خبرې ډوب ... ورستي ...

له کمونیزم سره
د سختې کرکې له کبله هر هغه
تحریک چې د روس د ګټو پر
خلاف وي پولنډي عوام یې بنه
مني. له همدې کبله پولنډیان
افغاني مجاهدینو ته ډیر عقیدت
لري

وکړه' دنړۍ مسلمانانو اشاره
څه پیغام لرئ).
ځواب:

زه دنړۍ مسلمانانو ته د پیغام
جوګه نه یم، زه هغوی ته
سلام کوم. نه دې ځلورو هیوا-
دو سره زه ډیره مینه لرم.
پولینډ چې زما سورنی هیواد
دی، سوریه چې د حق دین شعور
می پکې ترلاسه کړی، تورکیه
چې اسلام می په کې منلی دی.
او پاکستان چې د اسلام پتنګ
سید مودودی(رح) چې د اسلام د
د پیغام تشریح یې پداسې زړه را-

ښکونکې ډول کړی چې زما په
څیر دسخت زړی ملحد زړه یې هم
ویلی کړ. زما په څیر پر زرګونو
کسانو د سید مودودی لوي
احسان دی، له همدې کبله زه له
پاکستان سره ډیره مینه لرم؛
اریانوونکې ده چې زه کمونیست
وم، موږ په پاکستان کې دیو
کمونیست ریاست جوړولو خوب
لیده، زما تحلیل هغه وخت هم
دا و چې پاکستان د اسلام یوه
داسې کلا ده چې د کمونیزم د
کامیابۍ امکانات پکې له صفر نه هم کم
دي، اوس د ایمان په شتمنۍ له
مړیدو نه وروسته هم دا زه د
اسلام پخه کلا ګڼم؛ زه باور لرم
چې په پاکستان او تورکیه کې
به انشاالله ډیر ژر حقیقي اسلامي
انقلاب بریالی شي. ځکه چې
د دواړو هیواد و په ځوانانو
کې له اسلام سره ژوره مینه نه
بلکه جنون دی. د هغوی د
ځوانانو تنظیمونه په ټول دیواد
کې منظم دي. د اسلامي ژوند
د نظام په هکله حقیقي شعور ډیر
ژور دی او په ډیره پراخه او
کوټلې پیمانه د اسلامي تحریک
د رروان دی.

البته د نورو هیوادو په څیر
پاکستان هم د کمونیستي
یرغل له خطر سره مخامخ دی په
قصدیاتو پوهې د داسې حالاتو

د پیدا کوونځه کیږی، چی په اولس کی مایوسي پیداشی . د جمهوریت د نشتوالی، په مطبوعاتو دبندیز او اجتماعي عدالت دنشت له کبله کمونستانو ته د پښتو نیټګولو موقع په لاس ورځی . که دا حالات تبدیل نکړای شول‌نود هیواد راتلونکی له سخت خطر سره مخامخ ده . لکه څنګه چی ماځکی وویل چی پاکستان د اسلام‌ځکه‌کلا‌ده، اوله «ظالم زار» نه تـراوسنی (انسان دوستو !) کمونیستانو پوری ټـول روسی حکومتو نـه تـودو اوبو تـه د رسیدو خوب ګوری . پر افغانستان باندی یرغل د هغه خـوب درښتینی کوا وه هڅـه ده . خدای (جل جلاله) مکـړه که کمونستان پکی بریالی شول ، نو د هغوی دا پخوانی غوښتنی بـه پـوره شی . تـو دو اوبو تـه رسیدل او د اسلام دکلا ویجاړول، ما ته د دی خبری د ویلو اجازه را کړه چی کـه پاکستان د کمونیستانو لـه لاسـه ساتی و خوړه نو بیابه د ایران نه ترشام پوری ټول منځنی‌ختیځ د روس په غیږکي ولویږی. او که‌پاکستان سر لوړی و ، نو د دی پیړی وروستـی لسیـزه بـه انشـا الله داسـلام د نیـا ژونـد یـتـوب (نشاة ثانیه) دپیل ټکی وی . زه

دا خبره د احساساتو له مخی نه کوم، حقیقت دا دی‌چی که روس په افغانستان‌کي ما ته وخوړه، نو بیاځی له افغانستان نه به د روس دپوځونو په شاتلل نه وی، بلکی د مسلمانانو اکثریت روسی سیمی په تیره چی سرحدئی په افغانستان پوری نښتی وی به هم د انقلاب بیرغ پور ته کوی .

تر دی چی د ټولی ختیزی اروپا محکوم اولسونه‌به هم پورته کیږی .

د کریملن واکمن له دی خطره ښه خبر دی، ځکه هغوی‌به په هیڅ قیمت له افغانستان نه د پوځونو ایستنی تـه تیار نشی . او پرته له دی‌چی پر پاکستان برید وکړی پـر افغانستان واکمنی بیخی ناشونی ده ، زما خبری مایوس کوونکی ښکاری؛ خود از ما خپل تحلیل دی چی د غلطی امکان پکی شتـه ، او له دی سره سره زما پر خدای (ج) هم ایمان دی چی د مکرانو د چلوټو د نلکاسولو قدرت لری . همدا زما پیغام دی چی له پاکستان نه د اسلام نـه ماتیدونکی کلاجوړه کـړی او د کلا د ساتنی لپاره پر F-16 نـه بلکه پر خدای (ج) د ټینګ ایمان ضرورت دی .

فقیری

زمینه های پیشینهٔ فاجعهٔ ثور

در ششمین سالروز فاجعهٔ ننگین و خونین هفت ثور، دومین کود تای خائنانهٔ روسی در افغانستان و آغاز هفتمین سال جهاد و مقاومت مسلحانه در برابر رژیم های کود تائی مزدور و تجاوز نظامی و لشکر کشی بیشرمانهٔ امپریالیسم تبهکار سرخ، وارد دشوار ترین و سنگین ترین مرحلهٔ جهاد شده و در برابر آزمون های تازهٔ الهی قرار گرفته ایم.

امروز ملت مسلمان و مجاهد ما، بیش از هر زمان دیگر متوجه اعمال، تصامیم، پلان ها و طرح های ما برای تداوم جهاد و انقلاب است.

امروز مردم ما بخوبی بر فعالیت ها و مصروفیت های ما نظارت دارند ومی بینند که ما بحیث مدعیان رهبری جهاد، این لحظات و ایام دشوار و نهایت ارزشمند تاریخی راچگونه سپری می کنیم.

این روز های حساس تاریخ که سپری شدن هر لحظهٔ آن مانند یکروز و هر روز آن مانند یکسال و هر سال آن مانند یک قرن، بر وجدان سالم، آگاه و بیدار هر مسلمان با درک و با احساس سنگینی می کند و به انجام وظایف و مکلفیت های خطیر، هوشدار میدهد.

چگونگی گذشت لحظه ها،

و دقایق این روز ها و شب ها در دفتر اعمال ما با محاسبات دقیق الهی ثبت میشود و کامپیوتر زمان نیز آنرا بخاطر می سپارد که در نتیجه ما از یکطرف درپیشگاه پر عظمت خداوندی جوابده هستیم و از طرف دیگر در برابر تاریخ و نسل های آیندهٔ که اعمال ما مستقیماً با سرنوشت شان در ارتباط است.

در ششمین سالگرد کودتای سیاه و خونین هفت ثور، لازم است تا بصورت بسیار مختصر و گذرا به رؤس عواملی اشاره کنیم که در ساحات مختلف اقتصادی، نظامی و فرهنگی، زمینه ساز کود تای ثور گردید و در نتیجه راه را برای هجوم نظامی و لشکرکشی جنایت بار امپریالیسم جهانخوار روس بر کشور ما آماده ساخت.

در ساحهٔ اقتصادی: (۱)

در اوایل دههٔ (۱۹۵۰) میلادی افغانستان از ایالات متحدهٔ امریکا، تقاضای کمک نظامی و اقتصادی نمود، ولی امپریالیسم امریکا نظر به دلایل مختلف از دادن کمک نظامی امتناع نمود و مساعدت های فنی و اقتصادی را مربوط به ترتیب و تهیهٔ پلان اقتصادی دانست.

همچنان با آغاز دورهٔ صدارت سردار سرخ سلطنت یعنی داؤد ستمگر که عشق و علاقه، فراون به مودل وروش اقتصادی روس داشت و معتقد بود که دولت باید نقش مسلط در امور

۱- در ساحهٔ اقتصادی بصورت وسیع از «سوسیال امپریالیسم روس در صحنهٔ اقتصادی افغانستان» استفاده و اقتباس شده است.

اقتصادی داشته باشد ، د روازه های اقتصاد افغانستان برای نفوذ استثمارگرانهٔ دولت غارتگر روس جهت مکیدن شریانهای اقتصادی مملکت ما باز گردید .

آغاز وابستگی اقتصاد افغانستان به اقتصاد امپریالیسم روس که به مراتب خطرناکتر از امپریالیسم امریکا بوده و هست و بخصوص موقعیت جغرافیائی و همسایگی شوم روس باکشورما ، خطرات جدی و تباهکنی را متوجه سالمیت ارضی و استقلال سیاسی میهن ما ساخت که نتایج زیانبار و فاجعه آفرین آن در سال های بعد بخوبی و روشنی ملاحظه گردید .

بهمین ترتیب زمانیکه دولت افغانستان جهت پیاده نمودن اهداف پلان اول انکشاف اقتصادی دست نیاز بسوی امریکا دراز نمود و پاسخ منفی دریافت داشت ، با استفاده از فضای جنگ سرد میان مسکو و واشنگتن به استعمارگران کرملین روی آورد و با استقبال گرم و فوری چپاولگران سرخ مواجه گردید .

غارتگران روس ضمن تعهد کمک های طویل المدت نظامی به افغانستان ، قرضهٔ صدملیون دالری شوم و ننگین خویش را به حکومت افغانستان عرضه نمودند و بدین صورت ریشه های استثمار و بهره‌کشی روس ها در افغانستان عمیق تر و مستحکم تر گردید .

امپریالیسم روس بمنظور آماده ساختن زمینه های وابستگی کامل افغانستان طی مدت بیست و پنج سال اخیر در حدود ۲۱۲ ملیارد دالر کمک اقتصادی برای مقاصد متفاوت تعهد نمود که از آنجمله از حدود پنجاه فیصد تاکنون پرداخته شده است .

پروژه هائیکه توسط دولت غارتگر روس در مملکت ماروی دست گرفته شده همه و بدون استثناء دارای انگیزه های استثماری و در جهت اهداف آزمندانهٔ استعماری و توسعه طلبانه بوده است و هرگز به منظور بهبود وضع زندگی مردم محروم و تحت ستم ما نبوده است .

این پروژه ها با نظر داشت اهداف استعماری ابر قدرت سیطره طلب روس در نقاط استراتیژیک مملکت ما متمرکز بوده و هیچگونه ارتباطی با نیازمندی های جامعهٔ ما نداشته و ندارد .

این پروژه ها و مراکز ، گذشته ازینکه مبالغ هنگفتی را نصیب استثمارگران کرملین نشین میساخت ، بحیث کانون های تبلیغ و پخش و نشر مکتب منحوس و منحط کمونیستی مورد استفاده قرار میگرفت . این کمک ها بصورت همیشگی اهداف استراتیژیک امپریالیسم جنایت کار سرخ را در پروژه های معین و برای اهداف و مقاصد معین بر آورده میساخت .

غارتگران روسی بدین وسیله توانستند تا از یکسو به تجرید افغانستان در صحنهٔ اقتصاد بین المللی بپردازند و از سوی دیگر اقتصاد افغانستان را بخود وابسته ساخته و زیر پوشش کمک های اقتصادی به پخش و نشر مرام ضد بشری کمونیسم ادامه دهند که در نتیجه شرایط کامل استیلاء بر افغانستان در دراز مدت آماده گردد .

دولت استعمارگر روس می کوشید تا با روی دست گرفتن پروژه های غیر موثر و نمایشی ، زمینهٔ راهیابی تکنالوژی بی کفایت ، انعطاف نا پذیر و غیر موثر روس را در اقتصاد ملی افغانستان مساعد سازد و ازآن استفادهٔ وسیع به نفع چپاولگران

روسی بعمل آید .

لهذا هزاران نفر بنام کار شناس ، متخصص ، تکنیسین و مشاور در تأسیسات اقتصادی (زالو صفت) به مکیدن محصول رنج و زحمت و ثروت و امکانات مردم فقیر و نادار ما پرداختند و نام آنرا کمک های بلاقید و شرط و مساعدت های بشر دوستانه گذاشتند . به اینصورت طی مدت بیست و پنج سال اخیر، کشور ما در حدود یکصد و چهل هزار ملیون افغانی در انکشاف اقتصادی سرمایه گذاری نموده است که قسمت اعظم آن در پروژه هائیکه امداد مالی و تخنیکی استعمارگران روسی دخیل بود به مصرف رسیده است .

بنا منابع مردم فقیر و تهی دست افغانستان که از اساسی ترین نیاز مندی های اولیهٔ زندگی محروم هستند در تاسیسات انگشت شماری بکار برده شد که منظور از آن تحکیم لقش استعماری ابر قدرت توسعه طلب روس و عمدتاً روسی ساختن کشور مسلمان و بلادیدهٔ مابود . نمونه های مختصر ذیل ، ماهیت کمک های اقتصادی ریاکارانهٔ امپریالیسم روس را درمیون ما افشاء و رسوا میسازد :

۱- پروژهٔ آبیاری ننگر هار :

پروژهٔ آبیاری ننگرهار که در سال ۱۳۳۹ مورد تطبیق قرار گرفت باگذشت بیشتر از ۲٤سال هنوزهم هدف آن که عبارت از آبیاری ۲۴ هزار هکتار اراضی جدید و ۶ هزار هکتار اراضی سابقه میباشد ، بر آورده نشده است . زیرا وضع خاک و ساختمان توپوگرافی ساحهٔ تحت پروژه مساعد نبوده و خاک های حاصل خیز کنار دریای کابل و کنر ، از فاصله های بسیار دور به ساحهٔ پروژه انتقال و بر سطح اراضی نا مساعد پروژه توسط روس ها و عمال ایشان هموار گردیده است. ادامهٔ چندین سالهٔ این کار، ثروت و دارائی کشور ما را بیشرمانه ضایع ساخت و مانع از آن گردید تا در ساحات دیگر بصورت اقتصادی مورد استفادهٔ قرار گیرد.

طبق اسناد حکومت دست نشاندهٔ روس ها در کابل ، از ختم کار تا پایان سال ۱۳۶۰ بیش از هشت ملیارد افغانی درین پروژهٔ نمایشی و استعماری به مصرف رسیده است که هفتاد ملیون دالر قرضهٔ استعمار گران کرملین نیز شامل آن می باشد .

امروز که ۲٤ سال از آغاز پروژه ننگرهار می گذرد بازهم سالانه درحدود دو صد ملیون افغانی درین پروژه بمصرف میرسد و فرجام آن نیز معلوم نیست .

درحالیکه حاصل سالانه این پروژه بعد از سپری شدن بیش از ۲۳ سال و مکیدن شریانهای ثروت و هستی مردم افغانستان ، ۴۰۰۰ تن سیتروس و ۱۲۰۰ تن زیتون تلخ است که ارزش تولیدات آن در حدود ۹۰ ملیون افغانی میشود ،

اینست عالیترین نمونهٔ ارمغان دوستی !! و کمک های بی شائبهٔ !! همسایهٔ شمالی ما که ملت محروم وزجر کشیدهٔ ما در بیش از شصت سال هموارهٔ لذت دوستی و حسن همجواری آنرا چشیده است .

بادقت ملاحظه نمائید ! سالانه دو صد ملیون افغانی بمصرف رساندن و ۹۰ ملیون عاید ! ! پروژهٔ پر مصرف ننگرهار در جامعهٔ ما که مردم آن از ضروریات اولیهٔ انسانی برخوردار نیستند و سالانه هزاران تن گندم ، روغن و شکر و [illegible] از خارج وارد میگردد مطابق خواهشات و نیاز مندی های واقعی جامعهٔ افغانی هرگز ساز

گری ندارد و بی اعتبار بودن مودل اقتصادی روس را در کشور ما ثابت میسازد .

قرار داد خریداری محصولات فارم برای مدت بیست سال به قیمت یک و نیم افغانی در مقابل یک پوند مالته که حاصل عمدهٔ فارم است با دولت استثمارگر روس به امضاء رسید . این قیمت ۱/۸ قیمت ایست که مردم ما میپردازند گذشته ازآن ، محصولات دست اول به روسیه ردیف بندی میشود و آنچه مورد پسند استثمارگران روس واقع نگردد ، دوباره به مصرف دولت افغانستان مسترد میشود .

دولت استعمارگر روس میکوشید تا با روی دست گرفتن پروژه های غیر مؤثر و نمایشی زمینهٔ راهیابی تکنالوژی بی کفایت ، انعطاف نا پذیر و غیر مؤثر روس را در اقتصاد ملی افغانستان مساعد سازد و از آن استفادهٔ وسیع به نفع چپاولگران روسی بعمل آید .

خلاصه اینکه این پروژه به هیچ صورتی با اقتصاد افغانستان پیوند و سازگاری نداشته و انتخاب آن در شرق افغانستان بحیث پا یگاه صدور نظریات و افکار منحوس کمونیستی به نیم قارهٔ هند و ایجاد شبکه های جاسوسی در داخل و ماورای سرحد استفاده گردیده و میگردد .

۲- پروژه های نفت و گاز در شمال کشور :

پروژه های نفت وگاز نیز مانند سایر پروژه های مهم و پر ارزش کشور ما در انحصار امپریالیسم روس قرار دارد و استثمارگران روسی در آغاز کار با کنار زدن گروپ های جیولوژی سایر کشور ها وموسسات ، حاکم بلا منازعهٔ این ذخایر حیاتی مملکت ما گردیدند .

امکان استثمار این منابع توسط روس ها نیز مانند سایر بخش ها با غفلت ، همدستی و خیانت حکومات فاسد وقت میسر گردید .

روس ها از یک طرف در امر تفحص بصورت انحصاری به میدان آمدند و نتائج آنرا طبق دلخواه اعلام نمودند و از طرف دیگر بحیث خریدار طرف معامله قرار گرفتند که تمام مراحل این پروژه ها از اول تا اخر توسط خود شان و حسب دلخواه شان طی میگردید .

بصورت قطع می توان گفت که غارتگران روسی از موجودیت ذخایر عظیم نفت وگاز در کشور ما بنابر تفحصاتی که خود شان انجام داده بودند ، بخوبی اطلاع داشته ولی حکومت های افغانستان را بی اطلاع نگهداشته اند تا در موقع مناسب و با در نظر داشت پلان تهاجم و اشغال افغانستان ، به بهره کشی ازین منابع بپردازند .

در اویل کار تفحصات ، ۵۳ ساحه اختصاص یافته بود که تا کنون فقط در ۱۳ ساحه تحقیقات صورت گرفته است ، در حالیکه بیش از ۱۹ ملیارد افغانی بشمول ۲۹۰ ملیون دالر کمک شوم روس استمارگر درین بخش به مصرف رسیده است .

بنا بر بی کفایتی و عدم موثریت تکنالوجی روس در زمینهٔ تفحص نفت وگاز ، مصرف افغانستان بصورت بی سابقه و غیر قابل قبول افزایش یافت و تفحصات با مشکلات پیهم تخنیکی رو برو گردید .

همچنان در طی این مدت به عوض ذخایر نفت عموماً ذخایر گاز کشف گردید و مطابق گزارشات رسمی تا کنون به اندازهٔ ۱۳۰ ملیارد متر مکعب گاز و ۱۲ الی ۱۸ ملیون تن نفت در شمال کشور تثبیت گردیده

است .

قرار داد صدور گاز به کشور استثمار گر روس در ۱۳۴۶ به امضاء رسید .

قیمت گاز صادراتی افغانستان برای مدت ۱۸ سال به قیمت ثابت ۵ ، ۵ دالر فی هزار متر مکعب یعنی ۳/۱ نرخ بین المللی تثبیت گردید و جالب تر اینکه دستگاه گاز سنج نیز در خاک روس قرار دارد و افغان ها را از نظارت بر میزان صدور گاز محروم ساخته است . از جملهٔ ۵ ، ۲ ملیارد متر مکعب گاز یکه سالانه استخراج میگردد ، ۹۰ فیصد آن به کشور غارتگر روس صادر میگردد و تنها ده فیصد ان در فابریکهٔ کود کیمیاوی مزار شریف که ساختمان آن ده سال تمام وقت گرفت ، استفاده میشود .

به همین ترتیب طرح شفا خانهٔ ۴۰۰ بستر عسکری در سال ۱۳۴۶ که با سرمایهٔ بیش از هزار ملیون افغانی اعمار گردید ، خیانت بزرگی بوده که فقط روس استثمار گر می توانست مرتکب آن گردد .

اعمار شفا خانهٔ لوکس و غیر ضروری ۴۰۰ بستر در کشور یکه ملیون ها انسان آن از ابتدائی ترین خدمات صحی محروم هستند سمبول خیانت و ممثل ماهیت ریاکارانهٔ امداد اقتصادی روس استثمارگر است .

با پول اعمار این شفا خانهٔ پر مصرف که نظیر آن حتی در ثروت مند ترین کشور های شرق میانه کمتر دیده میشود ، و مصرف تدویری آن معادل مصارف تدویری تمام موسسات صحت عامه در کشور بینوای ما می با شد ، صد ها مرکز صحی برای مردم ستمدیدهٔ ما که از ساده ترین امکانات صحت عامه برخوردار نیستند ، براه می افتاد . ولی امروز دیده میشود که همچو پروژه ها برای روز های این چنین روی دست گرفته شده بود و امروز افسران و سر بازان متجاوز روسی و چاکران فرو مایهٔ داخلی شان درین شفا خانه تداوی میشوند .

رو بهمرفته پروژه های خانه سازی و اعمار مکروریان ها در کشور ما نیز از جملهٔ پلان های شیطانی روسی ساختن افغانستان است .

درین پروژه که بیش از هشت سال از آغاز آن میگذرد ، حدود دو هزار و پنجصد ملیون افغانی به مصرف رسیده است و در نتیجه برای ۴۰۰۰ یا ۵۰۰۰ خانوار منازل رهایشی فراهم شده است .

هدف پروژهٔ مکرو ریان در ابتدا ظاهراً جهت رفع نیاز مندی کار مندان و کار گران دولت بود ، اما چون منازل مذکور به معیار غیر قابل قبول برای جامعه و اقتصاد افغانستان و بر طبق موازین پر مصرف و انعطاف ناپذیر روسی و با استفاده از مواد و تجهیزات پر مصرف اعمار گردیده است و کار مندان دولت حتی در سلسله مراتب عالی ماموریت قادر به پرداخت ۲۰ فیصد معاش خویش به عنوان مصارف حفظ و مراقبت این بناهای روسی نبودند لهذا ۷۰ فیصد آن در خدمت روس های تجاوز گر ، متخصصین کشور های وابسته به روس و نوکران باند های خلق و پرچم در عالیترین مراتب اداری و حزبی قرار دارد .

هکذا امپریالیسم روس در پروژه های راه سازی افغانستان دلچسپی و علاقهٔ خاصی نشان داده است . اعمار شاهراه سالنگ که خط اتصالی شمال با جنوب کشور است ، از ابتدا تا کنون مورد بهره برداری های فراوان

بقیه در صـ (۶۲)

قیام الدین کشاف

مینه او ایمان

ایمان او مینه یو له بل سره نه شلیدونکی پیوند لری ، د ایمان گلستان هغه وخت سمسور، ښیرازه او په خوندورو میوو معمور او مالا مال وی چي د مینی په اوبو خړوبیږی ، چی مینه نه وی نو ایمان به نه وی . د صحیح مسلم په روایت د الله د رسول (ﷺ) فرمان دی ؛ والذی نفسی بیده لن تد خلوا الجنة حتی تؤمنوا ولن تؤمنوا حتی تحابوا «زما په هغه ذات قسم چی زما د ساوا کمن دی ؛ تاسی به هیڅکله جنت ته لاړ نشیء څو چی مؤمنان نشیء او تاسی به هیڅکله ایمان ونلریء ؛ څو چی پخپلو مینځؤ کی مینه و نلریء» .

د مؤمن زړه د مینی خزانه ده او د ایمان په پلوشو کی ځلیږی . له خپل خدای سره یې مینه ده ، نا محدوده او بې نهایته مینه ، د دغی مینی د احساس اساس او بنسټ د ادی چی مؤمن احسان پیژندونکی او د مینی قدردان دی ، الله خالق دی ، مالک دی ، د ساوا کمن دی ، روزی رسان دی ، منعم دی ، محسن دی ، د ټولو ښیګڼو سر چینه او مصدر دی ، انسان یې له نشت نه شته کړیدی ، ښکلی صورت او حسین قامت یې ور ښښلی دی ، علم او پوهه یې ور کړیده ، د کائناتو پر زیاتره شیانو یې بر لاسی ور په برخه کړیده ، په بحر او بر کی یې د ژوند لاری ورته اسانه کړیدی ، ځمکه ، اسمان ، لمر ، سپوږمی ، او به او با دونه یې د ده په خدمت کی استخدام کړیدی ، د شپی او ورځی اووښتون او موسمی تحولات او بدلون هر څه یې د ده په ګټه تمام کړیدی ، چی دا ټول په واقع کی له بنده سره د خدای د مینی او احسان مظاهر دی او تقاضا یې همداده چی انسان د خپل رب د احسان شکر ګذار وی او د هغه د انعام او لوروني قدردان - د هغه په وړاندی د بندګی او عبودیت سرښکته کړی ، د هغه د فرمان منونکی اومی ، د هغه د احکامو اطاعت کوونکی . او د هغه د مینی پخاطر د هغه له رسول (ﷺ) سره مینه ولری او په پیروی او تابعداری سره یې پالنه وکړی : قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله - یعنی «ای پیغمبره ! دوی ته ووایه که له خدای سره مو مینه وی نوز ما پیروان او تابعدار شیٔ چی خدای هم در سره مینه وکړی» له خدای او رسول (ﷺ) نه بغاوت او سرغړاوی د مینی پرخلاف کار دی او په چا کی چی ایمان وی هغه دا کار نکوی . د ملحدینو او د هریانو پر الله او رسول (ﷺ) باندی ایمان نشته ځکه خو مینه هم ور سره نلری ، منی یې هم نه، اطاعت یې هم نکوی؛ بلکی د دغی مینی د مینانو د ښمنان دی .

د مینی پلو شی د مؤمن زړه او دماغ ته بصیرت او سترګو ته یې بصارت ور ښښی ، له تیاری نه یې رڼاته را باسی ، له ړوندوالی نه بینائی ته . د کائناتو اجزاوو او د طبیعت مظاهر و ته د مینی په نظر ګوری، هغه مینه چی د پرورد ګار در بوبیت اثبات پری کیدی شی. یعنی دا چی دکائناتو د طبیعی

عظیمې دستګاه هر جزء پدې شاهد دی چې یوه لویه هستی د دې حیرانوونکی نظام منتظم او د دې طبیعي څرخ څرخوونکی دئ ، خو دهریان چې د ایمان له رڼانه محروم دي، د طبیعت له مظاهرو سره يي مينه هم غلطه مينه ده . همدا طبیعت يي په خدايي نیولی دی ، له دی نه ها خوا پر کوم لوړ قدرت باندی باور او عقیده نلری .

مؤمن له خپل ځان سره مینه لری له حده زیاته مینه ، له خپل ژوند سره مینه لری ، لیونی او لیواله مینه ، د څه پخاطر ، ایا د دی پخاطر چې ژوند د عیش او نوش ډګر دی او انسان د خوراک څښاک کوډی ، او د دغو اهدافو تر لاسه کولو لپاره باید خپلی ټولی جسمانی او ذهنی قواوی او صلاحیتونه قربان کړی ؟ نه دا خو د ملحدینو او کمونیستانو کار دی چې له اخرت نه منکر دی ، د دینوی عملونو د مکافات ورځ نه منی ، هر څه همدلته پای ته رسیدونکی ګڼی. مؤمن خپلی ذهنی او جسمانی قواوی او استعداد و نه د خدای عطیه ګڼی او د هغو د استعمال لاری پوژنی ، یوازی د مادی خوندونو د تر لاسه کولو په لاره کی یی په کار نه اچوی او نه یی مادی پر سخنګک نصب العین وی، بلکی د خدمت په عبادت کی یی په کار اچوی ، د خدمت د صحیح بندګی په لاره کی ، د خدمت د قانون د حاکمیت په لار کی . په ټول ژوند کی بدو جهد کوی او یو ساعت هم له خپلی نوکری له نه غافل کیږی ، مقصد یی دا وی چې د شیطان د پیروانو د ظلم له لاسه دا ورانه شوی نړی بیاله سره تعمیر او و دانه کړی او د خپل فرصت او عمر قیمتی پانګه لکه څاروی یوازی د خوراک څښاک او عیاشی او خوندونو په لار کی نه لګوی ؛ بلکی د څه قیمتی پانګه په قیمتی لارو کی مصرفوی؛ هغه دا چې له یوی خوا پدی ځمکه کی غلبه او بر لاسی یوازی د خدای د نظام وی او له بلی خوا په اخرت کی د خپلو دینوی صالحو عملونو په مکافات کی د نجات او فلاح مستحق شی ، د جنت او دیدار . ځکه چې پدی یی باور او عقیده ده چې هر عمل عکس العمل لری او د دینوی عملونو د عکس العمل ورځ د اخرت لو یه ورځ ده .

د مؤمن له ټولو انسانانو سره مینه وی ځکه هغه د ده انسانی ورونه دی او د ده په شیر انسانان دی ، له هغو سره د ارحامو او نسب شریکوالی لری ، د هغو په نسبت پخپل زړه کی بغض او نفرت نلری، ځکه چې د مؤمن زړه د بغض او کرکی تاتوبی ندی ، د رحمت او خواخوږی کور دی ، مؤمن د ټـول انسانیت سو کالی او سلامتی غواړی ، په ټوله ځمکه کی عدل او انصاف غواړی او

د ظلم او وحشت له مینې ډلل ، چې همدا د انسان مقام ته ریښتونی احترام دی او همدا د ایمان تقاضا ده . کمونیستان هم دعوه کوي چې موږ د انسان مقام ته احترام لرو او له انسان سره مو مینه ده ؛ خو د هغوی د مینې او احترام مظاهر چې تر اوسه پورې په څه کې لیدل شویدي ؛ هغه د انسانانو قتل عام دی ، دودانیو ورانول دي او د انسانانو د شرف ، ناموس ، مال او ازادۍ لوټول دي ؛ چې مثالونه یې هرې خوا ته ښکاره موجود دي په تیره بیا همدا اوس په افغانستان کې چې د لکونو انسانانو شهادت ، د زرو نو یتیمانو او کونډو او د زرو نو معیوبو ځوانانو موجودیت او د ملیونو خلکو هجرت د انسان مقام ته د کمونیزم د احترام عیني شاهد او ژوندی تعبیر دی .

ایمان کله نا کله له هغه شي سره د مؤمن مینه پیدا کړي چې غیر مؤمن ور څخه کرکه کوي یعنې مرګ . مرګ هغه تریخ او منفورشی دی چې انسان ور څخه تښتي او په اسانۍ سره ور ته غاړه نږدي ؛ خو مؤمن ور سره مینه لري ځو چې د خدای په لار کې وي ، ځکه چې دغه مرګ په حقیقت کې تل تر تله ژوند دی . که مؤمن په ظاهري لحاظ له دنیوي ژوندانه څخه خپله مینه قطع کوي او د ژوند له ضد یعنې مړینې سره د مینې پیوند نښلوي ، د دې لپاره چې په خپل مرګ سره نو روته ژوند په بیه واخلي ، د حق تر بیرغ لاندې ژوند ، د اسلامي نظام او شریعت په حدودو کې ژوند ، د حریت او ازادۍ ژوند . د مؤمن جنګ د نورو عامو انسانانو غوندې جنګ نه دی ، د ده جنګ ته د کتاب او سنت او اسلامي شریعت په اصطلاح کې جهاد ویل شویدي ؛ یعنې د خدای (ج) د کلمې د لوړولو په خاطر جد و جهد او هلې ځلې ، نه د مال په خاطر ، نه د شهرت په خاطر ، نه د نورو د ځمکې نیولو په خاطر ، نه د مادي اهدافو په خاطر ، نه د انسان وژنې په خاطر ، نه د شخصي بغض او عداوت او قبیلوي تعصبونو او زړو د ښمنیو په خاطر ، که دغه ملحوظات په کې د خیل وي نو بیا به یقینا جنګ وي نه جهاد او له تش جنګ سره مؤمن مینه نلري ؛ بلکې له امن او سولې سره یې مینه وي . پدې اساس باید وویل شي چې ایمان او مینه یو له بل سره تړلي او لازم او ملزوم دي .

پایداری مذهب در زیر ضربات تبلیغاتی کمونیزم

سید فاروق

کمونیستها علاوه از اینکه مذهب یا دین را افیون جامعه میگویند ، برای تفسیر ویا درست جلوه دادن این سخن شان ، همواره کوشیده اند که زمینه های تبلیغاتی وسیعی را فراهم ساخته اذهان مردم را باستر تبلیغات و لجاجت و بعضا با بـه مسخره گرفتن سنتهای دینی تخدیر کنند و قناعت بدهند .

مثلا متولیان دستگاه دولتی روسیه که اولین بچه های تربیت شده در دامن کمونیزم هستند ، در مورد بر خورد و معامله با مذاهب داخل قلمرو خود ، باروی دست گرفتن همین شیوه ، سعی میکنند که دین را در نظر پیروانش یکسلسله اعتقادات مبهم تلقی کنند و توضیح بد هند که گویا دین و ایمان مذهبی جلوه یی از وابستگی به یک سنت است که اصل آن ،حوونا پدید شده است ؛ یعنی مذهب بقایای آن سنتهایی است که در شرایط خاص عامل تسلی مردم محروم در برابر ستمگری قدر تمندان بوده است و حالا که در جامعهٔ سوسیالیستی، شرایط مؤلد مذهب وجود ندارد، موجودیت اعتقادات مذهبی و سنتهای دینی سایهٔ رو بز والی از پیکر نا پدید شده است ! و یا در خصوص دین اسلام که مذهب حاکم بر قسمتهای آسیای مرکزی محدودهٔ امپراطوری روسیه است ، اظهار میدارند که اسلام جزء منفی یی از تاریخ این اقوام است جزئیکه همراه با حکومت تزاری این اقوام راست زیر شلاق ستم خود داشته اند .

ظاهر این استدلال چنین میر - ساند که گویا فارمولهای لایتغیری در باب جامعه شناسی مذهبی ، هستند که بدون کار برد وسایل فشار در امر احیای مذهب ، اعتقادات و سنت های مذهبی بخودی خود از جامعه دور می شوند ولی واقعیتهای عینی عکس این ادعاها را نشان میدهد . طوریکه عمال کمونیزم در پهلوی تأسیس ارگانهای تبلیغاتی ضد مذهبی و گماشتن کارشناسانیکه در زمینهٔ تبلیغات ملحدانه تجربه دارند ، بکار گرفتن مطبوعات رادیو و تیلویزیون برای این کار و بالاخره تأکید بر این نکته که اولین وظیفهٔ پرورشگاهها و مکاتب تربیهٔ کمونیست است، عملاً با ایجاد فضای اختناق در محیط های دینی ، ترس دادن و ارعاب متدینین از اجرای مراسم مذهبی که احیاناً به زندانی شدن و اعدام آنها میانجامد و نابود ساختن اماکن مقدسه و مساجد ، تلاش کرده اند تا این فطرت ذاتی را از اعماق روح مومنین اسیر بیرون کنند . اما قسمیکه مشاهدات مؤثق و اخبار قابل اعتماد و بزرگتر از همه اعترافات خود دستگاه نشان میدهد ، فارمول ساخته و پرداختهٔ شان و بصورت عموم تعریف

و شناختشتان از دین و مذهب ، عاری از محتوی بوده است !

جالبتر اینکه پایداری احساسات مذهبی را زیر این همه ضربات چکشهای تبلیغاتی وپاحتی سربرآوردن مجدد آن را نه تنها ناظران خارجی بلکه خود کمونیستهای روسی ، بحیث یکواقعیت فرهنگی ، سیاسی اعتراف کرده اند . ماشین حکومت روس با دستپاچگی از اینکه فلسفهٔ شان سفسطه از آب برآمده است ، با شیوهٔ منافقانه ، حالت دورویی بخود گرفته گاهی به آن افتخار میکنند و با صدای بلند میگویند که این امر نشانهٔ با رزی از یک رفتار دموکراتیک و اعطای آزادی برای کایه اعتقادات خاص است و گاهی نیز از استمرار چنین وضع اظهار نگرانی میکنند . مدتی است که قدرت بقاء مذاهب و استعداد آنها را در انطباق با جامعهٔ سوسیالیستی خاطر نشان میسازند . همچنان دستگاه معترف است : در جامعه ایکه شهریگری باعث افزایش جرایمش شده است، اخلاق مذهبی نیز با اخلاق سوسیالیستی پیش میرود و حتی بجای آن مینشیند . از این طریق دستگاه دولتی روس تصور میکند از مذاهب خصوصاً اسلام که خصلت حرکت و جنبش دهنده دارد ، بهره جویی کند و میخواهد حرکت اسلام را در مدار ایدلویوژی رسمی خود یعنی کمونیزم قرار بدهد . حال آنکه در واقع سیاست روس متضمن نظام «یک ایدلویوژی» و «یک سازما نیست» . بنا بر این استفاده از اسلام بمعنی اعتراف به تأثیر شدید آن برتودهٔ مردم است ؛ زیرا هر گونه مباحثه و مکالمه ایکه بین ایدلویوژی رسمی و دیگر ایدلویوژیها بعمل آید ، بمعنی عقب نشینی ایدلویوژی رسمی است .

در حال حاضر روس میخواهد احکام عملی اسلام را بمذاق اصول سوسیالیزم توجیه نموده یک یک به سوسیالیزم پیوند بدهد . بطور مثال : روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان همواره با مخالفتهای مقامات دولتی روبرو بوده است . البته قطع نظر از اینکه یکی اصول عملی اسلام است به بهانه های تضعیف قوای جسمانی برای کار و برهم زدن تعادل اقتصاد با مخالفت دستگاه مواجه بود که در نتیجه مؤمنان ، مدت درازی به انتخاب میان مقاومت در برابر دولت ویاتبعیت ازآن متردد میماندند . لیکن برای جریان راه حل تازه ای پیدا کرده اند که مبنی برتفسیر روزه است - چنانچه عبدالرحیم اوف ، امام مسجد میرزا یوسف تاشکند یکی از به اصطلاح مقامات روسی روحانی مسلمان اسیای میانه، برای روزه دو هدف بررسی میکند ؛ او میگوید : اولاً، روزه سبب می شود تا فرد مسلمان با محروم ساختن در طول روزه از اموریکه به آن توجه دارد ، از خود میگذرد یعنی نوعی فدا کاری و خود گذری از خود نشان میدهد . ثانیاً روزه موجب آنست که همهٔ مسلمانان در هر شرایطی که هستند به محرومیت و گرسنگی آگاهی حاصل کنند .

منظورش نشاندادن این امراست که فرد مسلمان باید آداب مذهبی را بعنوان جد و جهد ، سعی و تلاش و قبول تکلیف و مشقت دانسته در همه حال به انجام آن پردازد . این را هم بد اند که طبع و ماهیت این جد و جهد نظر به شرایط واوضاع تغییر مییابد . و در نتیجه فتوی میدهد که : بد لیل تعهداتیکه جامعهٔ سوسیالیستی و شرایط اجتماعی آن بر اعضای خود تحمیل میکند ،

بقیه در صـ (۶۲)

امام اعظم ابو حنیفه (رح)

د جهاد او اجتهاد امام

د امام خلقت او سیرت :

امام سپین وانی ته نژدی غنم رنګه و . په اوږو ګی سور ور او په ونه او چت ځوندی و . په ځیره ښکلی هیبت ناک و . اوږده ږیره یې لرله او په بدن نحیف او کم غوښی و . په ژبه فصیح او خوږی خبری یې کولی خوچپتیا یې ډیره وه ، عطر او خوشبویي ډیره استعمالوله او خورا با وقاره و . جامی ، پګړی او پڼی به یې ډیری ښکلی او قیمتی وی .

د امام عمومی اخلاق ګرالو لوستونکو ته په دو و برخو کی وړاندی کوو : لومړی : د امام سلوک د الله پاک په وړاندی :

۱- د امام عبادت :

حضرت امام ابو حنیفه (رح) د عبادت په هکله چی څه ویل شویدی په کلی دول دا راښیی چی خورا عابد اوپر نفس حاکم امام و . موافق مکی له حفص بن عبدالرحمن څخه داسی روایت کوی چی : زه له امام ابو حنیفه (رح) سره دیرش کاله شریک وم . ده به په (۳) ورځو کی یوځل قرآن مجید ختم کاوه .

فضل بن سوید وائی چی : مونږ له امام ابو حنیفه سره ډیر وخت تیر کړ ، دی به اغلبا د ورځی له مخی روژه او د شپی له خوا په تهجد او لمانځه مشغول و . ابو مقاتل وایی : ماله امام سره په سفر او حضر کی ډیره موده تیره کړیده خو ماتر ده بل څوک ډیر لمونځ کوونکی، عبادت کوونکی او پرهیزګار ونه لید . او په فته کی خو هیڅوک ورڅخه وړاندی کیدای نه شو .

۲- له خدای (ج) له ویره :

له یحیی بن سعید القطان څخه روایت دکوی چه : مونږ له ابو حنیفه سره ناشته ولاړه لر له او خبری مواو ریدلی دی . او والله چی کله به می ورته وکتل دده په مخ کی به می د خدای د ویری آثار لیدل .

کردری له عبدالله بن المبارک څخه روایت کوی زه چی کوفی ته لاړم نوما د داسی چا په هکله پوښتنه وکړه چی ترټولو زیات فقیه او عالم وی . راته وویل شول چی ابو حنیفه (رح) دی . بیامی د ډیر زاهد او پرهیزګار پوښتنه وکړه : را ته وویل شول : ابو حنیفه (رح) دی .

همدارنګه عبدالله بن المبارک وایی : ما د سفیان ثوری څخه پوښتنه وکړه چی امام ابو حنیفه له غیبت نه څومره لری دی ! او د چاغیبت نکوی .

ده وویل : ابو حنیفه له دی نه ډیر هوښیار دی چی پخپلو حسناتو او نیکیو با ندی هغه څه تسلط کړی چی بربادوی یې .

همدارنګه موفق مکی له عبدالرزاق څخه روایت کوی چه ما به ابو حنیفه ته کتل له وړایه یې به سترګو او هار خو ګانوکی لو د ژړا اثار لیدل کیدل .

امام ابو حنیفه به د خدای له ویری څخه حتی د شبهاتو څخه هم ځان ساته !

٣- له دنیا څخه پرهیز وزهد :

امام ته منصور د قضاء منصب وړاندې کړ خو هغه په کلکه رد کړ او پدې کار راضي نشو، که څه هم پدې هکله یې زجرونه ګړاوونه ښه او بالاخره شهادت په برخه شو. لکه چې عبدالله بن المبارک وائي : « رجل عرضت علیه الدنیا بحذا فیرهافنبذها وراء ظهره ، فضرب بالسیاط) »

ابو حنیفه (رح) هغه څوک دی، چې دنیا په ټوله معنی ورته وړاندې او تقدیم شوه. خو شاته یې و غورځوله، او غوره یې نکړه او پدې هکله په قمچینو ووهل شو... قسم په خدای زمونږ له زماني خلکیو څخه بیل او ممتاز و. نورو به په دنیا پس منډې وهلې، خو دنیا به ورڅخه تښتیدیده. په ده پسې دنیا منډې وهلې خو دی ورڅخه تښتیده.

چه بندي شو د خلیفه له خوا مقرره غذائي د تقوی او زهد له کبله نه خوړله، بلکه له خپل کور څخه به یې روټي را غوښتې او خپل ضرورت به یې پرې رفع کاوه. کوم وخت د امام ابوحنیفه د تجارت شریک څه مالونه پداسې توګه خرڅ کړي وو چې د خرڅولو په وخت کې عیب سهواً نه وو بیان کړی، که څه هم امام پخوا ورته ویلي ؤ چې د پلورلو په وخت کې به د هغه عیب اخیستونکي ته بیانوي، نو ځکه امام هغه مال ټول ضرورت او محتاجانو ته ورکړ. چې حرام مال د ده په حلال مال کې ورګډ نشي.

لنډه دا سایه امام د زهد او تقوی د افق ځواروښانه ستوری و او پدې هکله د خاصو او عامو د ستاینې مورد ګرځیدلی دی.

دویم : له خلکو سره د ده سلوک :

۱- جود او سخا :

امام ابو حنیفه (رح) په معامله کې له مسامحې او ځوان مردۍ څخه کار اخیست او پرې حدیث شریف یې عمل کاوه چې : «رحم الله رجلا سمحا اذا باع و اذا اشتری و اذا اقتضی».

خدای (ج) دې پر هغه نیک معامله سړي و رحمیږي کله چې څه خرڅوي او یانې اخلي او یا له پوروړي څخه خپل پور غواړي. په مسامحه یې غواړي.

ابو حنیفه (رح) به تل پر خپلو شاګردانو او مشایخو ډیر مصارف کول او د هغوی احتیاجات به یې ور رفع کول. فقیرانو ته به یې دومره څه ورکول چې بالاخره به پرې غنیان شول.

او د خپل تجارت ګټلی ګټې به یې را ټولولې او محدثینو ته به یې د دوی حوائج او ضرورتونه تر سره کول...

په اخترونو کې به یې خپل هر شاګرد ته د هغه د منزلت او ضرورت په تناسب هدایا او تحفې ورکولې.

۲- له مورو پلار سره دده نیک سلوک :

امام ابو حنیفه تر ټولو زیات د خپل پلار او مور مراعات ساته په ژوندانه یې خدمت کاوه او تر مرګ وروسته به یې هره میاشت شل شل دیناره د دوی له پاره خیرات ورکاوه. تل به یې ورته دعاوې کولې او له الله تعالی(ج) نه به یې ورته بښنه غوښته.

۳- د امام حلم او صبر :

د امام ابو حنیفه (رح) صبر او تحمل دومره مشهور و، چې چا به ورته کنځا وی هم وکړې، ده به ورته ویل غفر الله لک (خدای دې وبښه).

یوه ورځ چا ورته وویل : پلاني ستا غیبت کوی. ده ورته وویل خدای دې ما او هغه دواړه وبښي.

لنډه دا چې امام ابو حنیفه ته خدای ډیر لوړ او اوچت اخلاق ورکړي وو. او همدغه باطني طهارت و چې د علم فقاهت او بالاخره اجتهاد درجې ته ورسیده. رحمه الله رحمة واسعة وا دخله فسیح جناته.

پیوسته به گذشته

نوشتهٔ محمد معروف فروهگر

دعوت به یکتا پرستی

تشدد. جبرو اکراه در آیین شک‌وهمند اسلام راه ندارد. برکسی تجاوز نمیکند و هر کس میتواند با شرط پابندي به قوانین این آیین که رنگ و رونق زنده‌گی واقعی دران متصور است به‌آن پناه گیردو گریز نماید چه خوش گریزیکه نمایندگی از قطع روابط با طاغوت میکند. گردن اغوا را شمشیر میزند و بداطاعت کمرهمت و بندگی میبندد. از بند خدایان مولود اندیشهٔ جباران متکبر و گمراهان بی مایه و پایه قطع علاقه میکند و به خداوند یکتاکه همه اوست و همه بدوست رجوع میکند.

انارشی وبی نظمی بیکه از فراز و نشیب کوهای متزلزل وحشت و بربریت. ویرانگر سرازیر میشود و انسان بی ثبات را میبردارد و در کولاب های خواهشات نفسانی فرواش میبرد محصول کوتاه اندیشی های خود انسان شرک زده وبی بند وبار است. او در حقیقت خودش در مجرای سیل تهلکه قرار گرفته

است. خداوند جلت عظمته، میفر ماید: (**مثل الذین اتخذوا من دون الله اولیا کمثل العنکبوت اتخذت بیتاً وان اوهن البیوت لبیت العنکبوت، لوکانوا (یعلمون)**[1] **ومن یشرك بالله فکانما خرمن السمأ فتخطفه الطیرا وتهوي به الریح فی مکان سحیق)**[2].

جلوگیری ازین نابسا مانیها وانارشی های اغواگرانه فقط احتیاج به تنسیق فکر و تمرکزآن در جهت یکتاپرستی بوده واز همین جامسؤولیت متوجه انسان میشود که خواهی نخواهی به ندای منادي فطرت جواب مثبت دهد. از گذشته هایش بگذرد وبر اباطیلیکه تا دیروز در برابرآن تضرع کنان خواست بر آوردن مقصود میکرد. خط بطلان‌کشد. طاغوت را به هراسم ورسمیکه باشد پشت پازند و به افریدگاراحد صمد جهان رجوع نماید. رجوع به خدا وگرایش به آیین آزاد بیمخش (اسلام) مانند خانه عنکبوت نیست که سبب تهلکه گردد بلکه گرایش و القیاد به این

دین رسن محکمی است که از لوح محفوظ بسوي زمین آو یخته شده است و هنگام مقابله با اهریمن حوادث فکری وعملی میتوان به چنگ زدن به این رسن ویک تاخت جانانه، سر و پاي دشمن را غرقه بخون کرد وبر شانهٔ حوادث سوارشد و دلشیطانهاي انسی و جنی راتارو مار ساخت. این رسن طوري رشته و تنیده شده است که در پود خود نیز چنان توانی دارد طوریکه در تار خود توان رسیدن به زمین را از مقامات برین دار است. تمسک و ایقان وبر به این رسن به انسانیکه تادیروز کویرستان سوزان جاهلیت را با قبول صد هارنج و تعصب هوله کشان میپیمود. سروپایش را عرق لرزه تب شدید مرگ جاهلیت خیس کرده بود ولحظه اختناق برقلبش مستولی میشد وبه شدت هر چه تمامتر به قلق وسکته تهدیدش میکرد. قسمی نیرو میبخشد که گویی برق اسا راه هزار ساله را در یک شب

پیموده است و چنان تازه مینماید که فکر میکنی هیچ سفر نکرده است. زیرا طالب نو هنگام سفر قدم شماري نمیکند بلکه به افقهای آسمان نیلوفري چشم میدوزد و منتظر اشراق گریبان مشرق میباشد و تنفس صبح و طلوع خورشید نور، هر قدمش نسبت به قدم پیشینش استوار تر و امیدوار کننده تر است. او در این سفر مرگ و زندهگی بالاخره بکامش میرسد و به خطه یی از نور میرسد که همه زوایاو ابعاد زندهگی دنیا و اخرت را در پرتو او روشن میبینند (ذلك هو الفوز العظیم).

پاداش و نتیجهٔ عمل کافر که در جهت مخالف نور (ظلمت) در حرکت است و تلاش به رسیدن ان را دارد و از نور میگریزد خود روشن بوده و حاجت به توضیحی ندارد. حافظ گوید:

شب تاریک وبیم موج گردابی چنین حایل
کجا دانند حال ماسبکساران ساحلها

کسانیکه خواهشات پست مادي شان را که جزانگیزهٔ سبوعیت چیزی دیگري بران متصور نباشد برحق ترجیح میدهند و از دایره انسانیت بیرون میسپرند. از نور به نار گریخته اند و از اطمینان به اظطراب. کاخهاي سربفلك کشیدهٔ آرزو هاي شان راصر صر قسط خداوندي با زمین یکسان خواهد کرد. انها هو چه کردند خود کردند و از لاهوت به طاغوت پناه بردند لابد آنها صاحبان دوزخ اند و دران جاویدانی خواهند ماند.

> **در اسلام تنهـا عقیده مطرح نیست بلکه عمل از لازمهٔ بقایای عقیده، پنداشته شده و در غیر آن به ادعا های پوچ خاتمه میبخشد.**

هدف از آمدن اسلام جامعه سازي انسانی و در مجموع به وجود آمدن نظم درست زندهگی درسایر ابعاد گستردهٔ مقتضاي فطرت بوده. نه پیروی و تقلید از سنن خشك و بی محتوایيکه مذهب داران آیینهاي باطل آن را شعار تعیین کننده در برنامه و عمل میدانند. اسلام از یکطرف از شرك باز میدارد و به توحید میخواند و از سوي دیگر با دلایل روشن و انکار نا پذیر عملاً به واقعیت پردازی و حقیقت بودن پیشنهادهاي تعیین کننده اش دست اندرکار میشود باین معنی که در اسلام تنها عقیده مطرح نیست بلکه عمل از لازمهٔ بقای عقیده پنداشته شده و در غیرآن به ادعاهای پوچ خاتمه میبخشد. اسلام میآید تا حکومت کند و حکم قسط آلهی را در قلمرو جهان قلوب و ابدان نافذ گرداند برای اساس گذاشتن جامعهٔ انسانی به عوض کودن همه عادات، آداب و سنن جاهلی چه فعلی و چه آینده دست میبرد و در مسیر زندهگی. انقلابی را بر پا میکند که شرق و غرب با اهم میخورند کاخهای استبدادآن. مدنیتهاي جاهلیت عربی و غیر عربی خورد و ریزه شده و فرو میریزد. کتله های نور که اصطکاك پاشنه های آهنین اختناق عشیره های جاهلیت و ذعامت هاي فرعونی آنها که مدتی در اشتعال و جان افروزی آنها نیا سوده است، به سوی منزلگاه وحدت و نجات، ثبات و پیروزی دو جهان سرازیر میشوند، رستاخیز عظیمی براه میافتد و مشعلداران آیین فطرت که دیگر تنهانیستند و علی الرغم فتنه انگیز یهای منافقین و راه دعوت از هر سو در گذر گا، دعوت قرار میگیرند و به دل افروز یهاي اندیشه و عمل شان مردم را گروه، گروه به گرایش آیین

امین الله «خراسانی»

ره آورد ❋ ❋ ❋

دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن ما در ؛ . . .
زلال جاریٔ ذرات سرخ شیدا را . . . .
زرگه های پرخم و پیچ !
بدشت پرعطش پیکر تب آلودم
ـ فرا میخواند
و روح بسمل من ؛
در انتظار لحظهٔ دیدار
دست و پامیزد
و انتظار !
چو چشمان باز پنجره ی
بروی کوچه ی تنهایی ام
تلاقی داشت

● ★ ●

درون شیشه ی پندار خویش میدیدم !
هنوز فضا ؛
چو روح سبز بهاران بخانه جاری بود
هنوز ما در ؛
به صبح روشن فردا
امید کافی داشت !
هنوز پدر ؛
زواژه واژهٔ قرآن به وجد میآمد
و درمیان جوشش اشک
ز شرح سوره ی «اقرء»
تنش گداخته میشد
درون شیشه ی پندار خویش میدیدم !
هنوز «نجیب»
در طلسم بدبینی !
ز دید گاه عینک نقدش بزندگی میدید !!

هنوز ، صدای تازه جوان «خلیل» غرش داشت !
هنوز ، جاوید ؛
ز خشم کودکانه ی خود
به جنگ و دعوا بود !
هنوز ؛ خواهرک خورد سال زیبایم
به سوج سوج خنده ی گرمش
بهار میآورد !

● ★ ●

ز روی شیشه ی پندار شستشو میشد
خطوط نقش خیال !
وسن !
دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن ما در . . . .

● ★ ●

سفر دوباره به آن خطهٔ مبارک خون
سفر به شهر شهر به خون خفتگان زنده ی تاریخ !
سفر به سنگر اسلام
سفر به کشور «هابیل»
سفر به «میهن خورشید»
ـ میکردم ـ
و با شکوهٔ نعره ی «تکبیر»
به «کاروان مجاهد» براه میرفتم
به باسهای کتل ها صعود میکردم
و در غرور تارک کوهها
ز جیب این عجوزهٔ چرخ ستمگر کجرو
ستاره می چیدم !
نشیب تند وحشیٔ هر دره را
چو باد صرصر مست
می نور دیدم
درون دهکده ها
کلبه های ویران را

تاب ره آورد دشمنان خدا (ج) بود
به چشم میدیدم !
و راغ و گلشن و مرتع
ن ابری ٔ من
خون عزیزان
برنگ سرخ فلق بود
رسی ٔ دشمن بگوش میآمد
م مادران ستمدیده اشک میجوشید
ان ابری ٔ زنهای بیوه
باران بود !
کان گرسنه از وحشت سیاهی ٔ کابوس
دامن مادر
پناه میبردند . . .
دهکده ها
ن سنگر اسلام
دشمن خون خواره سرب میچیدند ،

● * ●

ان مجاهد براه میرفتم
چشم تحیر نظاره میکردم
ت مسجد آدینه ها غم آور بود
بانگ بلال رض»
راز مأذنه ها
تهی جوشید
خلوت «محرابها»
تهی ز غلغل بود
ان از «شهادت مسجد»
دشت و دمن ها «نماز» میخواندند
شارت انگشتهای شهادت»
دشمن خونخواره «سرب» میچیدند ؛

● * ●

به کاروان مجاهد براه میرفتم
و با دو چشم تحیر نظاره میکردم
ـ ابروی دشت و دمن ها و قلهٔ کوهها
مزار پاک شهیدان خفته در خون بود
و اهتزاز علمها و توغ گلگون بود
و اشک از نگهٔ من !
چو رود جیحون بود ،
بروی خون شهیدان نماز میکردم
و بربلندی روح خجستهٔ مردان
درود میخواندم ،

● * ●

بکاروان مجاهد ، براه میرفتم . . . .
و با دل شکستهٔ غمگین
به بامهای کتل ها صعود میکردم
و در شرار افق ها
به متن وسعت دشت
ز چشم آدمیان
در غبار میرفتم . . . .
نبرد نور و سیاهی عجب کشا کش داشت
سرشت ظلمت شبهای بی ستاره ی وحشی
وجود ملتهب و ذهن بیقرارم را
به طینت کنه آلود دیو های سیه کار
ـ آشنا میکرد !
ولی !
بگوش جان من آن نغمه ی سروش غیبی ٔ برحق
ـ ترنم داشت
که آفتاب حقیقت
ز پشت پرده ی ظلمت طلوع خواهد کرد
و صبح صادق روشن
فضای تیره ملال سیاه باطل را
به نور خواهد شست !

● * ●

به کاروان مجاهد براه میرفتم
و در فراز و نشیب زمانه رهسپر بودم
ـ دلم ز وحشت بیداد در تهوع بود
ـ لهیب آتش نمرود
پیکرم میسوخت
ـ زلال چشمه ی خورشید
روشنائی داشت
و کوره راه نقبه ی تبدار
هنوز باقی بود
و من !
دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن مادر . . . . .

پنجشیر ـ آستانه ۱۳۶۲/۲/۲۸

★

توحید و یکتا پرستی متقاعد میسازند . دیگرآن روز ها لیستند که سه یا چهار نفر دعوت کنند و زجر ببینند و با مقاومت کفار مواجه شوند . حال اگر دعوت است یا مقاومت است و زجر ، دسته جمعی و گروهی است واحدی از صحابهٔ علمبردار توحید (حضرت محمد مصطفی (ص) احساس تنهایی و بی پشتوانگی نمیکنند . دعوت عام میشود و به ندای آن ایذاي مشرکین و منافقین نیز اغاز میشود . **بیادس آوریم . . . .**

مرد سفید ریشی راکه ناتنه و پیکر نحیف . دل لرزان و چشمان غمدیده زیر شلاق فرومایه گان فاقد ایمان قرار میگیرد . افتاب داغ تابستان . زمین و زمان را به کوره آتشینی مبدل کرده است که نفس کشیدن در آن خیلی مشکل مینماید . کویرستان جزیرة العرب غرق در سکوت مطلق است . هر کس به کاشانهٔ خود و یا به سایهٔ کمرنگ نخلستانها پناه برده اند . پرنده گان کوچك زیربته های تنگ بر زمین خزیده اند و از فرط گرمی زبان کشان ضجه میزنند . در این ماتمکدهٔ سوزان در آن سوي ریگستانها و قلب دوزخی خطهٔ قبیلهٔ بنی مخزوم فاجعه ها بر پاست . مشرکین دژخیم . خانوادهٔ یاسر را به جرم اینکه به آیین محمدي (ص) گراییده اند و بتها را اطاعت نیکنند ، از خانهٔ شان بیرون رانده اند و بقساوت هر چه دژخیمانه تر به تعذیب شان دست میبازند . کتله هاي آهن را در آتش داغ میکنند و سرو روي واعضاي خانواده یاسر را به ان داغ میکنند ! مرد سفید ریش که خود حضرت یاسر است، گرانی عمر شانه اش راخم کرده است و از فرط ناتوانی هنگام صحبت به تکلیف سخن میگوید و آنهم توأم بالتمش سروگردن !

تاب تعذیب آتش آهنپارچه هاي داغ و ریگستانهاي سوزان صحراي بی رحم منافقین را ندارد. در حالیکه لخت میشود و با شکنجه هاي گونا گون روی ریگهاي سرخ و آفتاب زده‌کشانیده میشود . تاب و مقاومت شکنجه را ندارد و لابد تسلیم به مرگ میشود و بسوي کرانه هاي خوشگوار شهادت میشتابد ! او شهید میشود ولی خانواده شریفش هم چنان زیر چکمه هاي استبداد شیطانی ابی جهلان وقت اذیت میشوند . «سمیه» زوجهٔ یاسر که دیگر تاب مقاومت را از دست داده است به «ابی جهل» دشنام میدهد و سخنان تلخ میگوید . ابی جهل معلون خنجر جهالت و نامهربانی را برپیکر او حواله میکند و به شهادتش میر ساند . . . . !

این خانواده شکیبا و مؤمن را فقط انگیزه یي تا این سرحد پیروزي رسانید : سالهاي دراز و متمادي زیر بار هوی پرستان نفس نا بکار و دیوان غرقه در ضلالت طاغوت و سرکش آنها از مکتب نجاتبخش اسلام در لوح یکتا پرستی مراد شان را بعد از انتظار های طولانی در سیماي طاغوت شکن **«لا اله الا الله محمد رسول الله»** یافته بودند . بناءً پروانه وار هنگام ایصال به هدف ، خود را قربان کردند و به روح آرام دنیا را پدرود گفتند . درود بادبر روح پر فتوح شان .

عام شدن دعوت و به کثرت گرایی گروه توحید و اصالت جنبش توحیدي که اصلا جهت مخالف جاهلیت را انتخاب نموده بنا بر مقتضاي طبیعت اسلام که براصول تدمیر عقاید و بنیاد هاي همه جانبهٔ اوضاع شرك زده و بجد و جهد وسیع و گسترده

شروع بکار کرده است . به اصلاح جزیی اکتفا نمیکنند و نه راه سود جویی و ربحت را درپیش میگیرد و از طرفی با وضع غیر انسانی بت پرستی و بقایاي آن جداً آشتی نا پذیر است بنأ مشرکین باتمام

قوای شان علیه پیامبر (ﷺ) دست به کار میشوند ، توطئه می چینند ، دسیسه میسازند بهتان می بندند و عملا در زجر رحمت عالمیان ، پیام آور نجات جامعهٔ ملیونی بشریت . حضرت محمد (ﷺ) سهم میگیرند اما اگر به او(ﷺ) ساحر گفتند ، شاعر گفتند ، کاهن گفتند و . . . . او (ﷺ) بنابر ثبات نبوت ، سینهٔ بی کینه اش را اسپر همه بلا ها کرد و به حوصلهٔ پیغمبری و ثبات رسالت دست به تلاش هر چه جدی ترزد و پیامی را که از طرف خداوند (ج) به رساندن آن مامور شده بود به کمال برده باری و متانت بـه سر رسانید ؛ با و (ﷺ) پیشنهاد کردند : توامی بزرگ را به قوم آوردی ، (به چیزی دست بردی که به وسیله آن) جماعت شان را برهم زدي و نفاق بین شان ایجاد کردی ، بزرگان و مجربان شان را جاهل خواندي ، خدایان و دین شان را باطل قلمداد کردی ، (نفاق بین شان برپا کردی که) : اکثر شان بر دین ابائي و اجدادی شان کافر شدند ! ! و . . . .

(اگر پایداری و ثبات تو برروشیکه اختیار کرده ای به منظور جمع آوری مال و تجمع ثرو تباشد) تا زمانی برایت نقد و جنس جمع خواهیم کرد که از همهٔ ماغنی تر و ثروت مند ترشوی . (واگر منظورت از این قیام) سروری و سرداری و عزت باشد ، قبولت داریم و به جز فرمان توهیچ کاری نه خواهیم کرد . اگراراده داری ملک و پادشاه ماباشی (تردیدی نداریم) و تورا پادشاه خود خواهیم گردانید (تابر ما هر چه خواسته باشی حکمرانی) ! ! و اگر جنون عارض نفست شده باشد و از دفع آن عاجز باشی ، طبیبی برای مداوی تو خواهیم آوردو . . .)

رسول کریم (ﷺ) فرموده :

بسم الله الرحمن الرحیم . حم تنزیل من الرحمن الرحیم .کتاب فصلت آیاته قرآنا عربیا لقوم یعلمون . بشیرا ونذیرا . فا عرض اکثرهم فهم لایسمعون وقالوا قلوبنافی اکنة من ما تدعونا الیه وفی آذاننا وقرومن بیننا و بینک حجابا فا عمل انا عاملون[1].

(حم السجده ۱ـ۵)

را وی میگوید : رسول الله ﷺ تا زمانی در قرائت شرین زبانی میکرد که به آیت سجده رسیدبدون وقفه به پیشگاه عظمت کبریای متعال سر به سجده برد وبر خاست .

روایت دیگر را چنین ضبط

۱ـ این فرو فرستادن ، از جانب خداوند بخشاینده و مهربان است ، این کتابیکه (نازل میشود) کتابی است که آیات آن واضح و روشن بوده ، قرآن است به زبان عربی ، برای قومیکه میدانند مژده دهنده و بیم دهنده است «با آنهم» اکثر مردم روگردان شدند و (از این کتاب) پس ایشان نمی شنوند و گفتند دلهای ما در پرده ها است از آنچه میخوانی و دعوت میدهی ما را به سوی آن و در گوشهای ما گرانی است و میان ما و توحجابی است . پس کارکن (هر چه میخواهی ما را با توکاری نیست هر آئینه ما کار کننده) ایم .

حقیقتاً شنیدم آنچه شنیدی . پس برتو مانند تو !

کرده اند که روزی صنادید قریش پیش (ابوطالب) کاکای حضرت رسول کریم (ﷺ) آمدند و شکوه ها سردادند که (محمد ﷺ) پدران ما را توهین میکند، بزرگان مارا سفیه میخواند و خدایان ما را عیب گوئی می نماید، ما بتوآمدیم. چون از نگاه سن و شرافت و منزلت بین ما ممتاز هستی و در غیر آن ما به هیچ کسی (در برابر چنین روشی که محمد (ﷺ) با ما اختیار کرده است) صبر نه کرده ایم و ما باراول از شماخواهش کردیم که برادر زاده تان را (از موقف خصمانه یکه در مقابل ما گرفته است و به مقدسات ما چون و چنان میگوید) منع کن اماشما انرا منع نه کردید دیگر (کاسه صبر مالبریز شده است) اگر آن را منع نه کنید ما به سراغ آن به قصد جنگ خواهیم رفت و بین دو فرقه فرقهٔ (متخاصم) هلاک خواهد شد قسمیکه برایش به لحن جدی گفتند از آن روگردان شدندو انحراف ورزیدند. ابی طالب با امر بزرگی روبرو شد و به طیب خاطر آن موافق نه آمد که قومش از وی آزرده خاطر باشندو حضرت رسول (ﷺ) ایشان را به اسلام دعوت کند و به خذلان شان مبادرت ورزد!!

راوی گوید: هنگامیکه قریش از پیش ابی طالب رفتند. او نزد حضرت محمد (ﷺ) آمد و گفت: برادر زاده حتاکه! قوم توپیشم آمدند و برایم حرفهای گفتند که به دیگران دربارهٔ شما گفته اند، پس برمن و تو است و برمن بار مکن چیزی را که طاقتش را ندارم... (حضرت رسول (ﷺ) فرمودند: **یا عم و الله لو وضعوا الشمس فی یمینی والقمرفی یساری علی ان اترک هذ الامر حتی یظهره الله او اهلک فیه ما ترکته.**

ترجمه: کاکا! قسم به خدا(ج) اگر آفتاب را در دست راست و مهتابرا در دست چپم بگذارند، (دایر) بر این که ازامر دعوت دست کشم، هرگز این کار را نخواهم کردتا آنگاه که یا پیروز شوم و یا هلاک شوم.

آمد و شدها جریان داشت و بن بستهای مشرکین یکی پی دیگر نقش برآب میشد و با وصف شکست مشرکین نفوس سرگردان شان لحظه یی آرام نمیگرفت و در طرف براندازی لوای توحید جد و جهد میکردند اما صفات پیامبر از انعطاف پذیری جلومیرفت وانچه در این راه پیش میامد بکمال استقامت با ان مقابله میکرد و خورد ریزه اش میساخت به استقامت و ماموریت آن حضرت (ﷺ) از آنچه اذیت، تکیف و مشکلات گونا گون گویند خیلی بزرگتر بود و حایز اهمیت؛ به همه مشکلات پشت پازد و بازهم از آغاز خود سازی توحیدی سوی جامعه سازی توحیدی همت گماشت و جلو رفت و بتأکیداز تجسم یکتاپرستی در جامعه شرک زده و درتنه

مظلوم بشریت بتأسی از امر خدا چنین پیشنهاد کرد :

قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء بیننا و بینکم الانعبد الاالله ولا نشرک به شیأ ولایتخذ بعضنا بعضا اربابامن دون الله فان تولو فقولوا اشهدوابانا مسلمون . (ال عمران: ٥٤)...(١)

درین مقطع حساس فرا خواندن (دعوت) چیزیکه از خواسته های سبک دیگر گون سازی نور توحید بود همانا تنور ذهنی و ایجاد زمینه انقلابی شدن ذهنیتها در پهنهٔ پسر هیاهوی گیرو دارهای طاغوت بشمار میرفت .

روح گزینش ثواب و عذابهای وجدان کرنشگران غیرالله آلوده شده بود و محیط انتقاد و انتخاب را اوضاع منحط شرک ، گرد آلود ساخته بود عاتی دست اندر کار نبود که برنامه محدودی میتوانست از عهدهٔ قلع و قمع و یا دیگر گونسازی آن بدر آید اینجا علتها باهم یکجا شده و در سیمای جاهلیت شرک رسوب نموده بودلذوا زسوی دیگر اسلام غرض دیگر گونی و انقلاب اوضاع شرک زده بشریت آمده بود نه تنها برای اصلاح و دیگر گونی جاهلیت عرب . ازبدو آغاز کار جهت های شرک را با وضع برنامهٔ وسیع دیگر گون سازی مورد قلع و قمع و ریشه کن سازی قرار داد و

> البته هرگز حکومت برای اسلام هدف نیست ، اما چون اجرای احکام و قوانین و تأمین اهداف عالی آن بدون تشکیلات و تأسیس سازمان سیاسی امکان پذیر نیست ، لذا پیامبر گرامی اسلام شخصاً دولت و حکومت را پایه گذاری نمود .

به ادامه نفی ثنویت ، تثلیث و . . . همه ابعاد موجود شرک زدگی را نفی کرد و با دلایل قاطع وبسنده همه گوشه های ظلمانی حیات شرک و ارتدادرا بباد انتقاد گرفت و از پی آن برای پر کردن خلاهای فکری ، نظری و عملی جامعه دست به کار و ابتکار شد و به مردم والمود ساخت که :

(١) از عصبیت های جاهلی و تا سیونالیزم یهودیت و اقسام ان گوشه روید زیرا همین ملکه زینر و خبیثه شمارا به اتهام بر ابراهیم (ع) و پیامبران دیگر و امیدارد .

(٢) و بدین ترتیب آیات خدا(ج) را منکرمیشوید !!

٣- انکار ازایات خداوند (ج) سبب میشود که از حقانیت دین خدا منکر شوید و بار هم بیراهه روید و حق را توسط باطل تلبیس نمایید ، بنأ حق را ذریعهٔ باطل نه پوشانید از تلبیس ابلیس بپرهیزید !

٤- تهمت و تکفیر ، تلبیس و تزویر درختی را در اعماق قلب تان غرس میکند که ثمرهٔ تلخ آن خیانت امانت خدا و مخلوق خدا است امانت را خیانت نکنید !

ادامه دارد

١- بگو ! «ای اهل کتاب ! بیایید ، بسوی سخنیکه مسلم است بین ما و شما (و ان اینست) : که نپرستیم بجز خدا (ج) (کسی را) و شریک نه سازیم با وی چیزی را و به (پروردگاری) نگیرد بعضی از ما بعضی را به جز خدا ، پس اگر ورگردانیدند پس بگویید که گواه باشید به اینکه ما مسلمانیم .

د قرآن کریم رښتیانی اتکل

د حمید الله ژباړه

حضرت ابو بکر صدیق (رض) د معاش له کبله د مکی مکرمی پر یوه بازار تیریده، چی ابی بن خلف ور ته غبرګ او په ډیر بڼار کی ډیره آوازه وه، هر در ناوی ئی له ځان سره کینا- وه. ابی بن خلف په اسلام د ښمنی، مشرکانه عقایدو او بت پرستی کی شهرت لاره، ابوبکر- صدیق (رض) عالی قدر صحابی د ایمان خښتن، د ښه خلق او مړانی مجسمه وو. د کلیوالی او پخوانو اړیکوله مخی ور سره کیناست. د ابی بن خلف له خیری نه څرګندیده چی کومه مهمه مسأله خبری اتری کول غواړی. د هغه په زړه او فکر کښی ډیرهیجان و. لهجه ئی بدله ښوندی او له شرارت او ملنډو ډکه وه. له واره یی اصلی موضوع منځ ته را وا- چوله او د دوا ړو ترمنځ خبری اتری شروع شوی:

ابی: ستا پر نبی محمد (ص) د خدای (ج) له خوا اوس اوس نوی وحی راغلی ده. نن یی په ښار کی ډیره آوازه وه، هر سړی یی پر وحی څه ناڅه وائی.

ابو بکر (رض): پر رښتینی نبی د رشد او هدایت پیغام نازل شوی دی. مونږ ټول مسلمانان پری ایمان لرو.

ابی: دا د ایمان شتمنی ستاسی او په برخه ده، مونږ خود خپلو پلرونو پر زاړه دین ټینګ ولاړیو، د هغه نوی الهام خبره می چی نن پر کوله.

ابو بکر (رض): زه ستا په مطلب ښه پوه شوم ته د «الروم» سوری په باب ځان پوهوی. ددغه قرآنی سورت آیاتو نه د مسلمانانو او اهل کتاب مسیحیانو لپاره څرګند زیری دی، په هر ډول چی وی په خپل وخت کی رښتینی کیږی.

ابی: څه حال دی؟ ملګری دی څنګه دی؟

ابو بکر (رض): الحمد لله زه او ملګری می ټول ښه یو.

ابی: دا زیری ستاسی نبی (ص) تاسی ته او رولی دی؟

ابو بکر (رض): بی شکه! دا د خدای (ج) وعده ده او د هغه (ج) وعده رښتنی ده.

ابی: زه له تا سره نه ښتام خوپری پوهیږم چی د خدای دا زیری چی د نبی (ص) په وسیله ډیوالوته ور کړ شوی دی، د پوره کید و یی هیڅ نښی نښانی نه لیدل کیږی.

ابو بکر (رض): تا چی څه وویل ما واوریده. اوس په سره سینه د «الروم» سوری یواځی پنځه لومړی آیتونه واوره.

«الم - رو میانو خپل وطن ته نږدی ما ته و خوړه او له خپلی ماتی نه څو کاله وروسته به بریالی شی. واک یواځی د خدای (ج) دی مخکي هم او وروسته هم. او مسلمانان به هغه ورځ د خدای (ج) په بخښلی فتحی خوښی څرګندوی، خدای (ج) له چاسره چی و غواړی مرسته کوی، او هغه قوی او رحیم دی دا وعده خدای کړی ده، خدای (ج) هیڅکله له خپلی وعدی څخه نه ګرځی، خو ډیر خلک نه پوهیږی».

ابی: اوس نو د دی کلام په

رڼا کېږي ته پخپله د دی خبری اټکل وکړه چی او سنی حالات څومره د دی متقاضی دی ؟ په راتلونکوڅو کلونو کی دا ناسکنه ده چی روم پر ایران بریالی شی ، یا ستاسی یو سوټی ډله پر موږ د فاتح په توګه حکومت وکړی . دا ستاسی خوش فهمی ده . د کسری ډیر پو ځی قوت د قیصر سلطنت بر باد او لوټ کړی دی ، مجوسیان چی کومی خواته مخه کوی مسیحان تار په تار کوی . د د وی له لاسه د روم خلك هیڅ ځلی په امن ندی ، هری خواته یوا ځی د کسری بیرغ رپیږی .

ابو بکر (رضی الله عنه) : خود احتیقت او د تقدیر لیك دی چی انشاء- الله یوه و رځ به ټولی نړی ته په ډاګه کیږی ، د اسلام بیرغ به سر لوړی کیږی او د حق او صداقت انګازی به تر قیامته اوریدل کیږی .

ابی : حیرانتیا ده چی تاسی د عزم او یقین دعوه کوی ، خوزه او زموږ ملګری داسی ګڼو چی تاسی یوا ځی رنګین خو بو نه ګو ری . ستاسی د له ډیره کمزوری او په پو ځی ، مالی و اقتصادی هر ډګر کی تر موږ وروسته ده . لهٔدی بی سروسا مانی سره سره هم رنګ رنګ امید و نه لری ، چی له حقیقت سره هیڅ سمون نلری .

ابو بکر (رضی الله عنه) : افسوس دی چی ستاسترګی له ظاهری تماشی سره اموخته دی ، ستا ملګری هم د دی له نظری ښکار دی . ننی حالات به د تل لپاره نه وی ، زمانه هر وخت په بدلون کی ده . نن څه کیږی او سبا به څه پیښیږی ، پدی یوا ځی یو خدای (ج) ښه پو هیږی . سورهٔ روم چی کوم زیری ور کړی هغه د حقیقی خالق له خوا یوه رښتینی خبرتیا ده ، د قرآن دا اټکل به ټکی پر ټکی رښتیا کیږی که ژوندی وی په همدغو سترګو به و وینی چی دا اوس ظاهر لیدونکی، د ایمان له رڼا نه محرومه او بی بصیرته دی.

ابی : تاسی او د روم خلك خپل ځانو نه د کتاب خاوند ان ګڼی او پر یوه خدای (ج) ایمان لری خوز موږ مینه له زر دشت سره ده ، چی زموږ په څیر د څو نو رو خدایانو لمانځنه کوی .

ابو بکر (رضی الله عنه) : د یو خدای (ج) په شتوالی کی د کوم بل معبود تصور کفر دی . خدای وا- حد او لا شریك دی ، بی نیازه دی ، رب العالمین دی ، ژوند ، مرګ او روزی ټول د هغه په وا ك کی دی .

ابی : زه ستاسی په عقاید ډیر ښه پو هیږم ، رومیان هم پر خدای(ج) او په خپل نبی عیسی - (ع) ایمان لری ، دا وخت د ایرانی مجوسیانو له لاسه ډیر بدحالت د رومیانو دی ، چی د پر له پسیما تو له کبله د هغو بد حال له چانه پټ ندی . تاسی هم د جنګ په ډګر کی زموږ تاب نه لری شرط در سره تړم ته بی هم و منه .

که په دری کالونو کی د روم خلکو ایران ته ما ته ور کړه او ستاسی د له پر موږ غالبه شوه نوزه به لس او ښان در کوم او کنه له تانه به لس او ښان اخلم ، ګو رو چی څوك بی بایلی او څوك . . . .

حضرت ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) چی د رسالت در بارته ورغی رښتینی لا ربښود رسولکریم (صلی الله علیه وسلم) ی له شرط نه خبر کړ هغه (صلی الله علیه وسلم) مسکی شو او وی ویل : په سورهٔ الروم کی د «فی بضع سنین» عبارت استعمال شوی او بضع کلمه په عربی ژبه کی د لسونه دکم عدد لپاره استعمالیږی که ابی ابن خلف لس کاله و منی نو شرط ور سره وتړه او دلسو او ښانو پر ځای ور سره سل و ټاکه . حضرت ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) دویم ځلی

ابی بن خلف ته ورغی . دواړو د رسالت په باب تجویز کړی شرط و بانه .

د دی شرط د پریکړی د څرنګوالی او د قرآن کریم د پیش ګوئی د رښتیا کېدو په باب بکار دی چی د هغه وخت د تاریخ له پېښو خبر نه و کړو .

د مکی مشرکین په فطری ډول د مجوسیانو پلوی او ملاتړ کوونکی وو . د دوی په افکارو کی شرک اغېزلی و ، د عربو مشرکانو متعدد معبودان لرل . د هری قبیلی خدای بیل و . په خپلو لاسونو به ئی د فرضی خدایانو څیری جوړ ولی ، د ختی او تیږو به ئی د انسان او څارویو مجسمی جوړ ولی او بیا به یی ور ته سجده کوله . د مکی مشرکانو د کعبی په خونه کی هم ۳۶۰ بتان اېښی وو ، چی «هبل» ، «لات» «نائله» او «عزی» نومی د هغوله جملی څخه وو د بت پرستی د دی عقیدی له کبله به هغوی مجوسیان دوستان ګڼل . په مجوسیانو کی د دوو خدایانو عقیده وه : «یزدان» او «اهریمن» چی د خیر او شر زورور نمایندګان وو . هغوی داور عبادت هم کاوه او په پارس کی ځای پر ځای اورتونونه هم بلېدل . د دی پر عکس د روم خلك عیسویان وو . که هر څومره د بدعت ښکار شوی وو ، خو بیا هم د مسلمانانو په څېر ئی خپل پیغمبر عیسی علیه السلام او مقدس انجیل اسمانی کتاب ګڼه ، نو د دی خصوصیاتو له کبله مسلمانان او رومیان په خپلو کی نږدی وو . د مسلمانانو خواخوږی له رومیانو سره نسبت بت پرستانو ته زیاته وه . که د ایرانیانو په بریا لیتوب د مکی مشرکان خوښېدل ، مسلمانان پری خفه وو .

د قرآن کریم په «الروم» سورت کی چی د فتحی او نصرت کوم زیری وو ، هغه د مسلمانانو او رومیانو لپاره د خوښی زیری وو . د رومیانو له فتحی سره سره د مسلمانونو لپاره په هغه وخت کی تر ټولو د زیات د خوښی خبر دا و ، چی د وی هم په خپله فتحه خوښی څرګندوله . د تاریخ پاڼو په اړ ولو سړی حیرانېږی چی د دی دواړو او لسو نو تاریخ څرنګه یو ځای جوړېږی او ورانېږی ؟ د ایران په پایتخت اصفهان (مدائن) کی خسرو پرویز د سلطنت پر ګدی ناست دی .

له دی شاهی خبر تیا نه و روسته چی د نو روز په ورځ باچا دا رمیا لوی اور تون ته په خپله ځی او خاص عبادات او مراسم لمانځی . له ټول هیواد نه ډیر شمیر خلك را غونډېږی . ارمیاد خسرو پرویز زیږنځی هم دی او هلته د ایران تر ټولو په ستر اور تون کی له پېړو راهیسی اور بل دی . د نو روز په ورځ د لته ډېر شمیر اور لمانځونکی لیدل کیږی .

خسرو پرویز د سرو زرو په لوښی کی د سپینو زرو چرا غونه بل کړی او لوښی پښی په اور - تون کی تر قربانګاه پوری په ګونډو وځی او له عبادت نه و روسته قسم خوری چی د روم د قیصر «ماریس» له قاتل «فوکاس» نه به انتقام اخلی .

د روم قیصر ماریس د خسرو پرویز محسن و . خسرو پرویز د هغه په مرسته د ایران تخت لاس ته راوړی و . هغه ماریس ته مجازی پلار وایه ، خو چي پنځه زامن ، د ری لوڼي او د هغه ګرانه ملکه بی ووژل او ورسته ئی له ماریس نه سر پریکړ او په قسطنطنیه کی ئی د خلکو په مخ کی ځوړ ندکړ ؛ نو له ډیره قهره ئی کړ او په سینه کی ئی د انتقام اور بل شو . او د دی انتقام د عام اعلان لپاره ارمیا لوی اور تون ته راغلی و . او د زر دشت په لوی اور تون

کې چې هغه کوم عهد و کړ هغه ئې ژر پوره کړ، پر ۶۰۳ عیسوی کال یې د جنګ اعلان وکړ، او له دې سره ایرانی پوځ د ملخو غوندې پر روم حمله وکړه.

ایرانیانو ډیر ژر قسطنطنیه ونیوله او فوکاس سخته ماته و خوړه او د ده په وړاندې د ده د زامنو او کورنۍ د غړو سرونه پرې کړل، روم د هغه وخت یو سلطنت و شام، فلسطین، اردن، اوسنی ترکیه، مصر او شمالی افریقا د هغه تر حکم لاندې و. تر دې پورې چې د عربو په ټاپو وزمه کې چې د روم د قیصر تر اثر لاندې نه وه هم په تجارتی چارو کې د دوی سکه چلیده، خسرو پرویز چې په روم کې هر خواته سخته کړه هلته ئې د فتنې جنډه ور پو له، د ایرانیانو له لاسه چې فوکاس مړ شو نو په دې نازک وخت د سلطنت غړو د افریقا له والی نه مرسته وغوښته. والی خپل زوی هر قل (هرکلس) قسطنطنیې ته واستاوه، پداسې خرابو حالاتو کې د هر قل هیڅ بند و بس کار ور نکړ. خسرو پرویز پر غیر متوقع فتوحاتو ډیر غره شوی وو، دا جنګ چې هغه د ماریس او د هغه اولاد و په ظالمانه قتل پیل کړی وو، اوس په ښکاره د دې د جاری ساتلو هیڅ جواز نه وو، خو له فوکاس نه د انتقام اخستلو اخلاق جنګ اوس د پر اختیا غوښتنې په هوس بدل شوی و.

خسرو پرویز دا جنګ جاری ساتل غوښته، هغه دې تاریخی جنګ ته مجوسیت او مسیحیت نوم ور کړ پر خود غرضه یهود وهم ورځ راغله د وی له ایرانی فاتحو پوځونو سره هر ډول مرسته وکړه، د یوه مؤرخ د وینا له مخې هغه وخت په ایرانی پوځونو کې ۲۶ زره یهود - سپاهیان وو او څه پرپوځی غتو کړ سو ناست وو. د هر قل زور ورځ پر ورځ اوبه کیده، د دوی پوځ هم د ایرانیانو مقابله ونکړ ای شوه، هر قل په هر محاذ کې په شاته، خسرو په ۶۱۳ع کې بیت المقدس فتحه کړ، ایرانیانو ډیر تیری زور زیاتی وکړ، پوځ یې په بیت المقدس کې نوی زره عیسویان مړه کړل.

ما شو مان، ښځې او بوډ اګان یې هم پرې نښو دل. ایرانیانو د عیسویانو لو یه کلیسا هم رنګه کړه، هغه صلیب ئې چې د هغه په هکله دا مشهور وه چې عیسی(ع) پرې مصلوب شوی وو هم له اوشیلم نه مدائین ته ولیږ داوه، په قرآن مجید کې چې «فی ادنی الارض» کې د رومیانو د ماتې کومه یا دونه شوې، د هغې مطلب له همدې د مشق او فلسطین څخه د هغوی شاته تګ دی. د دې فتحې په نقشه - کشی خسرو پرویز هر قل ته یولیك ولیکه:

«تر ټولو خدایانو لوی خدای، او د ځمکې د مخ د ټولو باد ار خسرو پرویز له خوا ذلیل او بې شعوره هر قل ته! ته وائې چې زما په خپل رب باور دی - ولې ستا معبود اوشیلم زما له لاسه ونه ژغوره - تاریخ د الیك او پریکړه هم ساتلې ده، او بیا ایرانی پوځونو د سینا ټاپو وزمه لاس ته راوړه، د اوخت ۶۱۵ع په تیر ید وو. او همدا ۶۱۵ع د حبشې د هجرت کال دی. چې پر مسلمانانو د تیرې او ستم کانې اوریدل. د مکې مشرکانو د مسلمانانو ژوند تنګ کړی وو. پداسې کړکیچن دور کې، سرور- کونین (ﷺ) شپاړ سو ستم ځپلو مسلمانانو ته د حبشې د هجرت اجازه ور کړه.

حبشه هم په د غه وخت کې د رو می سلطنت یوه برخه وه. د قیصر له خوا هلبته یوزره سواندی

حاکم نجاشي حکومت کاوه. د قريشو استاځي چي به د غه ورځو کې د دې بې څوک مسلمانانو د بيرته را وستو لپاره تللي وو. ناکام بيرته را غلل، له دې و ورسته لږ و لږو مسلمانانو په پټه د حبشې لورته هجرت وکړ تر دې پورې چې شمير يې د سلوکسو شا وخواته رسېدٔ، د شعب ابي طالب د کلابندې پيښه هم پدې ورځو کې وشوه- قريشو پر رسول الله صلی الله علیه وسلم او ملګرويې اقتصادی بنديزولګاوه. هغه و چې رسول کريم (ﷺ) او ملګروئ په «شعب ابي طالب» کې پنا وا خسته، دا ورځ ډيره له حسرت ډکه او درد ناکه وه، چې په دريم کال پای ته ورسيده. په مکه معظمه کې چې د حق پرپلويانو د مصيبتو نو او در دونو کوم دور تيريده د هغې په نظر کې نيولو سره د حالاتو والې د ښه او د خوښې د رامنځته کيدو په هکله څه کيدو ويل عقل نه منل، بل خوا د روم اهل کتاب مسيحيان هم د ايران دلاسه له ماتې سره مخا مخ وو او ايراني پو ځو نو مصر هم لاس ته راوړی و.

پد غو غمو ونکو حالاتو کې «الروم» سوره نازل شو، په مکه کې مسلمانانو په ډير وسختو شرايطو کې ژوند کاوه، په مشکلاتو اخته وو. د قريشو مشرکينو يوه شپې ليلام ته نه پريښو د له- د اوخت وحی نازله شوه، د خدای (ج) په فرمان، د حق او صداقت په ژبه روميانو ته په څوکالو کې د ننه د فتحې زيرې وشو، او مسلمانانو ته دا ښه خبر وشو چې تاسې به هم خوشالي کوی. خو ظاهر ليدونو سترګو دا اينده ونه ليد ای شوه د مکې قريشو په دې پيش ګوئي بورې ملنډې وهلې او ابي بن خلف له ابو بکر صديق (رض) سره شرط وتاړه. په ٦٧١ کې ايراني پو ځو نه د باسفرس د ابنا نه پورې و تل او قسطنطنيې ته ورسيدل. خسرو پرويز نا ځا پې د بلا په شان د هر قل کو رته ورسيد، دا ډير سخت وخت وو. د هر قل څلور خوا د- نا اميدی سيوری خوا ره وو هغه و چې هر قل د خسرو پرويز سره د غير مشروطي سولې غوښتنه وکړه. کسری د خپل اهر يمني طاقت په نشه کې ړوند کوڼ د ستری رومي واکمنی رو مي سلطنت ئې ترپښو لاندې سلګی وهلی، هغه قيصر په ډير سپکاوی جواب کړ.

«ته عيسائيت پرېږده د انجيل اتباع سه کوه زما په څير اور- پرست شه او د زر دشت په کتاب «زند» ايمان راوړه، بيا د طوق او زولنو سره ما در بارته راشه.»

قيصر هر قل دا سپکاوی په هيڅ شان نه مانه. د مرستې اپاره يې خدای (ج) او هغه نبي عيسی (ع) ته غبږ کړ، او د نوو جنګې چا روپه تر سره کولوپې شپه او ورځ په ځان يوه کړه. او ديوی لوی حملې په تياری بوخت شو. ١٣ نبوی کال سرور کائنات د خپل يار غار ابو بکر صديق (رض) سره يو ځای مدينې طيبې ته هجرت وکړ. د اهمد اکال دی چې قيصر هر قل په ايران ډير سخت جوابی بريد وکړ رومي لښکر اذر بايجان ته ننوت- ايراني پو ځونو هيڅ ځای د رو مې پو ځو نو مخه ونه- نيولای شوه. روميان د ملخو د په څير په هر ځای ور پريواتل- هر قل په ارميا کې ډيره شو چې د اور پرستانو د پيغمبر (زر دشت) زيږ- لخي اور تون مرکزای شو، قدرت کال، او مياشت چې مؤرخين ميراني د لې او کنيکي اواز (صرير قلم) په ناز دی.

په ٦٧٤ کې چې کله هر قل د ارميا زر تشتي اتشکدې د رنګولو

جشن کولو په همدغه وخت مسلمانان
د دویم هجری کال په رمضان
کی د بدر د غزا د فتحی په خوښی
کی خوشال وو ، او د مکی قریشو
سخته ماته وخوړه او مکی ته
لاړل . د خدای(ج) د عبادت لپاره
بله قبله وټاکل شوه او د اذان له
مخکښی د اذان حکم صادر شو .
د روسیانو په مقابل کی د ایرانیانو
نړله پسی ماتو ایرانیان په ټوله
نړی کی رسوا کړل او خبره تردی
ورسیده چی په ۶۷۹ ع کی د ایران
د شاهانو د او سید ومحل دستگرد
رنگ شو. په راتلونکی کال کی د خسرو
پرویز پر خلاف د هغه د کورنی
خلکو بغاوت وکړ د ایران د کسری
په مخکی یی د هغه پاویان
له تیغه تیر کړل او هغه په دی
مړ و ویرهم ونکړ ای شو .

د الروم په سورت ابی بن خلف
د ابو بکر صدیق (رض) سره شرط
وتړلی و . او شرط په ټولو عربو
کی مشهور شوی و . اوس چی
قرانی پیش گوئی پوره شوه او
د دی شرط د پریکړی وخت
راغی ؛ نو ابی بن خلف مړ شوی
و . د هغه ورثه ووبایلات وسلو
هغوی خپله د سلو اوښانو سره
مدینی منوری ته لاړل او د شرط
او ښان ئی ابوبکر صدیق (رض)
ته ورکړل هغه او ښان واخیستل
خو د رسول کریم (ص) په حکم
یی ټول او ښان صدقه کړه .

رومیانو په ایرانیانو بشپړه فتحه
حاصله کړی وه . نو له دی کبله
د روم قیصر پخپله پدی کال
د شکرد سجدی لپاره بیت المقدس
ته لاړ . پدی وخت محسن انسانیت
قیصر ته د اسلام دعوت ورکړ
حضرت دحیه کلبی(رض) قیصر ته
د اسلام دعوت لپاره وا ستاوه
قیصر د ده سره د شرافت سلوک
وکړ . په دی وخت کی چی رسالت
مآب (ص) خسرو پرویز ته
د حق بلنه ورکړه، نو هغه بدبخت
د رسالت مآب (صلی الله علیه
وسلم) لیک ټکړی ټکړی
کړ او د یمن والی ته ئی د هغه
(ص) د نیولو ولیکل . د یمن
د والی سړی چی مدینی ته را
ورسیده ، رسول کریم (رض) ور ته
وویل چی کسری خو تیره شپه مړ
شوی دی ، او دا خبره بالکل
ربښتیا وه . په همدی شپه دخسرو
پرویز پر گټی قباد ثانی هغه په
ډیره سخته ووژه .

کله چی رسول کریم (ص) خبر
شو چی خسرو د ده لیک مبارک
څیری کړی هغه (ص) وویل
پدی ډول به د هغه سلطنت ټوټی
ټوټی شی . د رسالت مآب د ژبی
نه وتلی دا پیش گوئی پدی ډول
ربښتیا شوه چی د خسرو د مرگ
نه وروسته څو واکمنان د ایران په
تخت د لږی لږی مودی لپاره
کیناستل په اخر کی د خسرو پرویز
لور بورا د تخت د حکومت واگی
په لاس کی ونیولی ، خو ژر د دی
د مرگ نه وروسته ملکه زرمی
د تخت بن مهرا ویزد گرد د ایران
په تخت کیناستله .

یزد گرد د ساسانیه کورنی اخری
شهنشاه و د اعظیم الشان سلطنت
د دویم خلیفه عمر فاروق (رض)
په عهد کی د اسلامی حکومت برخه
شو، او د حضرت عثمان غنی(رض)
د خلافت په وخت کی یزد گرد
د خپلو لړ و د سزا د یوه
کیوال نه خوا یی ورسید ، او دده
لاش ئی د مرو په سیند کی لا
هو کړ .

درسهای پیرامون مبارزهٔ اسلامی

نویسنده سعید حوی
مترجم : سعش

درس اول :

چه وقت یک «حزب خدا محوری» تمام عیار بمیان خواهد آمد

آنگاه که شخصی با ویژگی های دوستی با خدا ، تواضع و فروتنی در برابر مسلمانان ، عزت و سرفرازی در برابر کافران و طواغیت سیه اندیش و خود پرست ، جهاد رهائی بخشیدن دوستی با خدا و پیامبر از علائق و پیوند های قومی ، نژادی ، وطن ، زبان ، خون و . . . عرض وجود نمود ، در آنوقت است که خشت اولی بنای با سکوه حزب خدا محوری از قالب بر آمده و به تعبیر دیگر فردی وابسته بحزب خدا محوری تجسم یافته است .

و هر گاه ستاره های از همین طراز در افق های زندگی جاهلیت و بدور از ارزش های والای اسلام ، بدرخشش آغاز کرد ، اما پیوند شناسائی که دید و وادید و همکاری آنها را در جهت تحقق یک هدف مشترک تأمین نماید میان آنها موجود نبود درینصورت باز هم قضیه درمیان شکل اولی خود منحصر است ، یعنی درست است که افرادی با سکهٔ حزب خدا محوری بمیان آمدند ، اما از ناحیه اثر بخشی و تاثیر بین دو صورت یاد شده فرق به مشاهده نمی رسد .

ولی زمانیکه گروه یاد شده بر محور سلسله التزامات و قیودی در صف واحدی جمع شدند و آن گروه از طریق کار برد اصلی «شوری» در جهت تحقق بخشیدن هدف مشترک بجنبش و حرکت افتیدند همین وقت است که حزبی با سکه حزب خدا محوری تکتل می یابد ، آنگاه که دائرهٔ این مشکل گسترش یافت و این گروه وابسته بحزب خدا محوری (وارسته از همه پیوندهای متضاد با اسلام) همه ابعاد و آفاق و نیاز مندیهای مبارزه اسلامی را درک و تحت کنترول و مراقبت خویش آورد بدون شک پی آمد آن تیلور سیستم منظم فکری است در بخش های فرهنگی ، پرورش ، سازماندهی ، حرکت ، جنبش و پلان و در همین مقطع خاص زمان است که حزب خدا محوری بصورت تام عیار هستی یافته است زیرا با انجام کارهای یاد شده در حقیقت خطوه های آغاز این بصورت درست و استوار در جهت تحقق آنچه مفروض بود برداشته شده است .

ما در کتاب (فرهنگ و اخلاق سپاه خدا) از چگونگی فرهنگ حزب خدا محوری و چگونگی اخلاق آن آگاهی یافته و این امر را نیز درک نمودیم که موجودیت یک حزب خدا محوری بحیث یک ضرورت زنده و ملموس در هر کشور اسلامی و برای امت مسلمان و حال و آینده انسانیت در گستره زمین کاملاً محسوس است.

ولی موجودیت حزب خدا محوری مسئلهٔ سهل و ساده و عادی نیست ، این حزب از طراز آن احزابی نیست که همه پیوندش در رابطه با همین کره خاکی که بر آن زندگی می کنیم خلاصه شود و گروهی نیست از قماش آنگروه هائیکه کارو زندگی او در یک بعد منحصر باشد . از همین جا است که آن حزب در نظام خود و در روش و کارش بسان سائر سازمان ها نیست و وسائلی را هم که در جهت تحقق اهداف خود بکار می بندد از قماش آن وسائلی نیست که سائر سازمان ها و تنظیم ها از آن استفاده می کنند .

حزب خدا محوری حزب ویژگی ها و خصوصیت های تمثیل یافته در دانش و پرورش خاص آگاهی و تطبیق خاص و ترکیب خاص میباشد، آنگاه که حزبی با ویژگی ها و خصوصیت های یاد شده هستی یافت ، قیادت و اشخاص برخوردار از شائستگی عضویت شوری و سپاه ماوجود شدند ، سپاه و اهل شوری و رهبری ، ویژگی های مختص باین موقف ها را دارا بودند ، این جاست که انسان در روشنای خصوصیت های یاد شده از مرحله سپاهی بودن بمرحله فرماندهی و از مرحله تنفیذی بودن بمرحله شائستگی عضویت شوری انتقال می یابد ، و درین وقت است که حزب خدا محوری هستی یافته است ، قبل ازینکه رهبری برخوردار از همه ویژگی - های رهبری و مردان بهره ور از شائستگی عضویت شوری و سپاه برخوردار از ویژگی های سپاه هستی یابد ، ما نمیتوانیم بگوئیم حزب خدا محوری بحیث حزبی ، موجود است .

از همین جهت است که میلاد نظام داخلی در حزب خدا محوری بعد از وجود عملی آن است ، چه واضح است آنگاه که جز فردی برخوردار از ویژگی های قیادت کسی دیگری در حزب خدا محوری موجود نبود درینصورت نظامنامه و اصول و پرنسیب های تنظیم امور چه کاریرا پیش خواهد برد .

آنگاه که اصلاً فردی نبوده که ویژگی های عضویت شوری را دارا باشد درینصورت آئین نامه پیشبرد کار یعنی چه ؟

زمانیکه ارتش برخوردار از ویژگی های یک ارتش و سپاه اسلامی موجود نبود سخن از نظام و موجودیت آن چه معنی دارد ؟

شکی نیست که محلی برای آن دیده نمی شود . آری چیزیکه درین برههٔ معین محلی دارد همان پروسه تحقق بخشیدن و تمثیل دادن بویژگی ها است ، تحقق بخشیدن ویژگی های سپاه و سرباز تا سپاه و سربازی پیدا شود ، تحقق بخشیدن بویژگی های امیر و امام تا برای مسلمانان امیری پیدا شود .

از همین جهت است که می بینیم مفکورهٔ تعین نقباء و نمایندگان در عقبه دوم انجام می یابد نه در عقبه اول و نه درمیان دو عقبه .

بنابر آنچه تذکر دادیم وظیفه بزرگ علاقمندان کبار اسلام پروسه اصلاح همان ایجاد و تکوین اشخاصی است متصف بخصوصیتها و ویژگی ها ، ویژگی های ارتش خدا ، ویژگی‌های شخص برخوردار از شائستگی شوری و ویژگی های امیرو فرمانده ، زیرا مسئولیت عمده یک حزب خدا محوری همان جهاد است و تنظیم بخشی امور جهاد و اداء این مسئولیت جز از طریق امارت و سپاه و شوری امکان پذیر نیست .

شکی نیست که جهاد بدون امیرو سپاه تحقق پذیر نبوده

و فقدان شوری در حقیقت فقدان ضمانت ها است در تداوم یک نهضت سالم و درست ، و بدون موجودیت خصوصیت های یاد شده نه شوری است و نه سربازی است و نه امیر و فرماندهی .

ویژگی ها و خصوصیت امیر یا امام :

بمیراث بردن کامل اوصاف امانت ، صداقت ، تبلیغ و رسانیدن احکام اسلام بمردم و هوشیاری از پیامبر، هکذا وراثت از پیامبر در تعلیم کتاب خدا و سنت پیامبر و پرورش دادن تزکیه و پالوده کردن مردم .

«یاران عمر رضی الله عنه در مجلس شوری چه پیر بودند و چه برنا همه قاریان بودند» .

ویژگی های سپاه خدا :

درک و شناخت ، پرهیزگاری و فرمانبرداری ، از همین جا است هر پیامبر برای قومش می گفت : «فاتقوا الله واطیعون» از خدا بترسید و از من اطاعت نمائید .

یقیناً زمانیکه دعوت گری پیدا شد او می تواند که از مردم پرهیزگاری و فرمانبرداری از فرمان های پسندیده اخذ بیعت نماید ، و برین دعوتگر است که مسلمانرا در طریق سپاهگیری کاملی صد هزار نفر از کتلهٔ انسانی بدعوتگری از طراز اول نیاز دارند ، زمانیکه پیامبر از میان همه بیعت دهندگان روز عقبه که تعداد شان به هفتاد و چند می - رسید . دوازده تن را بحیث نمایندگان و نقبا گزید ما را باین حقیقت رساند که یک گروه دارای نظام و آئین زمانی بمیان می آید که تعداد سپاهیان خدا در همین حد قرار داشته باشد .

گزینش شوری مرکب از شخصیت های آگاه فهمیده از طرف عمر این حقیقت را بما واضح می سازد که مجلس شوری امام

تعین یک رهبر واجد شرایط ، و زعیم دلسوز در نظر عقل و خرد یک بدیهٔ ضروری و اجتناب ناپذیر اجتماعی است .

باید تذکر داد که پیش از تحقق امور یاد شده زادن حزب الله بصورت کامل اصلاً انجام نپذیرفته است .

ویژگی های شخص شائسته عضویت شوری :

احاطه بکتاب خدا و سنت پیامبر با آگاهی و تجربه و شناخت طبیعت عصر و اهل آن که مبین مفهوم یاد شده همان اثر نقل شده پیرامون اوصاف اعضاء مجلس شوری عمر رضی الله عنه است و آن اینکه :

حرکت دهد تا آن را ازین مرحله بمرحلهٔ انتقال دهد که بتواند شائستگی عضویت شوری را حاصل بد . آنگاه که گروهی از مردان برخوردار از ویژگی های یک مرد شائستهٔ شوری بمیان آمد درین وقت است که امیری از میان آنها سر می زند .

آنجا که خداوند فرمود : «فارسلناه الی مائة الف او یزیدون» ما را باین حقیقت فهماند که هر (رهبر) یا امیر را چه کسانی از دیدگاه ما تشکیل میدهند .

❁ ❁ ❁

زمانیکه در هر منطقه رهبری با برخورداری از ویژگی های قیادت پیدا شده و شوری داشت برخوردار از ویژگی های عضویت مجلس شوری که دوازده تن نمایندهٔ او را در اجراء مهماتش یاری مینمود شکی نیست که همه این گروه از جریان امور آموزش و پرورش ، مالی ، سیاسی و لسانی وغیره

قیادت می نمایند ، بهرحال در این مقطع حزب خدا محوری بوجود آمده و شکل یافته است . آنگاه که افرادی با ویژگی های یاد شده موجودیت یافتند درینجا اشکالی دیگری باقی نمی ماند .

آری با تحقق همچو یک وضع اگر شخصی بانتخاب و گزینش موقفی را حائز می شود قابل پذیرش است و اگر وظیفه را از طریق انتخاب بعهده می‌کرد نیز قابل پذیرش است ، انتخاب و گزینش شخصی در وظیفه چه بصورت مستقیم و چه بصورت غیر مستقیم هر دو پذیرفتنی است .

تنها چیزیکه تعین کنندهٔ یکی از اشکال یاد شده میباشد همان ارتقاء انسان از رتبه سپاهی بمرتبه نقیب و نماینده .

۳- بذل سعی و تلاش در جهت تحقق ویژگی های مرد شائسته بعضویت شوری .

٤- بذل تلاش و سعی در جهت اکمال شروط اماست یا امارت .

قابل تذکر است که انجام تلاش های یاد شده می باید خاص بخاطر کسب رضاء خداوند تحقق یافته و انسان باید خویشتن را از پیوند انجام عمل در راه جز راه خدا رهائی بخشد .

طوریکه خداوند می فرماید : **«تلك الدار الاخرة نجعلها للذین لا یریدون علواً فی الارض ولا فساداً» .**

نمی شناسد» .

۲- فرمانبری از اوامر پسندیده علماء و دانشمندان طوریکه حضرت ابن عباس در تفسیر آیه **«واطیعو الله واطیعو الرسول واولی الامر منکم»** . اولو الامر را به علماء تفسیر نموده است .

۳- مهربانی و شفقت نسبت بهمه مسلمانان بتاسی از فرمان والای **«واخفض جناحك للمؤمنین»** .

زمانیکه نقشه یک حزب خدا محوری بصورت محسوس پیاده گردید درینصورت کمال آن در موجودیت یک نحوه دید و نظر تکامل یافته در بخش پرورش و آموزش نهفته است ، و چون

آنگاه که اصلاً مردی نبود که ویژگی های عضویت شوری را دارا باشد درینصورت آئین نامهٔ پیشبرد کار یعنی چه ؟ . . .

مراعات ، شرائط و اوضاع است یعنی اگر شرائط ، گزینش و انتخاب مستقیم را ترجیح میداد پس همان شکل مورد پسند است و هکذا در سائر اشکال یاد شده .

در روشنای مفاهیم فوق چیزیکه بدوش ما است همان تعین و مرز بندی وظائف دعوتگران است که ذیلاً ارائه می شوند !

۱- بذل سعی و تلاش در جهت ایجاد و تکوین انسانی در چهره یک سپاهی خدا .

۲- بذل سعی و تلاش در جهت

در مرحله تأسیس و بنیانگذاری یک سازمان اسلامی بر ما است تا در همه تصرفات خویش ادب را بصورت عموم در نظر داشته بویژه در موارد ذیل باید آداب جداً مراعات گردد :

۱- شناخت برتریهای معنوی آنهائیکه ازین برتریها برخوردار بوده و خاستگاه این اصل هم همان فرموده پیامبر است که گفت : «فضل اهل فضل را جز کسیکه از فضل برخوردار باشد

نظریه صلاحیت مندی در نظام و سازماندهی موجود شد و حزب خدا محوری از یک ستراتیژی روشن پلان سالم و حرکت هماهنگ روزمره در جهت تحقق اهداف ، برخوردار شد ، درینوقت است که حزب خدا محوری با شائستگی حمل این رسالت بزرگ بمیان آمده و کاندیدای مناسبی است در به پیش حرکت دادن این قافله پیشرو بصورت درست و سالم .

روسان او چنګیزیان د تاریخ

په رڼا کې

دا حقیقت ټولو نړیو الـو او هیواد والوته په ډاګه دی چې د ۲ شپږ پیړی کې چنګیزیان او په ۱٤ شپږ کی روسان د وحشت او استکبار د اوج په مرحلو کې زموږ هیواد (ارغوني او ننني افغانستان) ته راننوتی دی . دي وحشي قومونو د لته هغسي مرګ ژوبلې کړې دي ، چې د بشریت په مدني تاریخ کې ئې د تکوتورو د اغوانو په حیث یاد دونه تل ثبت پاتې شوي دي. زموږ په هیواد د روسي روان وحشت له امله د روسیی مسلک لا همد غسې تور دی او توریږی ، دغـو دوو وحشي او تیري کوونکو قومونو لـه خپلو وحشي اعمالو سره سره ، په افغانستان کې دو مره نکري اوشویلي (تاڼکونه) هـم بایلودلی دي چې په راتلو پښیما نـه شوي او د بیرته تلوارمـانونه ئي د مجاهد ملت د جهاد په غلبلوکي جهنم ته ور سره وړي دي .

روسان او چنګیزیان پـه اساس او کیفیت کې دواړه یو شان دي ، یوازي د وحشت او تباهی په هدف او تکنیک کې ئې څه نـا څـه نسبي توپیر موجـود دی . همـدا اوس اوس چـې نړیـوال د روسانـو د منحرف مدنیت ظواهروته ګوري د دوی د تکنا لـوژی او پـه نړیوالـه سطح د سولی او سلم د اړاره ئې کـوم پروپا ګند ونه چې پرمخ اچولی دي څینونا خبروا واسونو تـه دا ذهنیت ور تلقینوي چـې روسـان متمدن انسانان دي . دوی او د دوی رژیم پـه نړی کې د بشریت اړساره سولـه او سلامیتا غواړي . خو حقیقت بل څه دی ، دوی او ددوی مسلک له بشریت سره نـه پخلا کیدونکی دښمنی لری او په دی دریځ کې له چنګیزیانو او چنګیزوالی نه لا ډیر وړانـدي دی . دغـه دی ددي لاندي لنډشانته تحلیل پـه لړ کې د چنګیزیانـو او چنګیزوالی سـره مقایسوي اړخونـه لوستلی شی :

۱- چنګیزیان :

چنګیزیان د منګولیا مربوط د بـوبی دښتـي یـو غیر مهذب وحشي قوم و .

۲- روسان :

روسان د مسکو شاوخوا او د قطبي سیمي مربوطیو غیر مهذب وحشي قوم دی .

۲- چنګیزیان :

۲- چنګیزیان د مغولی نسل یود وحشي څانګه د.

۲- روسان :

روسان څانونه د بیزوله نسل نـه بولی . دوي داسي عقیده لـری چې د روسانو پخوانی پلارنیکه بیزوګان وو . د وخت په تیر یدو سره د پخوانیو روسانونکی و- لویدي ، اوسني روسان تری جوړ شول .

د همدي عقیدي د راڼودواله امله په روسانو کې لا اوس هـم

دحیوالیت درنده خوئي شته او په دی تلقین را پورته کیږي چه یې چي لاس بوشي نو د دا ړونکو ځنا وراو په شان مرگ ژوبلي او تباهي جوړوي .

۳- چنگیزیان :

چنگیزیان پر چنگیزنومی یوه وحشي او ظالم شپانه را تول شول ، یو متعصب وژونکی او وحشي لښکري جوړکړه . پر مغولي قومونو یې حملی وروړي . د هغوي ژوند او ژواک یې ورگډوډ کړ ، ویي وژل . او هر څه یې تری لوټ کړل ، اوسني چین یې ونیو ، کله چي چنگیز مادي توان او طاقت ترلاسه کړ بیایي خان د خان خانان په نوم و نوما وه .

۳- روسان :

په ۱۹۱۸ میلادي کي د مارکس د مفکوري پیرو روسانو یوی وحشي ډلي د روس پر یوه وحشي استعماري نظام (تزار) کودتا وکړه تزار یې وواژه . دلنین په نوم یو روسی الاصل یهود چي په ایټالیاکی او سیده هغه یې را وست دبلشویکیانو د مشر په نوم یې ونوما وه . جبرأیی د مارکس د مفکوري (کمونیزم) د عملی کولو په منظور د تزاری روس دامپرا توري مربوط پر محکومو ملتونو تباه کیدونکي حملي ور وړی ، د هغوی ژوند اوژواک یې ورگډ وډ کړ ، ویي وژل او د دوی هر څه حتی د دغو محکومو ملتونو عقیده ، اراده ، ملی هویت او ټول انساني کرامات یې تري واخیستل ، او د کمونیزم په رسیوبي وتړل . کله چي روسانو مادي توان او طاقت پیدا کړ ، بیایي نو د عوامو او نړیوالو د تیرایستلو لپاره بلشویکی کودتا د دهقانانو او کارگرانو کمونیستی انقلاب وباله او ننین یې د دهقانانو او کارگرو مشرو نوما وه .

٤- چنگیزیان :

چنگیزیانو ترخپل تسلط لاندی ملکونه د خان دا مپر توري په نوم ونوسول . په دی وسیله چینگیزیانو هر څوک جبراً دي ته اړایستل چي د خان خانان په امپراتوري کي د چنگیزیانو کړو وړوته غاړه کیږدي .

روسان :

روسانو ترخپل تسلط لاندي هیوا دونه او ملتونه سره ضم کړل ، د دوی مجموعه یې د شوروي اتحادیا (د کارگر ، دهقان اتحادیه) یا (Sovite Union) په نوم و نوموله . په دي وسیله روسانو هر څوک جبراً دي ته اړایستل چي د اتحاد شوروی په امپرا توری کي د روسانو منکورو او کړو وړ وته غاړه کیږدي .

دا پاس نوموړنه او د دي نوموړو ترکیبي کلمي (شورا ، او اتحاد) د ظاهري او خپل مقدس مفهوم له مخي ډیري جذابي او د هر چا زړه ته نږدي مفهوم افاده کوي ، خود روسانو په اهدافوکی د دي نوموړو ترشا استعماري لومي پټي دي . روسان د خپل تیرا یستونکی خصوصیت له مخي دشورا او اتحاد له مقدسو مفاهیمو څخه سؤ استفاده کول اصلی هدف لري . په دی وسیله غواړي چي د بشریت ذهن ته دا مفکوره ورکړي چي د ١٤ ش ه پیړی روسی سیستم پر اتحاد او شورا ولاړی . او د نړي دلویي پرگني (کارگر ، دهقان) دتیرا یستلو په منظور ، د کارگرا و دهقان له مفاهیمو څخه سؤاستفاده کول یې دویم تیرایستونکی خاصیت دي .

لکه څنگه چي په دي پاس مفاهیمو کی د معنی په لحاظ مقدس مرامونه پراته دي . خود دي مقدسو اصطلاحاتو ترشاد روسانو کړه وړه ، له اتحاد او شورا څخه کاملاً مغایرت لري . په روسانو کی نه اتحاد شته اونه

چاته دمشوری ورکولوحق حاصل دی ، نه په کی د کارگروقا رشته او نه دهقانان ته حثیت وړپاتی دی . روسانو یوازي د خپل هیواد نوم بدل کړي دي اوبس . روس په حقیقت کي هماغه کثیف روس دی چي افغانان يي له پیرو راهیسی په هاغه پلیتوالي پیژني . دا چي وایو په روسیه کی اتحاد واوشورانشته داځکه چي په روسیه کي د یوازینی کمونیستی وحشي گوند مطلقی د یکتا توری دکړو وړوله امله اتحاد او شورا ، کارگر او دهقان ته کمونیست گوند هیڅکله ازادی نه ده ورکړی او نه يي د ازادی پلوی دی ، د روسی ملت واک غصب دی . ټول ملت له کمونیست گوند پرته په یوه خیټه نوکر دی. په پولیننو کي د کارگر او دهقان له خوا د ازادی لپاره یو مخیز پاڅون په کمونیستی نړی کي د زیار ایستونکو دولت د محکومیت لپاره د مشت نمونه خروار عملی ثبوت دی .

٥- چنگیزیان ، توهم پرسته وحشیان وو. د اسلام په وړاندي کفر بدل کیدل .

٥- روسان د هریان دی د اسلام په وړاندي بي آئینه ... کافران بدل کیږي .

٦- د چنگیزیانو په هکله زموږ له ولس سره په معاصروخت کي یوازی داکرکه موجوده ده چي هغوي وحشیان وو اوز موږ وطن يي پخوا وران کړی دی .

٦- دروسانو په هکله زموږ له اولس سره په معاصر وخت کی کرکه په نهائی حد سره موجوده ده د روسانو د وحشي فطرت له امله افغانان حتی له روسي نوم څخه هم کرکه کوي .

افغانان دا حقایق داسي مني .

الف - روسان سره کفار دي .

ب - روسان گله يي ژوند لري د حرمت اوعفت احترام یکی نشته .

ج - روسان غیر مهذب قوم دي، مدنی اخلاق او شخصیت نلري .

د - روسان تل دروغ وائی ، هیڅکله يي رښتیا نه دی زده .

و - روسان له ټول بشر سره نه پخلا کیدونکی دښمنی لری ، ځکه دوی وائي چي روسان د آدم علیه السلام له نسل نه دی . ځکه د وی ته داروین ویلی دی چي د دوی نیکونه بیزوگان وو .

٧- چنگیزیان په خپل عصر کی د ټولي نړی پرمخ یوځیري کوونکی او تباه کوونکی قوت و .

٨- روسان په نننی عصر کي د ټولي نړی په پرتله د مادي استکبار ، یو تیری کوونکی اوتباه کوونکی قوت دي . په او سنیو وختو کي د روس د ځمکنی اردو شمیر پنځه نیم ملیون کسانو ته رسیږي .

٨- چنگیزیان په توره ، غشی ، لینده ، نیزه او ما چونه (پلخمان) سمبال وو .

٨- روسان د عصری تکنا لوژی په ټولو وژونکو او تباه کوونکو وسلو ، لکه سپکی و سلی ، په سلهاو ډوله دروني وسلي ، راکټونه ، الوتکی ، قاره ویشتونکی راکټونه ، او کمیاوی وسلی ، دلایزر د وړانگو وسلی ، په زرونو شمیر آټوم او هایدروجن بمونه او د ملیونو نو په شمیر ځکمنی ، سمندري او هوائي قوتونه لري .

٩- چنگیزیان :

چنگیزیانو دنړی د نیولو پلان نه درلود خو کوم هیواد ته چي ورسره پلوی شو ، دهغه د نیولو لپاره به يي پیاوړتیاوي شول، پرهغه به يي برغلونه وروړل په نیولو سر بیره به يي د هغه هیواد اولس قتل عام کړ ، کلی او کورونه به يي ونړول ،

باڅونه او کړونډي به بې شمېره کړي او د ولسونو شتمنۍ به بې لوټ کړي.

۹- روسان:

روسان د (انټر ناسیونالیزم) په نوم، د ټولې نړۍ دنیولو پلان او تصمیم لري: د ټولې نړۍ دنیولو لپاره د روسانو په پلانونو کې په سوونو دسیسې او تزویرونه په کارلویږي، مورد نظر او بالخصوص ور ځرمه هیوادته تر هر څه لوړې د سیاسي تیز وبیر په حیث د دوستۍ او ملګرتیا لاس ور اوږد کړي، هغه هیواد په اقتصادي، سیاسي او نظامي لحاظ ځانته اړ کړي. پر دې سربیره د همدې هیواد د اولس په منځ کې خپل نوکران و روزي، او بیا دیوه روسي پلان له مخې د هیواد پر موجوده حکومت د روسانو نوکران کودتا وکړي، روسان سمدلاسه د خپلو مزدورانو رژیم په رسمیت وپېژني او پر هغه باندې د انقلاب نوم کېږدي. په دې ترتیب سره د هماغه وطن دا ولس له لستوڼي څخه روسي لاسونه پر خلکو مسلط شي مطلوب هیواد له ټولو مادي او معنوي شتمنیو سره یوځای د روسیې په امپراتورۍ، د کمونیزم په سره زندان کې زنځیر اوز ولانه شي. کله چې زغمل شوي هیواد په سدشي، ګوري چې هر څه ئې له لاسه ورکړي وي او د وحشي اوغلو روسانو له خوا لوټ او تباه شوي وي.

کله یې چې دا ډول سیاسي لوبې د آزادۍ غوښتونکو ولسونو له خوا رسوا شي او له خطرونو سره مخامخ شي، بیانو له خپل ټول قوت څخه استفاده کوي، په ورځرمه هیواد و حملې وروړي، د خپل وحشي خصوصیت له مخې له خپلو وژونکو وسایلو څخه په استفاده په ورلاندې شوي هیواد کې هغه مرګ ژوبله او تباهي وکړي چې حتی چنګیزي وحشت د اولسونو هېر شي زمونږ په هیواد کې د روسانو تش په نوم د نیک ګونډه یتوب دوستي یا د خلقیانو او پرچمیانو مزدور باندونه د روسانو تیرې او وحشي کړه وړه د دې ادعا یوښه ثبوت دی.

۱۰- چنګیزي وحشت د ارتجاع د بوي زړې نمونې په حیث:

چنګیزیان نه په مترقي خصوصیت پوهېدل اونه یې د ارتجاعي خصوصیت څه پروا ساتله، خو هر څه به چې په مخه ورتلل، هغه به یې له مترقي کیفیت څخه د تباهي او نابودۍ کیفیت ته رسول. د همدې وحشي خصوصیت له مخې چنګیزیانو ته نه مترقي ویلی شو او نه یې برمخ تلونکي. د تباه کوونکي خصوصیت له مخې چنګیزیان د ارتجاع په افراطي ردیف کې ځکه راتلی شي چې ارتجاع په لغوي او اصطلاحي لحاظ، سکون او بیرته تګ افاده کوي چنګیزیانو د خپل وحشي فطرت له امله دا ولسونو عادي او پر مختلونکي ژوند نه

يوازې ساکټ او بيرته پاتې کړي ، بلکې تباه او برباد به يې کړي . له همدې امله وايو چې ټول وحشي فطرته ، نړوونکي تباه کوونکي او وژونکي ، رژيمونه او سيستمونه هيڅکله د مترقي او مترقي والي په صف کې نه شميرل کيږي د فطري سرشت په لحاظ ، دا ټول رژيمونه او سيستمونه د ارتجاع او افراطي ارتجاع په صنفونو کې مطالعه کيږي .

۱۰ - روسي وحشت د ارتجاع د يوې نوې نمونې په حيث :

روسان د مترق او ارتجاع اصطلاحات زښت ډير استعمالوي ، په مفهومونويې هم ښه پوهيږي ، خوله دې امله چې د سوسياليزم او کمونيزم بنيادونه په ارتجاع او افراطي ارتجاعي خصوصيتونو بنادي ، دخپل مسلک په دې وحشي علتونو باندې د پردې د اچولو په منظور خپل عيبونه په الفاظو او پروپاګندونوکې داسې پټوي :

روسان ځانته مترق او نوري دنيا ته ارتجاع وايي .

ډير ناولستي ولسونه د روسانو په پروپاګنده تيروځي ، دوی له زړه فکر وکړي ، چې دا روسان به په رښتيا مترق وي ، خوکله چې د روسانو د وحشت ، مرګ ژوبلو او تباهو اعمالوته ګوري ، شکمن شي او وائي چې دا مترق والی يعنې څه ؟

هوکې !! دا د روسانو مترق توب يعني څه ؟؟

ځواب ئې ډير واضح دی ، يعنې دروغ . استدلال ئې همدا دی ، چې روسان د ټولې نړۍ د معنوي او مادي شتمينو د ښمن دی ، کله ئې چې پر کوم هيواد او اولس لاس بر شي ، د هغه هيواد پر سخ تلونکي ژوند او ژواک نه يوازې ساکټ او بيرته پاتې کړي ، بلکه تباه او برباد ئې کړي .

له همدې امله دا ويل بيخي پر ځای دي ، چې د روس وحشي فطرته ، نړوونکې تيرې ، کوونکې او تباه کوونکې رژيم هيڅکله د مترق او مترق توب په صف کې نه شي را تلای . د خپل فطري سرشت په لحاظ روسان دارتجاع د صنف يوه افراطي نمونه ده .

ځان د بيزو حيوان له نسله منی
څوک به انسان په لار ورغلی بولي
هله د انسان نه تل زيني جوړوي
ځان د وقار به بام ختلی بولي
دغه وحشت که څوک وقار ومنی
ځان به د روس په شان ر ټلی بولي
لکه دهريان که څوک روسانستائي تل
ځان به د سپۍ غونډی غپلی بولي

هر هغه څوک چې د روس او د روس انډول افراطي ارتجاع سيتمونو ته مترق وائی ، که لرشانته خپل ځانته حيرشي ، نو خپل ځان به په دې د ووحالاتو کې ووينې ، چې يا به د روس اجير وی او يا دی دا ومنې چې د پوهې له پلوه ډير عاجز دی .

۱۱ - چنګيزيان :

چنګيزيانو ډېر د يو ملکونو د نيولو په ادامه کې په لرغونی افغانستان باندې د منځنی آسياله استقامت نوی تيری وکړ . د لرغونی افغانستان او سيدونکې د چنګيز ډير غلګرو په مقابل کې په هر ځای کې راپورته شول ، د غو وحشيانو ته ئې زيانونه له و روا ړول ، خود زيات فشارله امله به ډير کله تباه تباه شول اوځينې به غرو او دروته په شاشول .

چنګيزيانو د لرغوني افغانستان ټول ښارونه ، کلي او کورونه ، با غونه ، کروندې او بندونه تباه تباه کړل او لرغونی افغانستان په ويجاړ او تباه شوو کنډوالو بدل شو .

۱۱ - روسان :

د خپل نړۍ خور پلان د يوه جزله مخې د هند سمندر ته دراو تو په منظور روسانو د منځنی آسيا له استقامت څخه پر

ننی افغانستان تیری کړی دی.

روسانو د خپلو تباه کوونکو وسلو په وسیله زمونږ د هیواد او هیواد والو آبادی او شتمنی تباه کړه او لا همداسی ئی په وحشیانه توګه خپلو عملیاتو ته ادامه ورکړیده، د نن عصر افغان مجاهد ملت هم په هیواد کی په دی وحشی روسانو پسی را پورته شوي.

دا څو کاله کیږی چی روسان د مجاهدینو د جهاد په غلبلو کی را ایسار دی. روسی شوبلی هره خوا ریتاړ ریټاړ پرتی دی او هره خوا د روسانو ککری د هیواد په ارخیوکی ر غړی. هغه روسان چی په ډیر استکبار زموږ هیواد ته رانوتل، څو ډیرو روسانو د ییړته تلوار سانو نه هم جهنم ته ورسره وړی دی.

۱۲- د چنګیزیانو وینې بهوونکی وحشت:

چنګیزیانو د خپل وحشی فطرت له مخی اولسونه قتلول، وینی ئی بهولی او هیوادونه ئی نیول په افغانستان کی د شهر غلغلی وینی بهوونکی تراژیدیئی د وحشت یو عملی ثبوت دی.

۱۲- د روسانو وینی څښونکی وحشت:

روسان د خپل وحشی فطرت له مخی په افغانستان کی اولسونه وژنی، زموږ هیواد ئی نیولی او د ټولی نړی د نیولو اراده لری.

سربیره پردی چی د مظلوم اولس وینی ئی و بهولی، زموږ د مظلوم اولس د ځینو مسلمانو ورونو وینی ئی له رګو نو څخه وایستلی و ئی څښلی او روسی عسکروته ئی وریپچکاری کړی. زموږ په هیواد کی د روسی سړیخور وحشت د وینو څښلو و جدان لړزوونکی پیښی د سوونو او زرونو په شمیر کی دی.

د کابل روغتونو نه د دغو جنایا تو مرکزونه دی.

۱۳- چنګیزی تباه کوونکی وحشت:

د چنګیزی وحشت تباه کوونکی خاصه داوه، چی د خپلو یرغلونو په مخه کی به ئی هر څه تباه کول خو د اولسونو دملی هویت په محوه کولو نه پوهیدل.

۱۳- روسی امحا کوونکی وحشت:

د روسی وحشت خاصه داده چی د خپلو تیریو په پای کی تر لاس لاندی اولسونه او هیوادونه سر بیره پردی چی د یرغلونو په مخه کی تباه او برباد کړی، په پاتی شوی اولس او ددوی پر نسل باندی. د تباهی افراطی مرحله چی (معنوی امحا) ده هغه هم جبراً پرې تطبیقوي. د روسانو د امحا کوونکی وحشت نمونی په سوونو دی، د منځنی اسیا محوه شوی اسلامی ملتونه د روسانو دا محا کوونکو تلاشونو یوه ګاوړه نمونه ده د منځنی اسیا له تباه شویو ملتونو څخه یې عقیده، کلتور او احساس جبراً غصب کړل، د دوی پر کورو، جوماتونو او ښارونو کی یې ټول دینی او اجتماعي کتابونه را ټول کړل هغه ئي محوه کړل، د دوی لیک دود او دستور یې منع کړ، په دي کار سره یې نوی نسلونه له خپلو ملی هویتونو سره کاملاً په بې خبری کي واچول. د دوی د ټولو کړو وړو، ژوند او ژواک، تفکر او احساس په عوض ئي روسی حیوانیت مروج کړ، په دي ترتیب روسانو عملاً دامحا او وحشت نموني ښودلی دي.

زموږ په هیواد کي ئي همدا انسانی ضد هڅه کړی او کوي ئي، خوداوند روسان له بل ډول اولس سره مخامخ دي.

۱٤- چنګیزیان په پخپله آباد او پاتي انساونه ئي د اسلام عظمت ته تسلیم شول.

۱٤- روسان د جهاد په غلبلوکی را ګیردی، تباه دی تباه کیږي، د روسانو په شان ډیر چنګیزیان او انګریزان افغانستان ته پخواهم

پاتی په (۶۲) مخ کی

داستان حسرتناک مردم فلسطین

قسمت اخیر

ترجمهٔ متین شخکمانی

روز بیست نهم نومبر، آنگاه که تیرگی شهر اورشلیم را فرا گرفته بود، مردم در خانه ها شان شب را به بیداری سپری نموده و به اخبار را دیوئی گوش فرامیدادند.

در شهر اورشلیم آنجا که جادهٔ «جافه» اختتام می یابد از آنجا دیوار های قدیمی اورشلیم آغاز میگردد. در خم و پیچ این کوچه ها یهودان، ارمنی ها و مسلمانها زیست مینمودند، در فاصلهٔ نزدیک منازل رهایشی یهود ها خالیگاهی وجود داشت که در آنجا پارچه های بزرگ سنگها به نظر میرسید این پارچه سنگها آثاری بود از هیاکل سلیمانی که از مقدسترین اماکن یهود ها نیز به شمار میرفت. . و به نزدیکی آن مشهور ترین دیوار یهودها «دیوار گریه» وجود داشت.

در چند صدمتری آن یکی از مقامات متبرک عیسائی ها به چشم میخورد که آنجا عبادتگاهی مربوط به عیسائی ها وجود داشت، گفته میشود که آنجا همانا مقامیست که طبق عقیدهٔ عیسائی ها حضرت مسیح (ع) در آنجا بدار آویخته شده. و بطرف شرقی آن یکمنار بزرگی با شأن و افتخار عجیبی قرار گرفته است و یکعمارت تاریخی دیگری هم بصورت مسجد درآنجا وجود دارد که بردر و دیوار های آن اسمأ الله و اسمأ خاتم الانبیا (ﷺ) نیز کنده شده است، این همان مقامیست که نبی کریم (ﷺ) از آنجا به سواری براق بمعراج رفته بودند.

... نصف از شب گذشته بود، اما آسمان اورشلیم هنوز هم نیلگون بود معمولاً مردم درین وقت شب بخواب میرفتند اما امشب (نود فیصد) از باشندگان اورشلیم شب بیداری داشتند و براديو گوش فرامیدادند.

«سمیع خالدی» به خاندان مجاهد اعظم حضرت خالد بن ولید منسوب میشد... او باورشلیم بانگاه قدر نظر میکرد، از قرنها به اینطرف افراد این خاندان چراغ علم و معرفت را فروزان نگاه داشته بودند و هر یکی از ایشان نسبت بدیگری عالم و صاحب دانش و معرفت عرض اندام میکرد، «خالدی» رئیس دانشگاه عربها بود و خود نیز در آنجا تدریس میکرد. . . او درین فرصت بالبهای داغ زده از عمق قلب از خداوند استدعای نیک مینمود . . . در فاصلهٔ خیلی ها دور از منزل «سمیع خالدی» در یک خانهٔ سنگی زن یهودئی زیست میکرد که شدیداً سر دچار مرض اعصاب بود و خانه اش حیثیت مرجع عام یهود هارا بخودگرفته بود. بهر یک از سراجعین تشریفات و تواضع خاصی را بجا می آورد، درین جا آمد و رفت یهود ها بطور عجیبی صورت گرفته و . . بحث و فیصله های بزرگی درآنجا انجام میافت ...

پدر این زن از شهر «خیوهٔ»

روسیه بوده و یک نجار چهره دستی بود او باوجود داشتن چنین حرفه کفالت خانواده اش را نمیتوانست انجام دهد ، پنج اولاد او در آوان طفولیت وفات کرده بود . . . این زن در سال ۱۸۹۸ - م پا بدنیا گذاشته و پدرش او را به امریکا آورده بود که در آنجا بحیث یکی از اعضای مهم صهیونزم ایفای وظیفه مینمود . او بخاطر ایجاد ریاست صهیونیت زندگی اش را وقف کرده بود ، پیشرویش همیشه پیاله ها و قطی های سگریت دیده میشد . پریشانی ، بی صبری و عصبانیت کاملاً از چهره اش هویدا بود .

آن زن «گولدامیر» بود که بعد ها بحیث صدر اعظم اسرائیل توظیف گردید .

در فاصلهٔ نزدیک منزل «گولدامیر» در یک اطاق بزرگ سی تن نشسته بودند که همه به یک رادیوی فلپسی که درمیانه قرار داشت گوش فرامیدادند . اینها همان سی افرادی بودند که تامدتها علیه حکام بریطانیوی تلاش میکردند ، ایشان تخریبکاران صهیونی ای بودند که علاوه بر عربها برخلاف استعمار بریطانیا نیز فعالیت داشتند ، از دو سال به اینطرف سردمداران بریطانیوی در جستجوی آنها بود مگر باری هم دستگیر نشدند ، زیرا هر یهودی حاضر بود تا به ایشان پناه بدهد .

رهبر این سی تن دهشت افگنهای صهیونی «سادح» بود . . در همین اثناء یکی از ایشان با بی صبری از «سادح» پرسید .

«بفکر تو چه فیصله بعمل خواهد آمد ؟»

«سادح» بعد از آنکه تبسم تلخ و نا خوشی برلبانش ظاهر شد ، به آهستگی گفت : «ما از هیچ گونه فیصلهٔ ملل متحد باکی نداریم . و من همینقدر میدانم که فلسطین از ماست و باید از وجود عربها پاک گردد . . »

در شعبهٔ اخبار استیشن رادیوی فلسطین شدیداً ازدحام بود . . در فاصلهٔ ششهزار میلی آنجا در صالون ملل متحد رای شماری جریان داشت و گذارشات یک بیک توسط «تیلی تائپ» به استیشن مخابره میشد . . . یکطرف خبر نگار یهودی با سرور خوشی اخبار واصله را با خود گرفته بدفتری که مخصوص نشرات زبان عبرانی بود میشتافت و آنسو خبرنگار عربی با ترس و هراس طرف ستودیوی زبان عربی روان بود ، و در شعبهٔ زبان عربی «حزم نصیبی» فوراً اخبار واصله را بعربی ترجمه نموده به نشر روانه مینمود . آثار پریشانی آهسته آهسته از چهرهٔ حزم نصیبی هویدا میگردید که بالاخره مهمترین خبر بالای میزش قرار گرفت ، «حزم نصیبی» از ترجمه آن فارغ شد اما حالا چهره اش نهایت خوفزده و مضطرب به نظرمیرسید همزمان با آنکه نطاق رادیو همین خبر مهم را از عقب بلند گو اعلام داشت به تمام فلسطین نشر گردید . نطاق را دیو اخبار را قرائت نمود ، «در اجلاس عمومی ملل متحد راجع به تقسیم فلسطین (۳۳) کشور رأی مثبت دادند و در حالیکه (۱۳) کشور رأی مخالف داشته و (۱۰) کشور دیگر در رأی شماری حصه نگرفته اند» . .

«حزم نصیبی» فکر می کرد که چگونه تاریخ عوض شد و پردهٔ سیاه را بر سر ما چیره ساخت اما سلسله این فکر و اندیشه اش نتوانست ادامه یابد زیرا درشعبه زبان عبرانی نطاق یهودی باخرسندی تام فریاد میکشید و

اخبار را قرائت می کرد .

از شنیدن خبر اشکهای خوشی از چشمهای «گولدامیر» سرازیر میشد ، رهبر تخریب کاران صهیونی بعد از شنیدن اخبار ، به رفقایش گفت : «حالا پاکسازی فلسطین از وجود اعراب آسان شد» .

«سمیع خالدی» اخبار را شنید و فوراً رادیو را خاموش کرد و با چهرهٔ چین بسته بزنش گفت :

«فاجعهٔ نهایت بزرگ و خوفناکی آغاز گردید»

یهودی های مقیم اورشلیم قهقه سر میدادند و میر قصیدند و با آنکه نصف از شب سپری شده بود به سرکها و جاده ها برون آمده بودند و ترانهٔ مذهبی شان را مسیرائیدند . . . دکانهای شرینی باب در مناطق یهود نشین باز شده بود ، مردم دیوانه وار شراب میخوردند و میر قصیدند و بدین ترتیب جشن پیروزی شان را تجلیل میکردند .

اما برعکس در مناطقی که عربها زیست داشتند در آنجا بازار ها بند بود و مردم حوصلهٔ برون شدن از خانه شان را هم نداشتند ، دلهایشان تاریک شده بود ... ایشان هرگز فکر نمیکردند که یک چنین تیرگی ای که نمونهٔ بدترین بی انسانی هاست به تاریخ و زندگی آنها طاری گردد .

یک جوان عربی بنام «نصر الدین نشاشبی» بشنید که پدر موسفیدش بعداز شنیدن اخبار یک کلمه را بار بار تکرار می کندکه مفهومش جنگ . . . جنگ . . . جنگ . . . است .

باقی حصهٔ شب عربها بخواب رفتند و هر طرف تاب میخوردند . . .

«ما وطن خود را بدست آوردیم . . .» شعاری بود که یهود ها سرمیدادند یکدسته از عساکر بریطانیوی که از آن طرف میگذشت یهودی ها آنها را در تاریکی شب دربین اجتماع خود آوردند و شروع به رقص نمودند یک افسر بریطانیوی بفریاد گفت :

«آخر بیاند یش که حصهٔ نهائی شب است !»

یهود ها به یک صدا فریادکردند که : توهم اینقدر فکر داشته باش که وطن ما بدست آمده است» .

ناگاه سپاه بی تمیز بریطانیوی نیز به این اجتماع نا مطلوب شرکت نموده شروع به شراب و رقص نمود .

در فاصلهٔ (۲۵) میلی اورشلیم در ساحل بحر مردار در یکی از مناطق یهود نشین «دیود بن گورین» استراحت بود ، در همین نیمهٔ تاریک شب یکتن از یهودی ها را بمنظور خاصی از اورشلیم به آنجا فرستاده شد .

جوان یهودی بارسیدنش «دیودبن گورین» را محکم گرفت و گفت: تو بالا رفتی . «دیود بن گورین» سراسیمه از جا برخاست ... یهودی از بکس اش یکدسته اسناد و دستاویز هائی را برون آورد و برایش تقدیم کرد . او فوراً از بستر خوابش بلند شد و بچوکی ای که درمقابل میز قرار داشت بنشست و بعد از مطالعهٔ اسناد شروع به نوشتن کرد «دیود بن گورین» آنقدر نوشت که کاغذ ختم شد و بهر طرف در جستجوی کاغذ دست پازید اما چیزی نیافت ، خانم «بن گورین» نیز از خواب بیدارگردیده در جستجوی کاغذ شد . . .

«بن گورین» نهایت مضطرب بود . . . زنش هر چند تلاش کرد نتوانست کاغذ پیدا کند ، بالاخره به تشناب رفت و از آنجا کاغذ تشناب را با خود آورد ! «بن گورین» بازهم به همان کاغذ

شروع به نوشتن کرد ! . . .

او در آن کاغذ همان اعلامیهٔ ریاست صهیونی «اسرائیل» را مینوشت که از نظر اسرائیل ها اولین دستاویز تاریخی بحساب میرفت.

در همان نیمهٔ شب شخصی در یکی از شفاخانه های قدیمی اورشلیم طرز مرموزی داخل شد . . .

این شفا خانه مربوط «داکتر عامر اسرائیل» رئیس پولیس مخفی یهود ها بود . او شفا خانه اش را دفتر پولیس مخفی قرار داده بود و از یکسال به این طرف با استفاده از نام شفا خانه به چشم حکام بریطانیوی خاک میپاشید .

شخصی که درین حصهٔ شب داخل شفا خانه شده بود یکی از اعضای سازمان بد نام پولیس مخفی یهود بود ، او با عجله را پور دست داشته اش را تقدیم کرد ، «داکتر عامر» باخاموشی گوش گرفت و بعداً گفت :

«ابتداء اعراب جرأت سر بالا کردن راهم ندارند و اگر چنین شد این ساز مان پلان سر بریدن آنها را با خود دارد . . .»

شخصی از مناطق عرب نشین اورشلیم بدوستش گفت : فرصت آن رسیده کد به مزاحمت آغاز کنیم . . . » کسی که مخاطبش بود سرش را تکان داد و گفت : ممکن ممالک عربی به کمک ما نرسد ، مگر تا وقتیکه رمق باقیست ما بمزاحمت دوام خواهیم داد . آنمرد عرب «سمیع هدادی» بود که بعداً در اولین شورشهای ضد یهودی به شهادت رسید .

در همان شب ، در کوچه های تنگ و تاریک انسانهای مرموزی دروازه ها را باز میکردند و کاغذ هائی را بداخل خانه ها پرتاب مینمودند . . .

در کاغذ ها نشان هلال وصلیب چاپ شده بود در پائین کاغذ امضای «ای ، جی» به نظر میرسید ، این امضاء دستخط «ایمائیل گوری» یکتن از عرب عیسائی بود ، موصوف حامی اتحاد اعراب بوده و صهیونیت و یهود ها را بزرگترین خطری برای مسلمانان و عیسویان فلسطینی تلقی میکرد ، او درین پیام خود اشخاص منتخبی را مطلع ساخته بود که «آماده شوید تا یهود ها شقاوت و خباثت خود را نتوانند به اجراء در آور ند . . . »

«ایمائیل گوری » در پوهنتون «سنسنائی امریکا تحصیل کرده بود او میدانست که امریکا بخاطر یهود هر گونه بی انصافی ای را روا میدارد .

بالاخره فرصتی فرا رسید که «ایمائیل گوری» و همدستانش علیه یهود ها شورید و تا مدتها ظلم و ستم آنها را از سر عربهای فلسطینی بدور داشت .

بیشتر اعراب و تا اندازهٔ عیسائی ها و یهودي ها درباره فکر بخصوصی داشتند ، طرز فکر مسلمانان عرب مبنی بر خوش فهمی آنها بود ، آنها میپنداشتند ، که ملل متحد صرف یک قرار دادی را منظور نموده است اما چطور میتواند که آنرا بعمل پیاده نماید ؟ . . .

این گونه افراد خوش فهم و خوش باور بعضی حقایق را از نظر انداخته بودند که از جمله این بود که زمانی بریطانیا فلسطین را در قبضه داشت همان اشخاص حامی و یا موجد اعلامیهٔ «بالفور» بودند و به تقسیم فلسطین اصرار میداشتند ، ایشان به این فیصله رسیده بودند که بریطانیا بزودی فلسطین را ترک خواهد کرد . . .

حقیقت دومی اینکه : ملل متحد به اساس فیصلهٔ تقسیم فلسطین

یک طرز عمل جدید و بیمثالی را بمیان آورده بود که بالاخره نتیجه و عواقب تلخ اش را در سالهای بعدی عربها و فلسطینی ها و پسانتر کشمیری ها متحمل شدند ، ملل متحد در حقیقت آلهٔ دست قدر تهای بزرگ جهانی گردیده بود اگر در هر جا فشار قدرتهای جهانی وجود میداشت قرار داد ها در آن سر زمین جامه عملی را ببر میکشید ، در آنوقت این سازمان جهانی جهت عملی شدن فیصلهٔ دست داشته اش سخت اصرار داشت ازینکه دو قدرت جهانی «روس و امریکا» نیز خواهان آن بودند که بایستی در فلسطین ریاست یهود قایم گردد . . در مسئلهٔ که قدرتهای جهانی خواهان عملی شدن آن نیستند ، آنگاه صدور هر گونه فیصله نا بکاروی اثر ثابت میشد ، در کشمیر تجویز رای شماری منظور گردید اما ملل متحد هرگز به اعمال آن فایق نگردید ، . .

و در معاملهٔ فلسطین که ملل متحد نظریهٔ یهود نوازی اش را تقدیم نموده بود ، بهمان لحاظ شایسته ترین لفظ «طرز عمل مجرمانه» را بخود گرفت .

عدهٔ از کشور های عربی عنوان اعتراض علیه تقسیم فلسطین عکس العمل های شدیدی نشان دادند چنانچه بتاریخ (۳۰) نومبر ۱۹۴۷ - م در دمشق محصلین و سایر مردم به سرکها و جاده ها بیرون آمده شعار میدادند که : «بما سلاح بده . . ما بفلسطین میرویم . . . » دولت بخاطر خاموش کردن مارش کنندگان تلاشهای زیادی نمود ، اما مردم بالخاصه جوانان همچنان بمظاهره ادامه دادند و تا سفارتخانه های فرانسه و بریطانیا را به آتش کشیدند ، ازینکه دولت روس هم به تقسیم فلسطین رأی مثبت داده بود لذا جوانان دفتر رهبر کمونیست شام را آتش زدند ، در بیروت و عمان نیز مردم شدیداً مظاهره نموده و با فلسطینی ها اظهار همدردی نمودند ، در «ریاض» پایتخت سعودی پادشاه عربستان اعلامیهٔ خود را چنین صادر نمود که : «الا بزرگترین آرزوی من اینست که در جنگ فلسطین بحیث سر لشکر سپاه شهید شوم .

در جهان عرب بدون کشور مصر این خبر بزرگ ، بدون عکس العمل شدید شنیده نشده ، صدر اعظم مصر فیصلهٔ ملل متحد را راجع به فلسطین شنید و فوراً چند ورق پیغام و اسناد را تهیه نموده از دست قاصد خاصش به شاه فاروق ارسال نمود ، صدر اعظم مصر مبلغ زیادی را وقت اعزام قاصد بدستش داد تا به دربان «حاجب» شاه فاروق رشوت بدهد که تا بدون مزاحمت پیغام او را به شاه فاروق تقدیم بتواند ،

دربان رشوت را قبول نموده وعده می کند که همین حالا اسناد و کاغذات را به شاه تقدیم مینماید ، اما او نباید آنقدر عجله کند . شاه فاروق طبق معمول تانیمه های شب سر گرم عیش و عشرت بوده و سپس بخواب رفته بود ، آنروز ساعت (۱۱) بجه از خواب بیدار شده و به ساعت (۱۲) بجه دربان پیغام و اسناد را برایش تقدیم کرد .

شاه فاروق به اوراق سطحی نظر اندازی نموده وبا بیزاری یک طرف گذاشت ، صدر اعظم مصر «محمود نقراشی پاشا» پروفیسور تاریخ نیز بود , او آنقدر فکر درست و سنجیده داشت که شاه فاروق نسبت به ملت وعالم اسلام بی تفاوت وناسنجیده بود ، برخلاف سیاستدانهای

مصری «نقراشی» یک شخص با ایمان ، مسلمان و یک سیاستدان مخلص به خدا بود ، او همیشه بریطانیا را دشمن خود و جهان اسلام میدانست ، او فیصله ملل متحد را راجع به فلسطین درست نظر اندازی کرده بود ، ...

در آنوقت حالات داخلی مصر نیز بحرانی بود «نقراشی» کاملا فکر نمیکرد و نمیدانست که سپاه انقلاب می کند و تخت شاه را برهم میزند و همچنان نمیدانست که خودش عنقریب هدف تیر قرار میگرد . و هلاک میشود ، او در آنوقت درین فکر بود که چرا از طرف شاه عکس العملی صورت نمیگیرد ...

شیخ الازهر رئیس بزرگترین و قدیمی ترین دانشگاه جهان اسلام در اداء فریضهٔ خود لحظهٔ فرو گذاشت ننموده فتوای جهاد را صادر نمود .

تحریک اخوان الصفا که تا حال کاملاً جوان نشده بود مگر او هم به عربهای فلسطینی فتوای جهاد را تائید نمود .

در آنفرصت هنوز که تقسیم فلسطین بطور عملی صورت نگرفته بود . «دیو دبن گورین» به اورشلیم رسید و مستیقماً بدفترش رفت ، آنجا که هزار ها یهودی به استقبال او برآمده بودند ، «بن گورین» داخل دفترش شد و بعد از اندک مدتی به معیت کارکنان اش دوباره بیرون آمد و در اجتماعی که هزار ها یهودی حضور داشتند شروع به خطابه کرد ، یهود ها فریاد میکشیدند و شعار میدادند و نتاره میزدند «بن گورین» بعد از ختم بیانه اش طرف یکی از کارکنان خود دید . او فوراً از یهودی دیگری که قبلاً توظیف شده بود پرچم را گرفت و تقدیم «بن گورین» کرد، «بن گورین» با انگشتانش برچم را باز کرد و بعد از اندکے در پیشروی هزاران یهودی بـه اهتزازش در آورد .

پرچم «اسرائیل» صهیونی در فضای اورشلیم به اهتزاز آمد ، پرچم غیر قانونی ریاست صهیونی را که با جبر و اکراه و سازش های بین المللی بر سر کاغذ ها رسیده بود «بن گورین» به اهتزاز در آورد و با این عمل ثابت کرد که یهود در هر حالت و با اعمال هر نوع ظلم و جبر ریاست خود را بپا خواهد داشت و لوکه بر سر لاشه ها و اجساد عربهاهم باشد . پایان

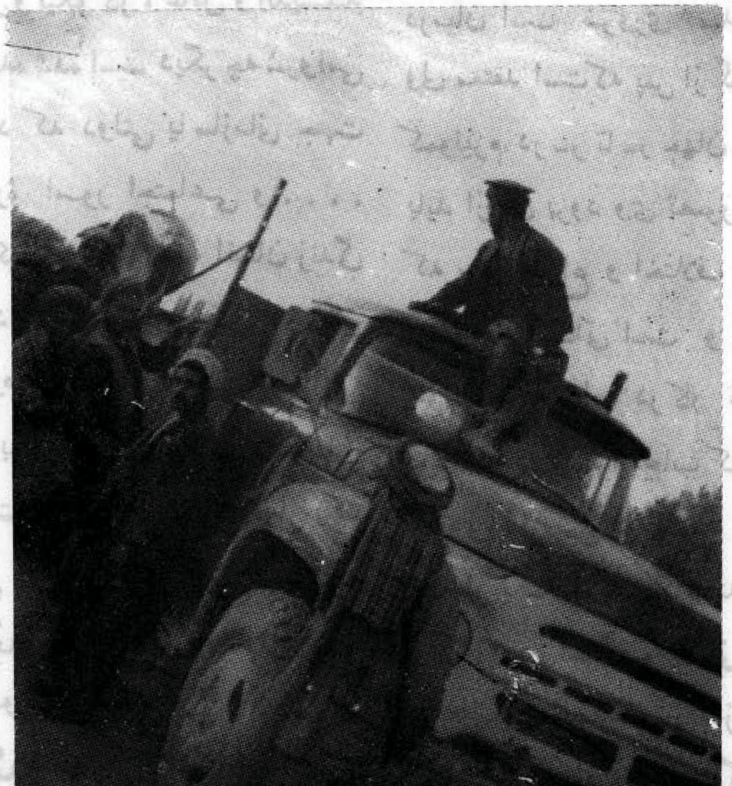

اسلام و حکومت

قاضی حق یار

برخلاف اندیشهٔ گروهی که تصور کنند حریت و آزادی با سلطه گرائی و حکومت دو امر متناقضند و هرگز جمع نمی شوند، و حفظ آزادی فردی ایجاب می کند که قانون و حکومت از قاموس زندگی حذف شود.

یا تصور می کنند که دولت‌ها پیوسته از زورمندان طرفداری میکنند و مصالح توده ها را در نظر نمیگیرند.

یا می اندیشند که انسان ذاتاً خیر و نیکو کار، عاقل و اندیشمند آفریده شده است دیگر چه شروامی دارد که دولتی یا سازمانی جهت ادارهٔ امور اجتماعی و . . . . تشکیل شود؟ بلکه انسان زندگی خود را در پرتو عقل خویش اداره می‌کند.

برخلاف این اندیشه های سست و بی پایه که حاکی از یک نوع هرج و مرج طلبی و سفسطه گرائی و ساده دلی است ضرورت وجود حکومت و یا دولت در زندگی اجتماعی بشر آن چنان روشن است که نیاز بدلیل و برهان ندارد دولتی که آزادی های فردی را در چارچوب مصالح اجتماعی حفظ کند و در پرورش استعداد ها بکوشد و مردم را به وظائف خودش آشنا و قوانین الهی و مردمی را اجرا کند،

ازین جهت اندیشمندان بزرگ جهان مانند افلاطون، ارسطو، ابن خلدون و برخی دیگر وجود دولت را یک پدیدهٔ اجتناب ناپذیر تلقی کرده اند.

درین میان مارکس، وجود دولت را تا آنجا که اختلاف طبقاتی درمیان است ضروری میداند، ولی معتقد است که پس از گسترش کمونیزم در سر تا سر جهان دولت باید از بین برود وی تصور میکند که مایهٔ نزاع و اختلاف تنها اختلاف طبقاتی است و پس از محو آن مایه نزاع در کار نخواهد بود که دولت را ایجاب کند.

ولی مارکس به جامعهٔ انسانی تنها از یک زاویه نگریسته است و آن زاویه اختلاف طبقاتی است در حالیکه جامعه انسانی زوایای دیگری نیز دارد که اگر وی جامعه را ازین زاویه ها نیز مورد مطالعه قرار میداد حکم به انحلال دولت ها حتی پس از به اصطلاح گسترش کمونیزم نمیکرد زیرا مایه نزاع و جدال تنها و تنها اختلاف طبقاتی **نیست** که پس از محو آن عدهٔ جهان بهشت برین گردد. بلکه غرایز دیگر بشر مانند جاه طلبی‌ها، خود خواهی‌ها هوسرانی ها، قدرت نمائی ها و ... های دیگر که رهبری نشده، کانون نزاع و سرچشمهٔ جدال است.

و ازین جهت بشر دوستی و سازمانی را لازم دارد که افراد را به وظائف قانونی خودش آشنا سازد. و متخلفات را مجازات نماید و حق را بحق دار بسپارد، نظم و انظباط جامعه را که زیر بنای تمدن و مایهٔ پیشرفت انسان در جهت های مادی و معنوی است صیانت نماید.

نه همانند حکومت جوجه کمونستهای مزدور در کابل و بعثی های امریکائی در بغداد و سوریه و . . . . که با حکومت شان جز ریختن طرحهای جهت کشتن استعداد و انسانهای

آزادمنش و سرکوبی خدمتگزاران اجتماعی و علمای اسلام و به خاک و خون کشیدن توده های محروم و بلعیدن تمام منافع جامعه با سیستم های تفرقه بیانداز و حکومت کن هدف دیگری ندارند. و یا سازمانیکه رهبریش را شخصی مانند یاسر عرفات به عهده داشته باشد که به عنوان به اصطلاح نمایندهٔ ملت قهرمان فلسطین جز (جاه طلبی) خود پسندی و جنباندن دم چون روباه مکار و کرنش در مقابل کاخ نشینان کرملین واشنگتن و . . . .

در جهت ساز شکاری وظیفهٔ دیگری ندارد مسلم است که با این وضع جز نابودی و به خاک و خون کشیدن یک ملت انتظاری دیگری نمی توان داشت.

خلاصه برای حفظ نظام اجتماعی و تمدن انسانی و برای آشنا کردن افراد به حقوق و وظائف و رفع هر نوع اختلاف و نزاع در جامعه، مرجع قوی و نیرومندی لازم است که این فریضهٔ انسانی را انجام بدهد.

وزیربنای تمدن جامعه را که همان حفظ نظم در اجتماع است صیانت کنند. حقیقت اسلام یک رشتهٔ اصول و فروع است که از جانب خداوند فرستاده شده است و پیامبر گرامی اسلام وظیفه داشت که مردم را به آن دعوت کند و در شرائط مناسب همهٔ آنها را در جامعه پیاده کند ولی چون اجرای یک رشته از احکام که حافظ نظم و انضباط در اجتماع است بدون تشکیل حکومت امکان پذیر نبود، لذا پیامبر گرامی اسلام به حکم عقل و خرد و به حکم ولایتی که خداوند بوی داده بود دست به تشکیل حکومت زد و نظام توحیدی را در قالب یک حکومت اسلامی پیاده کرد.

البته هرگز حکومت برای اسلام هدف نیست. بلکه چون اجرای احکام و قوانین و تأمین اهداف عالی آن بدون تشکیلات و تأسیس سازمان سیاسی امکان پذیر نیست ازین جهت پیامبر گرامی اسلام شخصاً دولت و حکومت را پایه گزاری میشود. روشن است که مبارزه، ظلم، تجاوز، اجرای حد بر سارق وزانی، رسیدگی به اختلافات مسلمانان در امور مالی، اجتماعی، تامین حقوق مستضعفان، جلوگیری از احتکار و چپاول، گرد آوری ذکات و مالیات های اسلام بدون یک سرپرستی جامع؛ پیشرو وقانع بدون یک زعامت و حکومت مورد پذیرش ملت امکن پذیر نیست اکنون که مسلمانان وظیفه دارند این احکام و تعلیم اسلامی را مو به مو اجرا کنند.

بقیه از ص (۲۲)

زمینه های پیشینهٔ ...

چپاولگران روسی قرار گرفته است.

این شاهراه از یکطرف برای انتقال سریع و ارزان مواد خام به روسیه و از طرف دیگر برای ایجاد تسهیلات در سوق و تعبیهٔ نیروهای نظامی روسی در افغانستان ، اعمار گردیده است .

همچنان سرک های تور غندی و کندز و مزار که امروز برسینهٔ آن تانگ های روسی بمنظور قتل و کشتار مردم ما میگذرد و میدان های هوائی بگرام و شیندند که پرواز گه طیارات بم افگن روسی جهت بمبار و ویرانی کاشانه های مردم مستضعف و بلا دیدهٔ ما می باشد . . . و . . . همه و همه از جملهٔ پروگرام ها و پلان های استثمارگرانه و تجاوز کارانهٔ روس ها در لباس کمک های اقتصادی و تخنیکی می با شد که با عوامل دیگر دست بدست هم داده وزمینه های فاجعه ثور و تجاوز ۶ جدی را آماده ساخته اند .

در ساحهٔ سیاسی و نظامی

(در شمارهٔ آینده)

د (۵۳) مخ پاتی

چنگیزیان او ...

را غلي وو، خونښت او نابود شوي دي . زموږ مجاهد ملت په دي کلک ایمان لري چې روسان د جهاد نه عظمت سره ستخانخ ذی داسي ښکري چې الله (ج) د روسي استکبار د تباه کولو لپاره همدا د جهاد غلبلی ورته اراده فرمایلی دي ، الله (ج) د مستکبرینو د تباهی او امحا داسی خبرداری را کوی :

کیف کان عاقبة الذین من قبلهم دمر الله علیهم وللکفرین امثالها ط .

ژ خرنگه و عاقبت (خاتمه) د هغو کسانو چې پخواله د وی څخه وو . هلاکت راوست الله(ج) پر دوی باندي او شته لپاره د کفار ومثالو نه (حالونه د هلاکت دپخوانیو کفارو) .

بقیه از ص (۲۷)

(پایداری مذهب در

ازین پس اجازهٔ شکستن روزه که معمولاً به افراد خاصی از قبیل اطفال ، پیران و مریضان داده می شد ، به کارگران نیز داده می شود . خلاصه اینکه مقامات مذهبی از کارگران میخواهند ؛ یا یکروز از ماه مبارک رمضان را برای روزه گرفتن انتخاب کنند و بدینوسیله به روزه داری جمعی مسلمانان شرکت جویند و یا بطور کلی جهد و کوشش خاصی را در صرف ماه رمضان جاگزین روزه سازند .

بدینترتیب دستگاه حکومتی روس بس از اینکه درک کرد ، نه تنها اندیشهٔ مذهبی و اسلامی را از ذهن مسلمانان زندانی خود زدوده نمی تواند ، بلکه از خوف روز افزونی و قوت یابی اسلام ،درمیان مسلمانان اینگو نه تا ویلات غلط و تفسیر های باطل را از احکام اسلامی مینماید . تا بتواند اسلام را با سوسیالیزم یعنی ایدیولوژی حاکم همهدف جلوه دهد و ذهنیت استقلال اسلام را در انظار ساکنین مناطق مسلمان نشین آسیای میانه تحریف کند .

چنانچه در کشور عزیز ما بعد از لشکر کشي وحشیانه و هجوم غاصبانهٔ خود ، چنان به تبلیغ و تشریح اسلام پرداخته را دیو های مسکو ، تاشکند و کابل در کنار آنها روز نامه ها ومجلات از اسلام و مسلمانی سخن میگویند بالی حیایی تام بزرگان این دین آسمانی را اندیشمندان سوسیالیزم قلمداد میکنند . که این امر جز شکست فرهنگ و سیاست مکتب باطل کمونیزم در برابر نیروی ثقافت و قدرت ذوب کنندهٔ اسلام سر بلند چیز دیگری نیست .

بسم الله الرحمن الرحيم

عن انس بن مالك رضی الله تعالیٰ عنه یُحدّث
عن النّبی صلّی الله علیه وسلّم قال ما من احدٍ
یدخل الجنّة یحب ان یرجع الی الدنیا
ان له ما علی الارض من شیٔ غیر الشهید فانّه
یتمنّی ان یرجع فیقتل عشر مراتٍ لما
یری من الکرامة -

رواه مسلم

ترجمه :

از حضرت انس رضی الله عنه روایت است که حضرت رسولِ کریم
صلی الله علیه وسلم فرمودند : نیست هیچ یک از کسانی که داخل جنت
گردیده اند، بازگشت بدنیارا دوست داشته باشد ولو که همه
چیز روی زمین از آن او گردد ، مگر شهید ، که او آرزو میکند
تا بدنیا باز گردد و همچنان ده مرتبه "در ره خدا" کشته شود
به نسبت آنچه که دیده است از کرامت و درجات -

وجه اشتراک :
در خارج از کشور سالانه - ۱۰ - دالر
شش ماهه - ۶ - دالر
در داخل کشور - سالانه - ۳۶ - روپیه
شش ماهه - ۱۸ - روپیه

ادرس بانکی : الائید بنک
برانچ شیخ آباد - پشاور پاکستان
حساب جاری - ۳۷۱

درس مکاتباتی :

مدیریت مجلهٔ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس - (۱۸۵) پشاور پاکستان

اینست ثمرهٔ تهاجم تجاوزگران و
فرجام هوسهای سیطره طلبی شان .

مجاهدین در کوه، دشت، خانه
وکشتزار... در همه جـ سلاح
بردوش انـد.

سلاح هائیکه جهت دریدن سینه های ما
برداشته میشود بر شانه های ما جهت نابودی
تجاوزگران حمل میگردد.